ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ
ΑΓ. ΑΝΔΡΕΟΥ 5, ΑΘΗΝΑ 105 56
ΤΗΛ. 32 50 378 - 32 11 149 ΦΑΞ: 32 13 667
E-mail: elia@ath.forthnet.gr
www.elia.org.gr

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

1894-1948

Διευθυντής Γρηγόριος Ξενόπουλος

Τόμος 1 1894 – Τόμος 50 1943-1944
Περίοδος Γ΄ Τόμος 1 1945 – Τόμος 2 1946
Περίοδος Δ΄ Τόμος 1 1947 – Τόμος 2 1948
(22.925 σελίδες)

Η παρούσα ψηφιακή έκδοση πραγματοποιήθηκε με την οικονομική ενίσχυση του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ και του ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ στο πλαίσιο του εορτασμού των 50 χρόνων από το θάνατο του Γρηγορίου Ξενόπουλου.

ΑΘΗΝΑ 2001

Ψηφιοποίηση
A.M.S. Μ. ΣΑΡΙΜΒΕΗ & ΣΙΑ Ο.Ε.

1902

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΑ

ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΕΤΕΙ 1879

« Τέρπειν ἅμα καὶ διδάσκειν »

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. — ΤΟΜΟΣ 9ον

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελ.

Ἀδελφικὴ Ἀγάπη. 202

ΑΘΗΝΑ·Ι·ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ:.

Ἀνάκτορα (τὰ) τοῦ Μίνωος. 50
Ἄνοιξις. 102
Ἀντωνάκης (ὁ). 330
Ἀπὸ τὸ ἔργον τοῦ Σολωμοῦ. 83
Βαρβαρότης. 131
Δέκα χιλιάδες. 179
Δένδρον (τὸ). 323
Δόξα καὶ Πλοῦτος. 138
Ἔθνος καὶ Ἀτθίς. 314
Εἰς τὰ λουτρά. 234
Ἐκθέσεις (αἱ). 347
Ἐξετάσεις (αἱ) τοῦ κηρῆνος. 195
Ἐργασία. 290
Ἔφηβος (ὁ) τῶν Ἀντικυθήρων. 338
Ζήτημα ἀνατροφῆς 115
Ζέστης (τῆς). 218
Ζωολογικὸς (ὁ) Κῆπος. 254
Θάνατος Βασιλέως. 19
Θεόδωρος Χελδράϊχ. 282
Λώρης Μαργαρίτης (*μετ' εἰκόνος*). . . . 60
Μαθηταὶ Δημοσιογράφοι. 91
Μελέτη καὶ μελέτη. 190
Μετὰ τὰς ἐξετάσεις. 211
Μετὰ τὰς ἑορτάς. 3
Μερικοὶ τεχνοκρῖται. 356
Μία Ἀπάντησις. 267
Μικρὸς (ὁ) βασιλεύς. 146
Παραμύθια (τὰ) τοῦ Οὐγγώ. 67
Πατεῖς με πατῶ σε. 242
Πατριωτισμός. 27
Περιηγηταὶ (οἱ). 106
Πρώτη Σεπτεμβρίου. 277
Ρεβόλβερ (τὸ). 74
Σκάνδαλον (τὸ). 310
Σκηνὴ εἰς τὸ τράμ. 258
Σπουδαῖον ζήτημα. 374

Σελ.

Συγγραφεὺς δωδεκαέτης. 230
Τελευταία (ἡ). 413
Τέλος (τὸ) τῆς Βοεροπούλας 203
Τὸ ἄλλο ἄκρον ! 123
Ὑπὲρ ἑνὸς ἀνδριάντος. 43
Ὑποδοχὴ (ἡ) τῆς Νύμφης. 366
Φθινόπωρον. 299

Ἄθρόον Βραβεῖον (εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν) . . . 375

Ἀλήθειαι: 60, 66, 171, 236, 266, 283, 290, 323, 246, 354, 414

Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως. 14, 23, 31, 39, 46, 55, 63, 71, 79, 87, 95, 103, 111, 119, 127, 135, 141, 152, 159, 166, 174, 183, 191, 199, 207, 215, 222, 231, 238, 247, 254, 262, 270, 279, 286, 293, 303, 310, 318, 326, 335, 345 350, 358, 366, 375, 391, 399, 414

Ἀλώπηξ καὶ Τράγος. 142
Ἀνὰ τὴν Ὁλλανδίαν. 274

ΑΝΔΡΕΙΟΣ (ὁ) ΑΧΙΛΛΕΥΣ (νηπιακὸν μετὰ 15 εἰκόνων): 229, 245 253, 261, 269, 277, 285, 292, 301, 309

Ἀντώνιος Κ. Κυριακίδης. 326

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΩΝ:

Ἀποτελέσματα 70οῦ Διαγωνισμοῦ (Λύσεων). . . 151
Ἀποτελέσματα 71ου Διαγωνισμοῦ (Ἀσκήσεων). . 302
Ἀποτελέσματα 72ου Διαγωνισμοῦ (Διηγήματος). 219, 228
Ἀποτελέσματα 73ου Διαγωνισμοῦ (Λύσεων). . 358
Ἀποτελέσματα Α' Διαγωνισμοῦ Ξεσπαθώματος. 246, 293
Ἀποτελέσματα Μικροῦ Διαγωνισμοῦ Ζωγραφικῆς, (μετὰ 2 εἰκόνων). 292

ΑΣΩΤΟΣ (ὁ) ΥΙΟΣ (μετὰ 38 εἰκόνων). 212, 220, 225, 236, 244, 252, 257, 268, 275, 283, 289, 299, 308, 317, 321, 331, 337, 348, 353, 364, 372, 380, 385, 394, 410

Σελ.

Βασίλειον (τὸ) τῶν παιγνιδιῶν. 6
Βασιλεὺς (ὁ) καὶ ἡ μήτηρ του. 179
Βάτραχος καὶ πεταλούδα. 147

ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ (ἡ) μετὰ 28 εἰκόνων. 7, 17, 28, 34, 43, 52, 61, 70 75, 83, 89, 99, 108, 115, 123, 132, 140 148 153, 164 172, 180, 188, 195, 201

Βρυκόλακες (οἱ) διαλογικὸν διήγημα. . . 187, 198, 206
Δέκα παιδιὰ (κωμῳδία). 30, 36, 46, 54

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Διαγωνισμὸς 73ος (Λύσεων). 6
Διαγωνισμὸς 74ος (Λύσεων) 142
Διαγωνισμὸς 75ος (Λύσεων). 286
Διαγωνισμὸς 76ος (Ἀσκήσεων). 339
Β' Διάγωνισμὸς Ξεσπαθώματος. . . . 251

Δοκιμὴ (ἡ). 59
Δόξα καὶ κακομοιριά. 155
Δῶρα (τὰ) τῆς Διαπλάσεως. 392
Ἐγκαταλειφθεῖσα (ἡ). 235

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ :

Ἀλεξάνδρα Ν. Προεστοπούλου. 387
Ἀλέξανδρος Α. Μιχαηλίδης. 28
Ἀπόστολος Γ. Μιχαηλίδης. 7
Γεράσιμος Α. Λασκαράτος. 20
Ζουλέϊκα. 118
Ἡράκλειτος Νικολαΐδης 54
Κατίνα Σ. Ν. Προεστοπούλου. 371
Κωνστ. Ν. Κωνσταντινίδης. 92
Νῖκος Γ. Δαμάσκος. 260
Παραδείσης Καφασόπουλος 340
Πιπίτσα Θ. Ἀθανασιάδου. 379
Οἱ Βραβευθέντες εἰς τὸν Α'. Διαγωνισμὸν τοῦ Ξεσπαθώματος (18 εἰκόνες). 393
Ἐκδίκησις (ἡ) τοῦ ἐλέφαντος (τὸ Βραβευθὲν διήγημα τοῦ 72ου Διαγωνισμοῦ, μετὰ 8 εἰκόνων) . . 228
Ζωντανὰ (τὰ) Αἰνίγματα, (παιγνίδιον). 51
Θηρίον (τὸ) Ζῆλος. 71
Θυγατέρες (αἱ) τοῦ Πιέρου. 259
Καρδία μητέρας καὶ καρδία κόρης (μετὰ 2 εἰκόνων) 157, 162, 170
Καρδία (ἡ) μιᾶς κούκλας 22
Κικὴ Δ. Πιπινοπούλου (μετ' εἰκόνος). 267
Κλήρωσις (ἡ) τῶν δώρων τῆς Διαπλάσεως. 382
12η Κυριακὴ τῆς Διαπλάσεως (μετὰ 7 εἰκόνων) . . 401
Κουκλο-οἰκογένεια, (μονόλογος) 214

ΚΥΡΙΑ (ἡ) ΤΡΟΜΑΡΑ (νηπιακὸν μετὰ 16 εἰκόνων). 117, 125, 129, 140, 148, 156, 164, 174, 177, 188, 197, 205, 209
Λαιμαργία καὶ Ἐγκράτεια 356
Λόγια τοῦ Κολόμβου. 122
Λύσεις Μαγικῶν Εἰκόνων (εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν) : 63, 79, 95, 166, 262 414

ΜΑΓΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ :

Ποῦ εἶνε ὁ ἁλιεὺς τῶν Κοραλίων ; . . . 324
Ποῦ εἶνε ὁ βαρκάρης ; 180
Ποῦ εἶνε ὁ Γεωργάκης ; 14
Ποῦ εἶνε ὁ δεύτερος ὁδηγός ; 96
Ποῦ εἶνε οἱ δύο καλλιτέχναι ; 32

Σελ.

ΜΕΓΑ (τὸ) ΔΑΣΟΣ μετὰ 36 εἰκόνων). 1, 20, 26, 38, 41, 49, 58, 67, 73, 84, 92, 97, 106, 113, 121, 130, 137, 145, 158, 162, 169, 178, 185, 193, 203, 210, 217, 227, 231, 241, 249, 260, 265, 273, 281, 293, 313, 322, 329, 340, 345, 355, 361, 369, 377, 387, 395, 407

ΜΙΚΡΟΙ (οἱ) ΒΟΣΚΟΙ, (νηπιακὸν μετὰ 15 εἰκόνων). 325, 333, 341, 349, 357, 365, 373, 381, 390, 398, 413

ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ :

Μικρὸς Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς . . 139
Μικρὸς Διαγων. Μεταφράσεως. . . . 238
Μικρὸς Διαγων. Καλλιγραφίας. . . . 278

Μύλος (ὁ) τοῦ Διαβόλου. 342, 350
Μυστηριώδης (ἡ) φωνή. 291, 301
Μυστικὸν (τὸ) τῆς κυανῆς λίμνης. . . . 94, 99, 110
Ναυάγιον (τὸ) τοῦ καπετὰν Νικολα (μετὰ 5 εἰκόνων). 65, 76, 81
Νυμφαῖαι (οἱ). 285
Ξεράδια (τά). 147
Ξύλο ποῦ ἔβγαλε τρίχες. 234
Ὁδηγίαι πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων. 62, 79, 86, 94, 102 126 134, 150, 166, 174, 182, 190, 198, 206, 222, 246, 262 270, 294, 318, 334 342

Ὁδηγὸς τοῦ συνόρομητοῦ τῆς Διαπλάσεως . . . 10

Παιδικὸν Πνεῦμα. 14, 22, 31, 39, 46, 55, 63, 71, 79, 86, 95, 102, 111, 119, 127, 135, 142, 151, 159, 166, 174, 183, 191, 199, 206, 214, 222, 230, 238, 247, 254, 262, 270 278, 286, 294, 303, 310, 318, 326, 335, 342, 350, 358, 366, 375, 383, 399, 414

Παράδοξος εὐσπλαγχνία. 243

Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις. 16, 24, 32, 40, 48, 56, 64, 72, 80, 88, 96, 104, 112, 120, 128, 136, 144, 152, 160, 168, 176 184, 192, 200, 208, 216, 224, 232, 240, 248, 256, 264, 272, 280, 288, 296, 304, 312, 320, 328, 336, 344, 352, 360, 368, 376, 384, 392, 400, 416

Ποιήτρια δεκαέτις. 398
Πρόσκλησις τῆς Διαπλάσεως πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς. 388
Πρώτη (ἡ) ἐπιστολή. 324 333
Παίζει ὁ Ἰούλιος Βὲρν (μετ' εἰκόνος). . . . 33
Ρόδον (τὸ). 5
Σκηνὴ πρωτοχρονιάτικη (2 γελοιογραφίαι). . . . 4
Σκύλοι (οἱ) τῆς Κωνσταντινουπόλεως. 347
Ταξείδιον (τὸ) τῶν Ἀρετῶν. . . . 118, 126, 134
Ταξειδιῶται (οἱ) καὶ ὁ Παρίας. 372
Τέχνασμα (τὸ) τοῦ Παναγῆ (κωμῳδία). . . . 306, 315
Τρεῖς (οἱ) φίλοι. 98
Ὑγικὴ στοργή. 262

ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ (ὁ) ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ (νηπιακὸν μετὰ 12 εἰκόνων). 5, 21, 25, 37, 45, 53 57, 69, 78, 93, 101, 105
Χρέος πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα. 186
Χωρὶς φίλην. 363, 370, 378, 390
Ὡραία ἀπάντησις. 86

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Σελ.

Ἀγάπη. 131
Ἀλώπηξ ἐξογκωθεῖσα (μῦθος). 383
Ἀλώπηξ καὶ Ἐχῖνος (μῦθος). 307
Ἀλώπηξ πρὸς προσωπίδα (μῦθος). 278
Αὐγὴ καὶ κόρη. 226
Γατὶ (τὸ) καὶ τὸ παιδάκι. 82
Ἐν εἴδει περιστερᾶς. 5
Ἔχετε γειὰ ψηλὰ βουνά. 326
Ἥλιος (ὁ) καὶ ὁ Ἀέρας. 54
Καθρέπτης-καρδιά. 362
Καλύβι (τὸ) 413
Κήτη καὶ κωβιὸς (μῦθος). 350
Κίχλα (μῦθος) 395
Κύων κρέας φέρων (μῦθος) 250

Σελ.

Λουτρὰ (τὰ) τοῦ κόρακα. 46
Ξένο. 114
Παιδικὴ ὀπτασία. 211
Παιδὶ τυφλό. 333
Πατρίδα (ἡ). 394
Πρῶτος (ὁ) φίλος. 122
Πρῶτο (τὸ) του χαμόγελο. 38
Πρωΐ καὶ βράδυ. 27
Πτηνὸν (τὸ) τῆς Ἐρήμου. 340
Στῖχοι ἐκ τῆς πείρας. 365
Τί νὰ ἤμουν. 75
Τίνος μοιάζει. 22
Χελιδὼν καὶ ὄρνις (μῦθος). 268
Χῆνες (οἱ) (μῦθος). 374

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 280 εἰκόνας καὶ κοσμήματα.

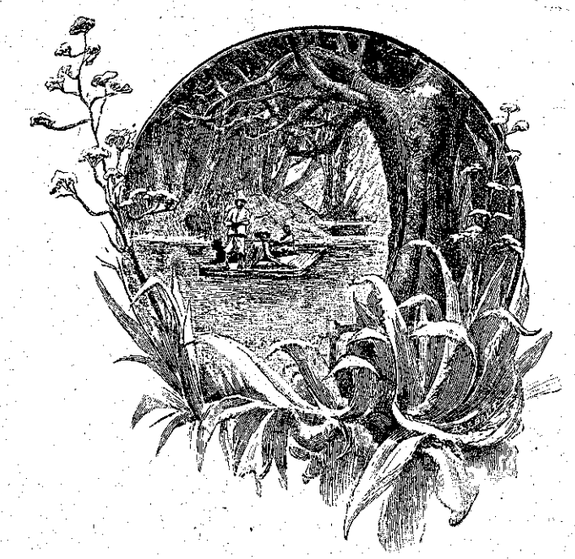

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι δραχ. 7.—Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρ. 8.

Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος

Ἕκαστος τόμος (ἓν ἔτος) τῆς Β' περιόδου τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» τιμᾶται ἄδετος φρ. 7.—Χρυσόδετος φρ 10.

[Ἡ Β' περίοδος ἤρχισε τῷ 1894]

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Καταστημάτων *ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ*

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.- Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 B, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 9ος **Ἐν Ἀθήναις, 5 καὶ 12 Ἰανουαρίου 1902** **Ἔτος 24ον.—Ἀριθ. 1—2**

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ **ΙΟΥΛΙΟΥ Β ΡΝ**

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΜΕΤΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ

— Καὶ περὶ ἀμερικανικοῦ Κόγγου οὐδεὶς λόγος ἀκόμη ;... ἠρώτησεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ.

— Τίς ἡ ἀνάγκη, ἀγαπητέ μου Μάξ;.. ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ. Μήπως αἱ μεγάλαι ἐκτάσεις μᾶς λείπουν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ;... Πόσαι νέαι καὶ ἔρημοι χῶραι πρὸς ἐξερεύνησιν, ἀπὸ τῆς Ἀλάσκας μέχρι τοῦ Τεξᾶς !.. Πρὶν ἀποικίσῃ κανεὶς εἰς τὸ ἐξωτερικόν, καλλίτερα μοῦ φαίνεται ν' ἀποικίσῃ εἰς τὸ ἐσωτερικόν.

—Ἔ, ἀγαπητέ μου Τζών, ἂν τὰ πράγματα ἐξακολουθήσουν ἔτσι, τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη θὰ μοιρασθοῦν ἐπὶ τέλους τὴν Ἀφρικήν, μίαν ἔκτασιν δηλαδὴ ἀπὸ τρία δισεκατομμύρια ἑκτάρια !..Οἱ Ἀμερικανοὶ θὰ την ἐγκαταλείψουν ὁλωσδιόλου εἰς τοὺς Ἄγγλους, τοὺς Γερμανούς, τοὺς Ὁλλανδούς, τοὺς Πορτογάλους, τοὺς Γάλλους, τοὺς Ἰταλούς, τοὺς Ἱσπανούς,τοὺς Βέλγους ;...

— Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν ἔχουν νὰ κάμουν ἐδῶ, ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ, ὅπως οὔτε οἱ Ρῶσσοι, καὶ διὰ τὸν ἴδιον λόγον.

— Ποῖον, δηλαδή ;

— Ὅτι εἶνε περιττὸν νὰ κουράζῃ κανεὶς τὰ πόδια του, ὅταν ἀρκεῖ νὰ πλώσῃ τὰ χέρια του.

— Καὶ ὅμως, ἀγαπητέ μου Τζών, ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ ζητήσῃ καὶ αὐτὴ τὸ μερίδιόν της... Ὑπάρχει Κόγγον γαλλικόν, Κόγγον βελγικόν, Κόγγον γερμανικὸν καὶ Κόγγον... ἀνεξάρτητον, τὸ ὁποῖον μόνον τὴν εὐκαιρίαν περιμένει, διὰ νὰ θυσιάσῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν του. Καὶ ὅλη αὐτὴ ἡ χώρα, τὴν ὁποίαν διετρέξαμεν ἐπὶ τρεῖς ἤδη μῆνας...

—Ὡς περίεργοι, ὡς ἁπλοῖ περίεργοι, Μάξ, καὶ ὄχι ὡς κατακτηταί !

— Ἡ διαφορὰ δὲν εἶνε μεγάλη, ἄξιε πολῖτα τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ! ὁ-

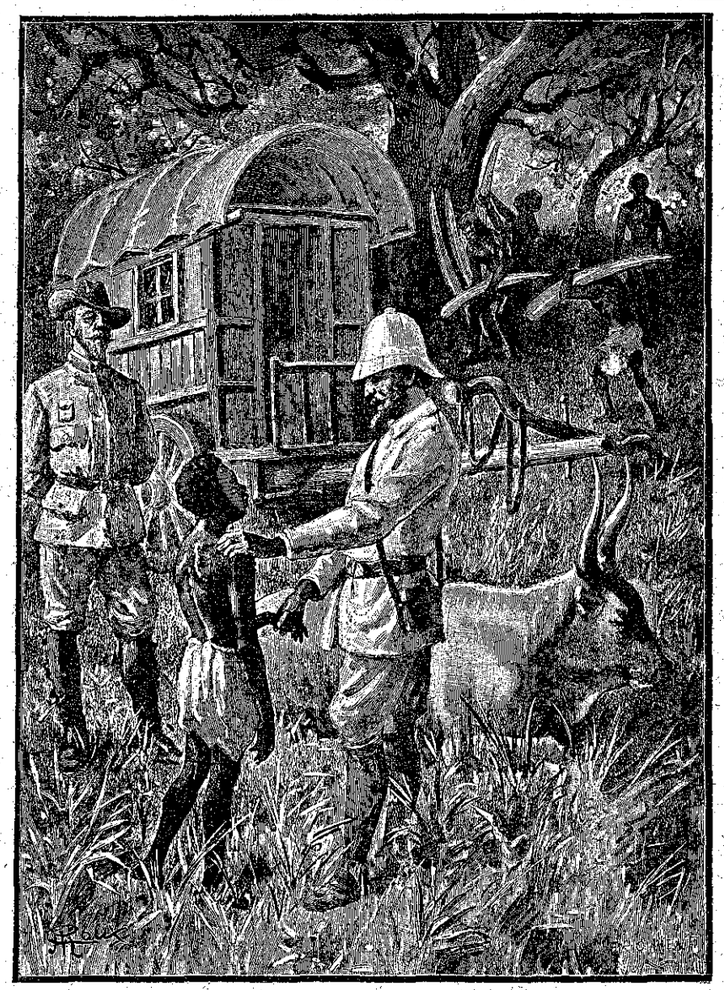

« Δὲν ἐκουράσθης, Λάγκα ; ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Κόρτ, λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου. » (Σελ. 3 στήλ. β'.)

πέλαβεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ. Λοιπὸν ἐπαναλαμβάνω, ὅτι εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς Ἀφρικῆς, ἡ Δημοκρατία ἠμποροῦσε νὰ ἱδρύσῃ θαυμαστὴν ἀποικίαν. Ὑπάρχουν γαῖαι γονιμώταται, μὲ πλουσίαν ἄρδευσιν, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ φύσις κατέβαλεν ὅλα τὰ ἔξοδα, διότι αἱ γαῖαι αὐταὶ καλύπτονται ὑπὸ ὑγροῦ δικτύου, τὸ ὁποῖον δὲν στειρεύει ποτέ.

— Οὔτε ἀκόμη καὶ μὲ αὐτὴν τὴν φοβερὰν ζέστην, ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ, σπογγίζων ὁλονὲν τὸ μέτωπόν του, τὸ

ὁποῖον ἐπύρονεν ὁ τροπικὸς ἥλιος.

— Ἄ, μπᾶ! δὲν μας μέλει πιὰ γιὰ ζέστη!.. ἀνέκραξεν ὁ Μάξ Οὐμπέρ. Ἡμεῖς ἐνεκλιματίσθημεν πλέον, ἐγίναμεν σὰν τοὺς μαύρους, καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν σου, ἀγαπητὲ φίλε! Ἔπειτα εἶνε ἀκόμη Μάρτιος· ποῦ νὰ ἔλθῃ ὁ Ἰούλιος καὶ ὁ Αὔγουστος, ὅταν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου θὰ σου τρυποῦν τὸ δέρμα σὰν καρφιὰ πυρακτωμένα!..

— Τὸ βέβαιον εἶνε, Μάξ, ὅτι ἀρκετὰ θὰ ὑποφέρωμεν ἕως νὰ γίνωμεν μαῦροι, Παχουΐνοι ἢ Ζανζιβαρῖται, μὲ τὴν λεπτήν μας ἐπιδερμίδα, τὴν γαλλικήν σου καὶ τὴν ἀμερικανικήν μου... Ἐν τούτοις ὁμολογῶ, ὅτι τελειόνομεν μετ' ὀλίγον ἐνδιαφέρουσαν ἐκδρομήν, τὴν ὁποίαν ηὐνόησεν ἡ τύχη... Ἄ, δὲν βλέπω τὴν ὥραν πότε νὰ φθάσωμεν εἰς τὴν Λιμπρεβίλλην, καὶ νὰ παυθῶμεν ἐπιτέλους ἀπὸ τοὺς κόπους τοῦ τριμήνου αὐτοῦ ταξειδίου!

— Συμφωνῶ, ἀπεκρίθη ὁ Μάξ Οὐμπέρ, ὅτι ἡ περιπετειώδης μας ἐκδρομὴ παρουσίασε κάποιον ἐνδιαφέρον. Ἐν τούτοις ὁμολογῶ, ὅτι δὲν μου ἔδωσε πᾶν ὅ,τι ἐπερίμενα ἀπὸ αὐτήν...

—Τί λέγεις, Μάξ; Τόσαι ἑκατοντάδες μιλλίων διὰ μέσου χώρας ἀγνώστου... τόσοι κίνδυνοι ἐν τῷ μέσῳ φυλῶν ὀλίγιστα φιλοξένων... τόσαι μάχαι κατὰ τὰς ὁποίας ἀντηλλάχθησαν πυροβολισμοὶ πρὸς τοξεύματα... τόσα κυνήγια, τὰ ὁποῖα ὁ νουμιδικὸς λέων καὶ ὁ λυβικὸς πάνθηρ ἐτίμησαν διὰ τῆς παρουσίας των... ἑκατόμβαι ὁλόκληροι ἐλεφάντων, θυσιασθέντων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀρχηγοῦ μας Οὔρδαξ... συγκοδιμὴ ἐλεφαντόδοντος πρώτης ποιότητος, ἡ ὁποία θὰ ἤρκει διὰ νὰ προμηθεύσῃ πλῆκτρα εἰς ὅλα τὰ πιάνα τοῦ κόσμου,—καὶ ὕστερα ἀπὸ ὅλα αὐτά, τολμᾷς ἀκόμη νὰ λέγῃς ὅτι δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος;

— Ναὶ καὶ ὄχι, Τζών. Αὐτὰ ποῦ συνέβησαν εἰς ἡμᾶς, εἶνε τὰ συνήθη ποῦ συμβαίνουν εἰς κάθε περιηγητὴν τῆς Κεντρῴας Ἀφρικῆς... Τὰ ἴδια ἀπαντᾷ ὁ ἀναγνώστης εἰς τὰς διηγήσεις τῶν ταξειδίων τοῦ Μπάρτ, τοῦ Βούρτων, τοῦ Σπήκ, τοῦ Γράντ, τοῦ Λίβιγκστων, τοῦ Στάνλεϋ, τοῦ Σέρπα Πίντο, τοῦ Μασσάρκ, τοῦ Βίσσεμαν, τοῦ...

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, εἰς τῶν ἐμπροσθίων τροχῶν τοῦ ἁμαξίου προσέκοψεν εἰς πέτραν ὀγκώδη, καὶ ὁ ἐπελθὼν κλονισμὸς διέκοψε τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ἐξερευνητῶν τῆς Ἀφρικῆς. Τῆς διακοπῆς ἐπωφελήθη ὁ Τζὼν Κόρτ διὰ νὰ ἐρωτήσῃ:

— Ἄλλα λοιπὸν ἐπερίμενες νὰ συναντήσωμεν εἰς τὸ ταξεῖδί μας;

— Ναί, ἀγαπητέ μου Τζών.

— Ἀπρόοπτα;

— Κάτι περισσότερον ἄλλως τε τὰ ἀπρόοπτα ὁμολογῶ ὅτι δὲν μας ἔλειψαν.

— Ἐκπληκτικὰ τότε;

— Ἀκριβῶς αὐτὴ εἶνε ἡ λέξις· καὶ ὅμως, καθ' ὅλον τὸ διάστημα τοῦ ταξειδίου μας, δὲν ἔλαβα ἀφορμὴν νὰ την μεταχειρισθῶ οὔτε μίαν μόνην φοράν.

— Βλέπω, Μάξ, ὅτι μία γαλλικὴ ψυχὴ εὐχαριστεῖται δυσκολώτερα...

— Ἀπὸ μίαν ἀμερικανικήν, ἀγαπητέ μου Τζών; Τὸ ὁμολογῶ, ἂν αἱ ἀναμνήσεις τὰς ὁποίας ἀποκομίζεις ἀπὸ τὸ ταξεῖδί μας, σοῦ ἀρκοῦν.....

— Καί μου περισσεύουν, Μάξ...

— Καὶ ἐὰν ἐπιστρέφῃς εὐχαριστημένος...

— Εὐχαριστημένος... προπάντων διότι ἐπιστρέφω!

—Καὶ νομίζεις, ὅτι οἱ ἀναγνῶσταί που θὰ ἐδιάβαζαν τυχὸν τὴν διήγησιν αὐτοῦ τοῦ ταξειδίου, θὰ ἐφώναζαν «Διάβολε! τί περίεργον ποῦ εἶνε!»;

— Ὤ, θὰ ἦσαν πολὺ ἀπαιτητικοί, ἂν δέν το ἐφώναζαν!

— Ὄχι, Τζών, ὄχι... καὶ δὲν θὰ εἶχαν πολὺ ἄδικον...

— Μὰ τί θὰ ἤθελαν λοιπόν; ἀντέτεινεν ὁ Τζὼν Κόρτ· νὰ τελειώσωμεν τὴν ἐκδρομήν μας εἰς τὴν κοιλίαν κανενὸς λέοντος ἢ κανενὸς τῶν ἀνθρωποφάγων τοῦ Οὐμπάγκη;

— Ὄχι, Τζών, ὄχι· καί, χωρὶς νὰ φθάσωμεν μέχρι τοιαύτης λύσεως, ἡ ὁποία ἄλλως τε δὲν στερεῖται κάποιου ἐνδιαφέροντος διὰ τοὺς ἀναγνώστας καὶ προπάντων τὰς ἀναγνωστρίας,— θὰ ἠμποροῦσες νὰ ὁρκισθῇς τιμίως καὶ εὐσυνειδήτως, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ὅτι εἴδαμεν καὶ ἀνεκαλύψαμεν κάτι τι περισσότερον, ἀφ' ὅσα εἶδαν καὶ ἀνεκάλυψαν οἱ πρόδρομοί μας εἰς τὴν Κεντρῴαν Ἀφρικήν;

— Ὄχι, Μάξ, πραγματικῶς.

— Λοιπόν, ἐγὼ ἤλπιζα ὅτι θὰ ἤμεθα τυχηρότεροι...

— Ἀχόρταγε, ποῦ θέλεις νὰ παρουσιάσης τὴν ἀπληστίαν σου ὡς προτέρημα! Ὑπέλαβεν ὁ Τζὼν Κόρτ. Τὸ κατ' ἐμέ, δηλόνω ὅτι ἐχόρτασα, καὶ ὅτι δὲν ἐπερίμενα ἀπὸ τὸ ταξεῖδί μας περισσότερα ἀφ' ὅσα μᾶς προσέφερε...

— Δηλαδὴ τίποτε!

—Ἔπειτα, Μάξ, τὸ ταξεῖδι δὲν ἐτελείωσε, καὶ εἰς τὸ διάστημα τῶν πέντε ἢ ἓξ ἑβδομάδων ποὺ μας χρειάζονται ἕως νὰ φθάσωμεν εἰς Λιμπρεβίλλην...

— Ὄχι δά! ἀνέκραξεν ὁ Μὰξ Οὐμπέρ. Μὰ τί περιμένεις λοιπὸν ἀπὸ μίαν ἀπλουστάτην ὁδοιπορίαν κερβανίου, ἀπὸ ἕνα περίπατον μὲ ἁμάξι, ἢ ἂν θέλῃς, μὲ λεωφορεῖον;

— Ποιὸς ξέρει!.. ἀπεκρίθη ὁ Τζὼν Κόρτ.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τὸ ἁμάξιον ἐσταμάτησε διὰ τὸν σταθμὸν τῆς νυκτός, κάτωθεν ἑνὸς γηλόφου μὲ πέντε ἢ ἓξ ὡραῖα δένδρα, — τὰ μόνα τὰ ὁποῖα ἐφαίνοντο ἐπὶ τῆς εὐρείας ἐκείνης πεδιάδος, φωτιζομένης τότε ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἡλίου.

Ἦτο ἡ ἑβδόμη ὥρα τῆς ἑσπέρας. Ἐπειδὴ εἰς τὴν χώραν αὐτήν, εὑρισκομένην ἐπὶ τῆς ὀγδόης μοίρας βορείου πλάτους, τὸ λυκόφως διαρκεῖ ὀλίγον, ἡ νὺξ δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ πλεωθῇ, καὶ μάλιστα προοιωνίζετο σκοτεινοτάτη, διότι νέφη πυκνὰ θὰ ἐπέκρυπτον τοὺς ἀστέρας, καὶ ἡ ἡμισέληνος θὰ ἔδυε ταχέως.

Τὸ ἁμάξιον, προωρισμένον ἀποκλειστικῶς πρὸς μεταφορὰν ταξειδιωτῶν, δὲν περιεῖχεν οὔτε ἐμπορεύματα οὔτε τρόφιμα. Φανταισθῆτε ἓν εἶδος βαγονίου μὲ τέσσαρας ὀγκώδεις τροχούς, συρόμενον ἀπὸ τρία ζεύγη βοῶν. Τὸ βαγόνιον τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον εἰσήρχετό τις διὰ θύρας ἐκ τοῦ ἐμπροσθίου ἐξώστου, εἶχε μικρὰ παράθυρα εἰς τὰ πλάγια, καὶ ἦτο διῃρημένον εἰς δύο δωμάτια. Ἐκ τούτων, τὸ μὲν ὄπισθεν κατείχετο ὑπὸ δύο νέων, εἰκοσιπέντε ἕως εἰκοσιὲξ ἐτῶν, τοῦ ἀμερικανοῦ Τζὼν Κόρτ καὶ τοῦ γάλλου Μὰξ Οὐμπέρ, τὸ δὲ ἔμπροσθεν ὑπό τινος ἐμπόρου πορτογάλου, ὀνομαζομένου Οὔρδαξ, καὶ τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ κερβανίου, ὀνόματι Κάμη. Ὁ ὁδηγὸς οὗτος, ἰθαγενὴς τοῦ Καμερούν, ἦτο ἱκανώτατος περὶ τὸ ἔργον τῆς ὁδηγίας διὰ μέσου τῶν φλογερῶν ἐκτάσεων τοῦ Οὐμπάγκη.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ κατασκευὴ τοῦ μεγάλου τούτου ὁδοιπορικοῦ ἁμαξίου ἦτο ἄμεμπτος ὑπὸ ἔποψιν στερεότητος. Μεθ' ὅλας τὰς δοκιμασίας τῆς μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου ταύτης ἐκδρομῆς, εὑρίσκετο ἐν τῷ συνόλῳ εἰς τόσῳ καλὴν κατάστασιν, ὥστε θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἐπέστρεφεν ἀπὸ ἁπλοῦν περίπατον δεκαπέντε ἢ εἴκοσι λευγῶν. Καὶ ὅμως εἶχε διανύσῃ περισσότερα ἀπὸ χίλια μίλλια.

Τρεῖς μῆνας πρότερον, ἡ ἅμαξα αὕτη εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἀπὸ τὴν Λιμπρεβίλλην (Libreville = Ἐλευθερόπολις) τὴν πρωτεύουσαν τοῦ Γαλλικοῦ Κόγγου. Ἐκεῖθεν, διευθυνθεῖσα πρὸς ἀνατολάς, ἐπροχώρησε διὰ τῶν πεδιάδων τοῦ Οὐμπάγκη, πέραν τοῦ Βαχὰρ-ἐλ-Ἀδιάδ, ἑνὸς τῶν παραποτάμων, οἱ ὁποῖοι χύνουν τὰ ὕδατά των εἰς τὴν λίμνην Τσάδ.

Εἰς ἕνα τῶν [illegible]ριωτέρων παραποτάμων τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Κόγγου ἢ Ζαΐρου, ἡ χώρα αὕτη ὀφείλει τὸνομά της. Ἐκτείνεται πρὸς ἀνατολὰς τοῦ γερμανικοῦ Καμερούν, — τοῦ ὁποίου ὁ διοικητὴς εἶνε γενικὸς πρόξενος τῆς Γερμανίας ἐν τῇ Δυτικῇ Ἀφρικῇ,—καὶ δὲν ὁρίζεται ἐπακριβῶς εἰς κανένα γεωγραφικὸν χάρτην, οὔτε τὸν νεώτατον. Ἂν δὲν εἶνε ἔρημος, —ἔρημος ἄλλως τε μὲ ἰσχυρὰν βλάστησιν, οὐδὲν κοινὸν ἔχουσα πρὸς τὴν Σαχάραν, — εἶνε τοὐλάχιστον ἀχανὴς χώρα, ἐπὶ τῆς ὁποίας τὰ χωρία εἶνε διεσπαρμένα εἰς μεγάλας ἀπ' ἀλλήλων ἀποστάσεις. Οἱ ἰθαγενεῖς εὑρίσκονται ἐκεῖ διαρκῶς εἰς ἐμπόλεμον κατάστασιν, ὑποδουλοῦνται ἢ ἀλληλοσκοτώνονται, καὶ τρέφονται ἀκόμη μὲ ἀνθρώπινον κρέας, ὅπως παραδείγματος χάριν οἱ Μουμπουττοί, μεταξὺ Νείλου καὶ Κόγγου. Τὸ φρικωδέστερον εἶνε, ὅτι τὰ παιδία χρησιμοποιοῦνται συνήθως πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν κανιβαλικῶν τούτων ἐνστίκτων. Οἱ ἱεραπόστολοι ὅθεν κάμνουν κάθε τρόπον διὰ νὰ λυτρώσουν τὰ δυστυχῆ πλάσματα, εἴτε ἁρπάζοντες αὐτὰ διὰ τῆς βίας, εἴτε ἐξαγοράζοντες, καὶ τἀνατρέφουν ἔπειτα χριστιανικῶς, εἰς τὰ Ἱεραποστολεῖα τὰ ἱδρυμένα κατὰ μῆκος τοῦ ποταμοῦ Σιράμπα. Ἐν τούτοις τὰ φιλανθρωπικὰ ταῦτα ἱδρύματα θὰ διελύοντο ἐσχάτως ἐλλείψει πόρων, ἂν ἡ γεναιοδωρία τῶν εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν, καὶ ἰδίᾳ τῆς Γαλλίας, δὲν ἤρχετο πρὸς βοήθειάν των.

Πρέπει νὰ προσθέσωμεν ἐδῶ, ὅτι εἰς τὸν Οὐμπάγκην, τὰ ἰθαγενῆ παιδία θεωροῦνται ὡς τρέχον νόμισμα διὰ τὰς ἐμπορικὰς πράξεις. Ἀντὶ χρημάτων, πληρόνουν ἐδῶ μὲ ἀγοράκια ἢ μὲ κοριτσάκια τὰς διαφόρους πραγματείας, τὰς ὁποίας οἱ ἔμποροι εἰσάγουν μέχρι τοῦ κέντρου τῆς χώρας. Οὕτως, ὁ πλουσιώτερος τῶν ἰθαγενῶν εἶνε ὁ ἔχων τὴν πολυαριθμοτέραν οἰκογένειαν.

Μολονότι ὁ πορτογάλος Οὔρδαξ δὲν εἶχεν εἰσχωρήσῃ εἰς τὰς πεδιάδας ταύτας, ἀγόμενος ὑπὸ ἐμπορικοῦ συμφέροντος· ἂν καὶ δὲν εἶχε νὰ κάμῃ ἐμπορικὰς πράξεις καὶ ἀνταλλαγὰς μὲ τὰς παραποταμίους φυλὰς τοῦ Οὐμπάγκη· ἂν καὶ ὁ μόνος λόγος ὁ ὁποῖος τον ἔφερεν ἐκεῖ, ἦτο νὰ προμηθευθῇ ἀρκετὴν ποσότητα ἐλεφαντόδοντος, κυνηγῶν τοὺς ἐλέφαντας, οἱ ὁποῖοι ἀφθονοῦν εἰς τὴν χώραν, ἐν τούτοις ἐσχετίσθη ἑκὼν ἄκων καὶ μὲ τοὺς ἀγρίους τοῦ Κόγγου λαούς... Εἰς πολλὰς συναντήσεις μάλιστα, ἠναγκάσθη νὰ ἀποκρούσῃ τὰς ἐχθρικὰς ὁρδὰς καὶ νὰ μεταβάλῃ εἰς ἀμυντικὰ κατὰ τῶν ἰθαγενῶν τὰ ὅπλα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα προώριζε μόνον διὰ τὸ κυνήγιον τῶν παχυδέρμων... Τὸ εὐτύχημα εἶνε, ὅτι τὸ προσωπικὸν τοῦ κερβανίου δὲν ἠρίθμει ὡς τώρα οὔτε ἓν θῦμα, ἀπεναντίας μάλιστα ηὐξήθη καθ' ὁδόν.

Διότι ἐκεῖ ἀκριβῶς, εἰς ἓν χωρίον, παρὰ τὰς πηγὰς τοῦ Βαχὰρ-Ἐλ-Ἀδιάδ, ὁ Τζὼν Κόρτ καὶ Μὰξ Οὐμπὲρ κατώρθωσαν νὰ λυτρώσουν ἓν παιδίον ἀπὸ τὴν φρικώδη τύχην, ἡ ὁποία το ἀνέμενε, καὶ νὰ το ἐξαγοράσουν, πληρώσαντες ὀλίγα ὑελουργήματα. Ὁ μικρὸς οὗτος ἰθαγενής, δέκα περίπου ἐτῶν, εἶχε συμπαθῆ καὶ γλυκεῖαν φυσιογνωμίαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ νιγριτικὸς τύπος δὲν ἦτο πολὺ καταφανής. Ὅπως παρατηρεῖται εἰς μερικὰς φυλάς, τὸ χρῶμά του δὲν ἦτο τόσον μαῦρον, ἡ κόμη του μᾶλλον ξανθὴ καὶ ὄχι τόσον οὔλη, ἡ μύτη του γρυπὴ μᾶλλον καὶ ὄχι ἀνάσιμος, τὰ χείλη του λεπτὰ καὶ ὄχι φουσκωμένα· τὸ σῶμά του ἦτο ὑγιὲς καὶ εὔρωστον, οἱ ὀφθαλμοί του ἔλαμπαν ἀπὸ εὐφυΐαν, καὶ ἠσθάνθη ταχέως πρὸς τοὺς σωτῆράς του ἓν εἶδος υἱϊκῆς στοργῆς.

Τὸ δυστυχὲς τοῦτο πλάσμα, τὸ ὁποῖον ἐχωρίσθη τὴν οἰκογενείαν του, ἢ μᾶλλον τὴν φυλήν του, διότι δὲν εἶχεν οὔτε μητέρα οὔτε πατέρα, ὠνομάζετο Λάγκας. Ἀφ' οὗ ἐπί τινα χρόνον ἀνετράφη ὑπὸ ἱεραποστόλων, οἱ ὁποῖοί τον ἔμαθαν ὀλίγα γαλλικὰ καὶ ἀγγλικά, εἶχε τὴν κακοτυχίαν νὰ πέσῃ πάλιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Δόγκων, καὶ φαντάζεταί τις ὁποῖον οἰκτρὸν τέλος τον ἀνέμενεν...

Ἐλκυσθέντες ἀπὸ τὴν ἀφοσίωσιν καὶ ἀπὸ τὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν τοις ἐφανέρωνεν, οἱ δύο φίλοι ἠσθάνθησαν ζωηρὰν συμπάθειαν πρὸς τὸν Λάγκαν. Τὸν περιέθαλψαν, τὸν ἐνέδυσαν, τὸν ἐχόρτασαν, τὸν ἐδίδαξαν πολλὰ πράγματα, διότι ὁ μικρὸς εἶχεν ἔκτακτον καὶ πρώϊμον ἀντίληψιν. Καὶ τώρα ὁποία διαφορὰ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ μικροῦ Λάγκα! Ἀντὶ νὰ εὑρίσκεται, ὅπως τὰ δυστυχῆ παιδία τῶν ἰθαγενῶν, εἰς κατάστασιν ζωντανοῦ ἐμπορεύματος, θὰ ἔζη εἰς τὰ ἐμπορεῖα τῆς Λιμπρεβίλλης, ὡς θετὸς τρόπον τινὰ υἱὸς τοῦ Μὰξ Οὐμπὲρ καὶ τοῦ Τζὼν Κόρτ... Τὸν ἀνέλαβον ὑπὸ τὴν προστασίαν των καὶ δὲν θὰ τον ἐγκατέλιπον. Παρὰ τὴν μικράν του ἡλικίαν, τὸ ἐννοοῦσεν, ἠσθάνετο ὅτι ἀγαπᾶται, καὶ δάκρυα εὐγνωμοσύνης ἔρρεον ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς του, κάθε φοράν ποὺ τον ἐθώπευον οἱ εὐεργέται του.

Ὅταν τὸ ἁμάξιον ἐστάθη, οἱ βόες κατακουρασμένοι, ἐξηπλώθησαν ἐπὶ τοῦ λειμῶνος. Ἀμέσως ὁ Λάγκας, ὁ ὁποῖος εἶχε πεζοπορήσῃ εἰς ἓν διάστημα, πότε προηγούμενος καὶ πότε ἀκολουθῶν τὸ ἁμάξιον, προσέτρεξε καθ' ἣν στιγμὴν οἱ δύο φίλοι κατήρχοντο ἐκ τοῦ ἐξώστου.

— Δὲν ἐκουράσθης, Λάγκα; ἠρώτησεν ὁ Τζὼν Κόρτ, λαμβάνων τὴν χεῖρα τοῦ παιδίου.

— Ὄκι... ὄκι... ἔκει γερὰ πόντια... καλὸ εἶνε νὰ τρέκῃ... ἀπεκρίθη ὁ Λάγκας, μειδιῶν μὲ τὰ χείλη καὶ μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς τὸν Τζὼν Κόρτ, καθὼς καὶ πρὸς τὸν Μὰξ Οὐμπέρ.

— Τώρα εἶνε καιρὸς νὰ φάγωμεν, εἶπεν ὁ τελευταῖος.

— Καιρός, ναί! ἀπεκρίθη ὁ Λάγκας.

Καὶ ἀσπασθεὶς τὰς χεῖρας τῶν εὐεργετῶν του, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἀχθοφόρους, ὑπὸ τὸ φύλλωμα τῶν μεγάλων δένδρων τοῦ γηλόφου.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ

Ἀγαπητοί μου,

ΗΝ περασμένην Τετάρτην 2 Ἰανουαρίου,—ἡμέραν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνθυμεῖσθε καλά, διότι ἦτο ἡ πρώτη ποῦ ἐπήγατε πάλιν εἰς τὸ Σχολεῖον, ὕστερ' ἀπὸ πολυήμερον διακοπήν, — εἰς τὸ ἐντευκτήριον ἑνὸς ἀθηναϊκοῦ Παρθεναγωγείου συνήφθη ὁ κατωτέρω διάλογος, τὸν ὁποῖον εἶνε περιττὸν νὰ σας εἴπω πῶς ἔτυχε νὰκούσω...

Αἱ συνομιλοῦσαι ἦσαν δύο φίλαι συμμαθήτριαι, ἡ μία ἀπὸ τὰς Ἀθήνας (ὀνομάζεται Ἑλένη), ἡ ἄλλη ἀπὸ τὰ Μέγαρα (ὀνομάζεται Μαρίκα.) Ἡ Μαρίκα ἐπωφελήθη τῶν ἑορτῶν διὰ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν πατρίδα της καὶ νὰ μείνῃ μερικὰς ἡμέρας μὲ τὴν οἰκογενείαν της. Ἡ Ἑλένη, φυσικά, ἔμεινεν εἰς τὰς Ἀθήνας· δι' αὐτὸ ἔκαμαν νὰ ἰδωθοῦν δύο ἑβδομάδας, δηλαδὴ ἀπὸ τὴν προπαραμονὴν τῶν Χριστουγέννων. Φαντάζεσθε λοιπὸν μὲ πόσην διάχυσιν καὶ χαρὰν συνηντήθησαν, καὶ πόσα φιλήματα ἀντήλλαξαν, καὶ πῶς ἤρχισαν ἀμέσως νὰ λέγουν... νὰ λέγουν ἀτελείωτα.

— Λοιπόν, πῶς ἐπέρασες; ἠρώτησεν ἡ Ἑλένη.

—Λαμπρά, ἀπήντησεν ἡ Μαρίκα· σύ;

— Ἐγώ... ὄχι καὶ τόσον λαμπρά... Μὴν ἀνησυχῇς, δέν μου συνέβη τίποτε κακόν. Ἀλλά... σὲ βεβαιῶ, ὅτι δὲν ἔβλεπα τὴν ὥραν πότε νὰνοίξῃ καὶ πάλιν τὸ Σχολεῖον!

—Ἐγώ, ἂν καὶ ἀγαπῶ πολὺ τὸ Σχολεῖον, σοῦ ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἠσθάνθην ἀνυπομονησίαν νὰ γυρίσω... Αἱ ἡμέραι ποῦ ἐπέρασα εἰς τὴν πατρίδα ἦσαν τόσον ὡραῖαι καί μου ἐφάνησαν τόσον σύντομοι!..

— Φαίνεται λοιπόν, ὅτι εἰς τὰ Μέγαρα διασκεδάζουν καλλίτερα ἀπὸ τὰς Ἀθήνας... ἔ;

— Ὄχι δά... δὲν πιστεύω νὰ το λέγῃς σοβαρά... Μὰ τί, δὲν ἐδιασκέδασες ἐσὺ ἐδῶ;... Δὲν ἔγινε τίποτε εἰς τὰς Ἀθήνας; Δὲν ἐπραγματοποίησες τὰ ὡραῖα σχέδια, ποῦ ἐλέγαμεν τὰς παραμονάς;

— Ἴσα-ἴσα. Ἔγιναν τόσα πολλά, μὰ τόσα πολλά, ὥστε, σὲ βεβαιῶ, ἐκουράσθηκα, ἐζαλίσθηκα, ἐχόρτασα, ἐβαρέθηκα. Γι' αὐτὸ δὲν ἔβλεπα καὶ τὴν ὥραν πότε νὰνοίξῃ τὸ Σχολεῖον... Μή σου

φαίνεται παράξενον. Ἡ πάρα πολλὴ διασκέδασις καταντᾷ τὸ ἐναντίον. Σύ, εἰς τὴν πατρίδα σου, ποῦ εἶνε μικρὴ καὶ ἥσυχη, δὲν εἶχες παρὰ νὰ ἀπολαμβάνῃς τὴν ἀγάπην τῆς οἰκογενείας σου. Φαντάζομαι μὲ τί χαρὰν ἐπανεῖδες τοὺς γονεῖς σου καὶ τἀδελφάκια σου, ὕστερ' ἀπὸ τόσους μῆνας. . .

— Ναί· καὶ πραγματικῶς, ἡ χαρὰ αὐτὴ μοῦ ἔφθανε. Τί ἄλλην διασκέδασιν ἤθελα ; Ἐκεῖ οὔτε Δένδρα κάμνομεν, οὔτε ἐσπερίδας, οὔτε παραστάσεις, οὔτε χαρτοπόλεμον, οὔτε τίποτε. Ἐωρτάσαμεν τὰ Χριστούγεννά μας εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ εἰς τὸ σπίτι, μεταξύ μας· τὸ ἴδιο καὶ τὴν Πρωτοχρονιάν. . .

— Αὐτό σου ἔλεγα. Ἐγὼ ὅμως ἐδῶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ χάσω τὸ κεφάλι μου. Οὔτε στιγμὴ ἡσυχία ! Φροντίδες γιὰ τουαλέττες, φροντίδες γιὰ δῶρα, φροντίδες γιὰ φαγιὰ καὶ γιὰ γλυκίσματα. . . Τὸ σπίτι μας ἄνω-κάτω, καὶ μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους κ' ἐγώ. . . γιατί, ἐννοεῖς, δὲν εἶμαι πιὰ τόσω μικρή, ποῦ νὰ μὴν λαμβάνω μέρος καὶ εἰς τὰς φροντίδας. . . Ἔπειτα τρεχάματα, εἰς τὰ ἐμπορικά, εἰς τὰ θέατρα, εἰς τὰς Ἐκθέσεις, εἰς τοὺς περιπάτους, εἰς τὰ διάφορα Δένδρα, εἰς ἀπογευματινάς, εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, ἐπισκέψεις, φασαρίες, κακὸ μεγάλο. . . Τὸ μόνον εὐχάριστον εἶνε που ὁ καιρὸς ἔτυχε νὰ εἶνε ὡραῖος, μὰ ἐξαιρετικῶς ὡραῖος, καὶ αὐτὰ ὅλα ἐγίνοντο χωρὶς πολλὰς ἐνοχλήσεις, ὅπως ἄλλες χρονιές, ποῦ εἴχαμεν κρύα καὶ βροχὲς καὶ λάσπες.

— Ἀλήθεια, τί θαυμάσιος καιρός !.. Καὶ διατηρεῖται. . . Δέν σου φαίνεται, ὅτι τώρα μετὰ τὰς ἑορτάς, εἶνε περιττόν;

— Ὄχι δά ! μόνον τὸν ὡραῖον καιρὸν δὲν ἐβαρέθηκα. Ὅλα ὅμως τὰ ἄλλα...

— Τελοσπάντων, ποῦ ἐδιασκέδασες περισσότερον ; Εἰς τὸ Δένδρον τῆς Μουσικῆς Ἑταιρείας, ἢ εἰς τὸν χαρτοπόλεμον τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ ;

— Νά σου πῶ τὴν ἀλήθειαν, οὔτε εἰς τὸ ἕνα οὔτε εἰς τὸ ἄλλο. Ἐπῆγα παντοῦ, ὅπου ἠμποροῦσα νὰ ὑπάγω, ἀλλὰ περισσότερον εὐχαριστήθηκα εἰς τὸ Δένδρον τοῦ Ὠδείου, ὅταν εἶδα ἑκατὸν πενῆντα πτωχὰ παιδάκια νὰ πάρουν τὰ δῶρά των καὶ ἀπὸ μίαν ἐνδυμασίαν . . . Ἡ χαρὰ ἐκείνη ἦτο τόσον μεγάλη, ποῦ ἦτο ἀδύνατον νὰ μή την συμμερισθῇ κανείς... ὅσον κουρασμένος καὶ ἂν ἦτο ἀπὸ τὰς διασκεδάσεις... Ἔπειτα τὴν μεγαλητέραν χαράν, — ὕστερ' ἀπ' ὅσα σοῦ εἶπα, δὲν πιστεύω νὰ γελάσῃς, — ναί, τὴν μεγαλητέραν χαρὰν καὶ ἀνακούφισιν τὴν ἐδοκίμασα σήμερα ποῦ ἄνοιξε τὸ Σχολεῖον. Τώρα θὰ ξεκουρασθῶ γιὰ καλά. Θὰ με ξεκουράσῃ ἡ ἐργασία. . . Βάλε καὶ τὴν εὐχαρίστησίν που αἰσθάνομαι, διότι ἐπαναβλέπω τὴν ἀγαπητήν μου φίλην. . .

Ἐδῶ ἤρχισαν πάλιν τὰ φιλήματα.

Καὶ τώρα ἤθελα νὰ σας ἐρωτήσω. Σεῖς που ζῆτε εἰς τὰς Ἀθήνας, δὲν νομίζετε ὅτι ἡ Ἑλένη ἔχει δίκαιον · Δὲν ἠσθάνθητε καὶ σεῖς, κουρασμένοι μου φίλοι, τὴν ἰδίαν ἀνακούφισιν, ὅταν, μετὰ τὰς ἑορτάς, ἐπανεῖδατε τὸ Σχολεῖον ;. . .

Σᾶς ἀσπάζομαι, ΦΑΙΔΩΝ

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Ο ΚΥΡΙΟΣ : Ἔ ! τί στέκεις ἔτσι σὰν χαζός ;... Δὲν βλέπεις πού μου ἔπεσεν ἕνα χαρτὶ μὲ μπομπόνια, νὰ το σηκώσῃς ;

Ο ΜΑΓΚΑΣ : — Ὦ, μὲ συγχωρεῖτε ! . . δὲν το ἐκατάλαβα ὅτι το ἐρρίξατε γιὰ μένα . . . Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ, κύριε. Καὶ τοῦ χρόνου. . .

«ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ»

Ἄχολα περιστέρια μου,
Λευκὰ σὰν κυματάκια,
Ἀνοῖχτε τὲς φτεροῦγές σας
Καὶ διῶχτε τὰ γεράκια,
Ποῦ σᾶς περιγυρνοῦν .

Τ' ἦλθε καιρός, ποῦ ἐτίμησεν
Ὁ Πλάστης τὴν καρδιά σας,
Καὶ τἅγιο πνεῦμα Του ἔντυσε
Μὲ τὴν λευκὴ θωριά σας
Τὸν ἄπλαστόν του Νοῦν. . . .

Καὶ, λάμνωντας, ἁγιάσετε
Τὲς λίμνες, τὰ ρυάκια,
Τοὺς ποταμούς, τὰ πέλαγα,
Ἁγνὰ περιστεράκια,
Συντρόφια τοῦ Χριστοῦ·

Κ' ἐλᾶτε νὰ ραντίσετε
Τὰ μέτωπα, ποῦ φέρουν
Τὰ ὡραῖα τὰ κρινοστέφανα,
Κι' ἀπ' τὰ οὐράνια χαίρουν
Τὴν δόξαν τοῦ πιστοῦ.

Ι. Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

Τὴν πρωΐαν ἐκείνην, εἰς τὸν μεγάλον κῆπον τὰ ἄνθη συνωμίλουν :

— Ἐγώ, ἔλεγε τὸ ρόδον, εἶμαι τὸ ὡραιότερον ἄνθος τοῦ κήπου. Ὅλοι σταματοῦν ἐμπρός μου, διὰ νά με θαυμάσουν. Ἰδέτε τὸ φόρεμά μου ! τί λεπτὰ πέταλα ἀπὸ μετάξι καὶ ἀπὸ βελοῦδον ! Δὲν εἶνε θαυμάτιον ;

— Ναί, ἀπεκρίθη ἓν μικρὸν ἄνθος κερασιᾶς, τὸ ὁποῖον τα ἤκουσε· ναί, εἶσαι τὸ ὡραιότερον ἄνθος τοῦ κήπου. Ἀλλὰ τί θὰ σε κάμουν, παρακαλῶ ;

— Θὰ με κόψουν.

— Καὶ ἔπειτα ;

— Μία ὡραία κυρία θὰ με καρφώσῃ χωρὶς ἄλλο εἰς τὸ στῆθός της, ἢ εἰμπορεῖ νὰ στολίσω τὴν τράπεζαν τοῦ γεύματος.

— Ἔπειτα ;

— Θὰ με βάλουν ἴσως εἰς κανὲν κρυστάλλινον δοχεῖον, εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Ἔπειτα ;

— Θὰ με θαυμάζουν. . .

— Ναί . . . μὰ ἔπειτα ;

— Ἄ ! ἔπειτα...

— Δὲν τολμᾶς νὰ προχωρήσῃς, ἀλήθεια ; εἶπε τὸ ἄνθος τῆς κερασιᾶς. Λοιπόν, ἔπειτα, θὰ μαραθῇς, θὰ κιτρινίσῃς, θὰ πέσουν τὰ φύλλα σου καὶ θὰ σε ρίψουν εἰς τὰ σκουπίδια... Ἐγὼ ὅμως, ἀγαπητόν μου ρόδον, θὰ μεταβληθῶ εἰς καρπόν. Πίστευσέ μου, εἶνε καλλίτερον νὰ εἶνε κανεὶς χρήσιμος, παρὰ ὡραῖος διὰ μίαν μόνον ἡμέραν...

——

Ο ΦΑΣΟΥΛΑΚΗΣ ΔΟΝ-ΚΙΧΩΤΗΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Α'.

Ὁ Δὸν-Κιχώτης, ἀγαπητά μου παιδιά, ἦταν ἕνας ἄνθρωπος, ποῦ ἔκαμε 'στὸν καιρό του πολλὰ καὶ ἔπαθε περισσότερα, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἔγραψαν ἕνα μεγάλο βιβλίον πολὺ διασκεδαστικόν.

Τὸν ἔκαμαν καὶ δρᾶμα, καὶ το παρέστησαν ἕνα καλοκαῖρι εἰς τὰς Ἀθήνας. Τὸ εἶδε ὁ Φασουλάκης καὶ κατενθουσιάσθη. Ἀπὸ τότε θέλει καὶ

αὐτὸς νὰ κάμῃ ἀνδραγαθήματα, νὰ γράψουν καὶ γι' αὐτὸν ἕνα μεγάλο βιβλίο, καὶ ἔπειτα νά τον κάμουν δρᾶμα.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ ἔχω πανοπλία, μιὰ πανοπλία καθὼς ὁ Δὸν-Κιχώτης !

Λὲς καὶ τῶξευρε ὁ θεῖός του ὁ Παυλῆς, καὶ τὴν πρωτοχρονιὰ τοῦ ἐχάρισεν ἴσα ἴσα μιὰ πανοπλία, ἀπὸ αὐτές που ἐφοροῦσαν οἱ ἀρχαῖοι Ἱππόται, δηλαδὴ θώρακα, ἀσπίδα, περικεφαλαίαν, καὶ τὰ λοιπά.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ σκοτώσω ὅλους τοὺς μάγους καὶ ὅλους τοὺς διαβόλους !

Καὶ ἴσα-ἴσα ἡ θεία του Εὐθαλία τοῦ ἐχάρισε 'στὴν ἑορτή του ἕνα διάβολο, ποῦ ξεπετιέται μέσα ἀπὸ ἕνα κουτί, μόλις κάμῃς νἀνοίξῃς τὸ σκέπασμά του.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ πολεμήσω μὲ τοὺς ἀνεμομύλους !

Καὶ ἴσα-ἴσα ἔχει 'στὰ παιγνίδιά του πέντε-ἕξη ἀνεμομύλους, ποῦ γυρίζουν ὡραιότατα, μόλις τραβήξῃς ἕνα σχοινάκι.

— Κ' ἐγώ, λέγει, θὰ ἐλευθερώσω τὴ βασιλοπούλα, ποῦ ὁ κακὸς μάγος την κρατεῖ φυλακισμένη!

Καὶ ἴσα-ἴσα ἡ μικρὴ ἀδελφή του Ἀγλαΐα ἔχει μιὰ κούκλα μὲ μηχανισμό, ποῦ εἰμπορεῖ ἐξαίρετα νὰ παραστήσῃ τὸ πρόσωπον τῆς Βασιλοπούλας.

Ὅλα τα ἔχει λοιπὸν ὁ Φασουλάκης, καὶ ἀποφασίζει μὲ τὰ σωστά του νὰ γίνῃ Δὸν-Κιχώτης.

[Ἡ συνέχεια προσεχῶς.] Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ 73ος

Λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τῶν δημοσιευθησομένων ἐν τοῖς φυλλαδίοις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» τῶν μηνῶν Ἰανουαρίου, Φεβρουαρίου, Μαρτίου καὶ Ἀπριλίου 1902.

Ἀπὸ σήμερον ἄρχεται καὶ προκηρύσσεται ὁ νέος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Ὅσοι τῶν συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦν νὰ διαγωνισθοῦν, παρακαλοῦνται νὰ προμηθευθοῦν ἐγκαίρως ἐκ τοῦ γραφείου μας τὸν ἀπαιτούμενον χάρτην τῶν Λύσεων, καὶ νὰ συμμορφωθοῦν μὲ τοὺς ὅρους τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὸ Γ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ τοῦ Συνδρομητοῦ, οἱ ὁποῖοι παραμένουν οἱ αὐτοὶ δι' ὅλους τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων.

Βραβεῖα θὰ πονεμηθοῦν τὰ ὡρισμένα διὰ τοὺς μεγάλους Διαγωνισμούς, τὰ ὁποῖα βλέπε ἐπίσης εἰς τὸ Ζ' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ

— Ντέ!.. Χόπ! χόπ!.. Ντέ!..

Ὁ Τοτός, ἀνεβασμένος εἰς τὸ ἀλογάκι του, οἱ πόδες τοῦ ὁποίου στηρίζονται εἰς δύο μεγάλα τόξα, ταλαντεύεται ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω, καὶ μὲ αὐτὸ φαντάζεται ὅτι κάμνει ἱππασίαν ἀληθινήν.

Ἄ, τί εὔμορφον ποῦ εἶνε τὸ ἀλογάκι του! Ἔχει τρίχωμα κοκκινωπὸν στιλπνότατον, βελουδίνην σέλλαν μὲ χρυσᾶ σειρήτια, σκάλες ἀπὸ μέταλλον, λουριὰ ὡραῖα, χαλινόν, καὶ δυὸ μεγάλες κόκκινες ροζέτες εἰς τὰ αὐτιά. Καὶ τί ὑψηλόν που εἶνε! ἴσια-ἴσια τοῦ ἔρχεται τοῦ Τοτοῦ:

— Ντέ!.. Χόπ! χόπ!.. Ντέ!..

Καὶ ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησίν που αἰσθάνεται, ὁ μικρὸς ἱππεὺς λησμονεῖ ὅτι δι' αὔριον ἔχει μαθήματα νὰ μελετήσῃ καὶ θέματα νὰ γράψῃ... ἢ τουλάχιστον προσπαθεῖ νὰ καταπνίξῃ μίαν φωνήν, ἡ ὁποία τοῦ ψιθυρίζει ἀπὸ τὰ βάθη τῆς συνειδήσεώς του: Ἡ ὥρα τῆς διασκεδάσεως ἐπέρασεν!..

Ὄχι δὰ τόσον γρήγορα! Καὶ ἀπὸ πότε χαίρεται τὸ θαυμάσιον αὐτὸ παιγνίδι ὁ Τοτός; Μόλις ἀπὸ τὴν πρωτοχρονιάν. Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι δέν τὸ ἐχόρτασεν ἀκόμη, καὶ δέν του εἶνε εὔκολον νὰφίσῃ τὴν ἱππασίαν αὐτὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς αἰθούσης,—ἱππασίαν, ἡ ὁποία τον λικνίζει ἡδονικῶς, ἀλλὰ δέν τον μετακινεῖ οὔτε βῆμα ἀπὸ τὴν θέσιν του.

Καὶ ἐξακολουθεῖ:

— Ντέ!.. ντέ!.. χόπ!.. ντέ!..

Ἀλλὰ τί σημαίνει αὐτό;... Ἄ, μὰ τὴν ἀλήθειαν εἶνε πολὺ παράξενον!.. Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ μαρμαρίνη ἑστία μὲ τὸ μεγάλον ὡρολόγι; ποῦ εἶνε τὰ τραπεζάκια, αἱ πολυθρόναι καὶ αἱ γάστραι τῆς αἰθούσης;... Ὅλα αὐτὰ ἐξηφανίσθησαν, ὡς νὰ τα ἔκρυψε κανὲν σύννεφον, καί... ὁ Τοτὸς παρασύρεται πρὸς τὸ ἄγνωστον ἀπὸ μίαν δύναμιν ἀκατανίκητην. Τὸ κοκκινωπὸν ἀλογάκι ἐξακολουθεῖ νὰ τρέχῃ, νὰ καλπάζῃ... Καὶ τὸ παιδίον φοβισμένον, πιάνεται ἀπὸ τὸν χαλινόν.

— Ποῦ με πηγαίνεις; φωνάζει.

— Εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Παιγνιδιῶν! ἀποκρίνεται τὸ ἀλογάκι.

Τώρα πλέον ὁ Τοτὸς δὲν φοβεῖται... Θὰ εἶνε πολὺ διασκεδαστικὴ ἡ ἐκδρομή του... Εἰς αὐτὴν τὴν χώραν ἴσα-ἴσα ἐπεθύμει πρὸ πολλοῦ νὰ ὑπάγῃ καὶ νὰ κατοικήσῃ. Τί εὐτυχία!

* * *

Ἔφθασαν... Ὤ, τί ὡραῖος τόπος! Ἂν ἔτυχε ποτὲ νὰ τον ἰδῆτε εἰς τὸν ὕπνον σας, εἰμπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν ἔκστασιν τοῦ μικροῦ ταξειδιώτου... Κομψὰ κουκλόσπιτα καὶ ὡραῖοι πύργοι πολύχρωμοι, εἶνε ἀραδιασμένοι εἰς κάθε πλευρὰν τῶν δρομίσκων καὶ τῶν πλατειῶν. Πάρα κάτω ὑπάρχουν λειβάδια μὲ τεχνητὸν χορτάρι, ὅπου βόσκουν ὡραῖα προβατάκια σγουρόμαλλα, τὰ ὁποῖα φυλάττουν βοσκοποῦλες μὲ στρογγυλὰ καπελάκια καὶ ἀνθοστόλιστα φουστάνια.

Εἰς κάθε βῆμα ὁ Τοτὸς συγκαντᾷ κοῦκλες μὲ λαμπρὰ φορέματα τοῦ τελευταίου συρμοῦ, αἱ ὁποῖαι περιπατοῦν μὲ μικρὰ-μικρὰ βηματάκια, στρέφουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ ματάκια ὁλογάλανα, ἢ σύρονται μέσα εἰς ἀμαξάκια μηχανικά. Πιερότοι, ἀρλεκῖνοι, καραγκιόζηδες, δίδουν διαρκῶς εἰς τὴν πόλιν ὄψιν ἀποκρηᾶς. Σκῦλοι ἀπὸ χαρτόνι γαυγίζουν λυσσωδῶς τοὺς διαβάτας... Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ μουσικοί, οἱ ὁποῖοι παίζουν τύμπανα, καὶ παλιάτσοι, οἱ ὁποῖοι κάμνουν τοῦμπες. Θεατράκια φασουλήδων δίδουν παραστάσεις δωρεάν. Ὑπάρχουν περίπατοι τερπνότατοι, μὲ δενδράκια ἀπὸ χαρτὶ πράσινο σγουρόν, καὶ δεξαμεναὶ γεμάτες ἀπὸ κόκκινα ψάρια, καὶ ζῷα διάφορα ἀπὸ χρωματιστὸν ξύλον, τὰ ὁποῖα τρέχουν ἐδῶ κ' ἐκεῖ.

Ὁ Τοτὸς, ἀνεβασμένος εἰς τὸ ἀλογάκι του, προχωρεῖ μὲ ἄργὸν βῆμα καὶ θαυμάζει, θαυμάζει, θαυμάζει.

Εἷς ἓν μέρος ἐστάθη, διὰ νὰ ἰδῇ ἓν σύνταγμα ἀπὸ μολυβδίνους στρατιώτας, οἱ ὁποῖοι ἐπροχώρουν μὲ ὕφος ἀρειμάνιον. Μόλις εἶδαν τὸν Τοτὸν τὸν ἐχαιρέτισαν στρατιωτικῶς, νομίζοντες ὅτι εἶνε κανὲν σπουδαῖον ὑποκείμενον.

Ἠτοιμάζετο νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον του, ὅταν ἤκουσε θόρυβον καὶ ἀλαλαγμὸν πολύν.

—Νάτος!... αὐτὸς εἶνε!... Τόπον! κάμετε τόπον!

—Ποῖος εἶνε; ἠρώτησε τὸ παιδίον.

—Ὁ Βασιλιᾶς! ὁ Βασιλιᾶς μας! Ὁ μέγας Καραγκιόζης!...

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἦτο ὁ λαμπρότερος καὶ μεγαλοπρεπέστερος ἀπὸ ὅλους τοὺς καραγκιόζηδες. Τὸ χρυσάφι ἔλαμπεν ἐπάνω εἰς τὰ πορφυρᾶ του φορέματα. Τὸ καπέλον του ἦτο στολισμένον μὲ τεράστιον λοφίον ἀπὸ πτερὰ ὅλων τῶν χρωμάτων, καὶ εἰς τὴν καμπούραν τοῦ στήθους του ἦσαν κρεμασμένα ὅλα τὰ παράσημα τοῦ κόσμου.

Ἐκάθητο εἰς πολυτελῆ ἅμαξαν, τὴν ὁποίαν ἔσυραν δύο πρόβατα χρυσοκέρατα. Σάλπιγγες καὶ τύμπανα ἔπαιζαν τὸν Βασιλικὸν Ὕμνον τοῦ τόπου ἐκείνου:

Ὁ Θεὸς σώζοι
Τὸν Καραγκιόζη ...

Ὁ Βασιλεὺς περιεστοιχίζετο ἀπὸ τοὺς μεγιστάνας τῆς αὐλῆς του, διαβολάκια μὲ πολύχρωμα φορέματα, μὲ κρόταλα καὶ μὲ κουδούνια, μὲ ροκάνες καὶ σφυρίκτρες, ποῦ ἔκαμναν θόρυβον φοβερόν. Καὶ εἰς τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰς ἐπευφημίας τοῦ πλήθους, βασιλεὺς καὶ αὐλικοὶ ἀπεκρίνοντο μὲ ἀστείους μορφασμοὺς καὶ μὲ τοῦμπες.

Ὅταν ὁ Καραγκιόζης εἶδε τὸν Τοτόν, ἔνευσεν εἰς τοὺς μουσικούς του νὰ σιωπήσουν, καὶ εἰς τὸ παιδίον νὰ πλησιάσῃ.

—Ἀ! ἄ! ἐφώναξε μὲ τὴν ὀξεῖαν φωνήν του, νὰ ὁ μικρὸς ξένος, ποῦ διέταξα ἕνα τῶν καλῶν καὶ πιστῶν μου ὑπηκόων, —τὸ ἄλογον ποῦ κουνιέται,—νά μου τὸν φέρῃ σήμερα... Ἀμέσως νὰ τον ὁδηγήσουν εἰς τὸ παλάτι.

Ὁ Τοτὸς εὑρέθη διὰ μιᾶς εἰς τὸ παλάτι. Τὶ γρήγορα ποῦ γίνονται ὅλα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον!...

Τὸ βασιλικὸν παλάτι θαυμάσιον. Παντοῦ καθρέπται, παντοῦ παιγνίδια, ζωντανὰ παιγνίδια, κινούμενα, ὁμιλοῦντα, χορεύοντα... Μουσικαί, φῶτα, δένδρα χριστουγεννιάτικα, στρατιωτάκια, χίλια δυό...

Ὁ Καραγκιόζης ἐκάθησεν εἰς τὸν θρόνον του καὶ ἐπεριεκυκλώθη ἀπὸ τοὺς αὐλικούς. Ὁ Τοτός, συνεσταλμένος ὀλίγον, εὑρίσκετο πλησίον του.

—Ἰδοὺ τὸ περίεργον πρᾶγμά πού σας ὑποσχέθηκα, εἶπεν ὁ βασιλεύς. Εἰμπορεῖτε νὰ το παρατηρήσετε μὲ τὴν ἡσυχίαν σας.

Ὁ Τοτὸς ἐκύτταξε γύρῳ του, διὰ νὰ ἰδῇ καὶ αὐτὸς τὸ «περίεργον πρᾶγμα», ἀλλὰ φαντασθῆτε τὴν ἔκπληξίν του ὅταν ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἦτο... αὐτὸς ὁ ἴδιος! Διότι ἀμέσως, οἱ πιερότοι, οἱ ἀρλεκῖνοι, τὰ διαβολάκια, οἱ φασουλῆδες, τὸν ἐπεριεκύκλωσαν, καί τον ἐκύτταζαν, καί του ἔπιαναν τὰ χέρια καὶ τὰ φορέματα, καὶ ἔλεγαν μὲ τὰς ὀξείας των φωνάς:

— Ἀλήθεια, τί εὔμορφο παιγνίδι που εἶνε.

—Τί;! ἐφώναξεν ὁ Τοτός, κατακόκκινος ἀπὸ τὸν θυμόν του· ἐγὼ δὲν εἶμαι παιγνίδι· ἐγὼ εἶμαι παιδί!

— Τὸν ἀκοῦτε; τὸν ἀκοῦτε; εἶπαν εἰρωνικῶς τὰ ζωντανὰ παιγνίδια. Τοῦ φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε ὅμοιος μὲ ἡμᾶς!

— Ὄχι βέβαια!

— Καὶ γιατί, παρακαλοῦμεν;

—Διότι... σεῖς... σεῖς εἶσθε ἀπὸ ξύλο καὶ ἀπὸ χαρτί, ἐν ᾧ ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ κόκκαλα καὶ ἀπὸ κρέας.

— Χά, χά, χά!.. Ὡραία διαφορά!.. Μὰ κατὰ τί εἶσαι ἀνώτερός μας;... Ὅπως καὶ σύ, χορεύομεν, πηδοῦμεν, διασκεδάζομεν ὅλην τὴν ἡμέραν. Τί τάχα;

— Ναί, εἶπε τότε ὁ Καραγκιόζης· ὅσοι, ὅπως σύ, περνοῦν τὸν καιρόν των μὲ διασκεδάσεις· ὅσοι ἀγαποῦν τὴν ὀκνηρίαν καὶ τὴν ἀμάθειαν, αὐτοὶ θὰ γίνουν μίαν ἡμέραν τὸ παίγνιον τῶν ἄλλων, μὲ ἄλλους λόγους εἶνε παιγνίδια. Ὤ, βέβαια, αὐτοὶ ποτὲ δὲν θὰ γίνουν ἄνθρωποι!

Ὁ Τοτὸς ἐντράπη πολύ, ἐνθυμηθεὶς τὰ μαθήματά του, ποῦ τα εἶχεν ἀφίσῃ. Ἀλλ' ὁ θυμός τον ἐκυρίευσε κ' ἐφώναξεν:

— Ἀφ' οὗ καὶ εἰς τὸ Βασίλειον τῶν Παιγνιδιῶν δίδουν συμβουλὲς καὶ νουθεσίες, δὲν θέλω νὰ μείνω περισσότερο καὶ προτιμῶ νὰ γυρίσω 'στὸ σπίτι μου· νά!

— Δέν σε κρατῶ, πήγαινε, εἶσαι ἐλεύθερος, εἶπεν ὁ Καραγκιόζης· ἀλλὰ νὰ θυμᾶσαι ὅτι παντοῦ, ἀκόμη καὶ μέσα εἰς τὰ τρελλὰ παιγνίδια καὶ εἰς τὰς διασκεδάσεις, ἀκούει κανεὶς τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεως.

Ὁ Τοτός, χωρὶς νὰ κούσῃ περισσότερα, ἐπήδησεν εἰς τὴν ράχιν τοῦ ἀλόγου του, τὸ ὁποῖον ἔφυγε δρομαίως, καί... ὕστερ' ἀπὸ ὀλίγα λεπτά, εὑρέθη πάλιν ἀπέναντι τῆς μαρμαρίνης ἑστίας μὲ τὸ μεγάλον ὡρολόγι... Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἄλογόν του ἐσταμάτησεν ἀποτόμως, ὁ Τοτὸς ἔχασε τὴν ἰσορροπίαν, ἔπεσεν εἰς τὸ πάτωμα, κ' ἐκτύπησεν εἰς τὸ μέτωπον.

Ἐν τούτοις δὲν μετενόησε διὰ τὸ ταξεῖδί του πρῶτον διότι εἶδε μίαν πόλιν πραγματικῶς περίεργην· καὶ δεύτερον διότι, χωρὶς νὰ θέλῃ, οἱ λόγοι τοῦ Καραγκιόζη τοῦ ἔκαμεν ἐντύπωσιν, καὶ διὰ νὰ γίνῃ ἄνθρωπος, ἤρχισεν ἀμέσως νὰ μελετᾷ τὰ μαθήματά του μὲ ζῆλον.

Τώρα, οἱ σοβαρώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας μου θὰ ὑποθέσουν, ὅτι ὁ Τοτὸς ἀπεκοιμήθη ἐπάνω εἰς τὸ ἀλογάκι του, ὅτι ὠνειρεύθη ὅσα διηγήθημεν, καὶ ὅτι ἐξύπνησε μὲ τὸ πέσιμον. Ἐγὼ δὲν ἠξεύρω. Ἴσως τὸ ἀλογάκι ἠμποροῦσε νὰ μας δώσῃ ἀκριβεστέρας πληροφορίας.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Γ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
Βραβευθεὶς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον
Σοφὸς Πιττακὸς
Εἰς τὸν 65ον Διαγωνισμὸν πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων
(Ἴδε φυλ. 42 τοῦ 1901, σελ. 338.)

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ο ΓΕΡΩ-ΒΟΕΡ ΚΑΙ Η ΕΓΓΟΝΗ ΤΟΥ

— Λοιπόν, Γουΐλελμίνα, πῶς πῆγε τὸ κυνῆγι;

— Λαμπρά, παπποῦ· μὰ δέν μας βλέπετε; ἐγυρίσαμεν φορτωμένοι καὶ οἱ τέσσαρες: ὁ Μπαμπποῦ, ἡ Κάνυα, ὁ Μαριμπῆς καὶ ἐγώ.

— Εὖγε, παιδί μου. Τώρα πιά, ποῦ ὁ παπποῦς δὲν εἶνε εἰς κατάστασιν νὰ πηγαίνῃ 'στὸ κυνῆγι, θά τον ἀναπληρόνῃ ἡ ἐγγονή του, ποῦ εἰμπορεῖ...

— Μὰ θὰ ξαναβγῆτε καὶ σεῖς 'στὸ κυνῆγι, παππούλη! ἀνέκραξεν ἡ Γουΐλελμίνα. Τὰ πόδια σας θὰ γιατρευθοῦν γρήγορα... ἀλήθεια, Μπαμπποῦ;

— Μάλιστα, κυρία, ἀπεκρίθη ὁ ὑπηρέτης, προσποιούμενος ὅτι φρονεῖ καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον.

Ὁμιλοῦσα ὁλονὲν ἡ μικρὰ κόρη, ἐξεφορτώθη γρήγορα-γρήγορα τὸ τουφεκάκι της, τὸν σάκκον της καὶ τὸ κυνῆγι, τὸ ὁποῖον ἐκρέματο εἰς τὸν ὦμόν της.

Ἐλαφρά, ἐπλησίασε τὸν Βόερ, ἀκίνητον εἰς τὴν πολυθρόναν του, καὶ ἐγονάτισεν ἐμπρός του. Μὲ πολὺν κόπον ὁ γέρων ἐσήκωσε τὸ κάτισχνον χέρι του καί το ἔβαλεν εἰς τὸ μέτωπον τῆς Γουΐλελμίνας. Ἦτο ἡ μόνη θωπεία τὴν ὁποίαν ἀντήλλαξαν ποτὲ ὁ πάππος καὶ ἡ ἐγγονή, ἡ δὲ θωπεία αὕτη ἦτο συγχρόνως καὶ εὐλογία.

— Δεῖξέ μου τώρα τί ἔφερες ἀπὸ τὸ κυνῆγι, εἶπεν ὁ γέρων φαιδρῶς.

Ἡ Γουΐλελμίνα ἐσηκώθη περιχαρής.

— Αὐτὰ εἶνε, εἶπεν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ὅλα σχεδὸν τὰ ἐσκότωσαν ὁ Μπαμποῦ, ὁ Μαριμπῆς καὶ ἡ Κάνυα.

Καὶ ἡ νεαρὰ κυνηγέτις ἔδειξε κατὰ σειρὰν τὸν Μπαμποῦ, ὑψηλὸν καὶ εὔρωστον Κάφρον, τὴν Κάνυαν, εὔμορφην σκύλαν πυρρόχρουν, καὶ τέλος τὸν Μαριμπῆν, θαυμάσιον λεοντιδέα.

Καθεὶς ἔφερε τὸ φορτίον του, καὶ ἡ ἀφθονία τοῦ θηράματος ἐμαρτύρει εὐγλώττως περὶ τῆς δεξιότητος τῶν τεσσάρων κυνηγῶν.

Μὲ γκέτρες ἀπὸ κίτρινον δέρμα, ὑψηλὰς ἕως τὰ γόνατα, μὲ κοντὸν φουστανάκι, μ' ἐλαφρὸν καπελάκι ἄσπρον, ποῦ εἶχεν ὡς μόνον κόσμημα πτερὸν στρουθοκαμήλου,—ἡ Γουΐλελμίνα Μὰκ-Νέβιν ἦτο ἡ χαριεστέρα μικρὰ Ἄρτεμίς που εἰμπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ. Δύο πλεξίδες, χρυσαῖ καὶ μακραί, ἔπιπτον εἰς τοὺς ὤμους της. Τὰ κόκκινα μάγουλά της, ἡλιοκαῆ ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ ὑπαίθρου, εἶχον ἀποχρώσεις ὡρίμου καρποῦ. Τὰ μαῦρα της μάτια τὰ λαμπρά, πότε μελαγχολικά, πότε γελαστὰ καὶ πότε τρυφερά, σὲ ἄφινον νὰ εἰσδύσῃς μέχρι τοῦ βάθους τῆς φλογερᾶς καὶ εἰλικρινοῦς ψυχῆς της.

Καὶ τὸ κυνῆγι ἐσωρεύετο ἐνώπιον τοῦ κ. Μὰκ-Νέβιν. Ὑπῆρχον δύο φάγκοι, ζῷα μὲ μυτερὰ αὐτιὰ καὶ μὲ μακρὰν οὐρὰν φουντωτήν· μία ἀντιλόπη μὲ εὔμορφο κεφαλάκι καὶ μὲ τρίχωμα κοντὸν καὶ βελουδωτόν· πτηνὰ διαφόρων εἰδῶν καὶ χρωμάτων, ἀκόμη δὲ καὶ μία μοζάλα, ἰχθὺς γιγαντιαῖος, χωρὶς λέπια, μήκους ἑνὸς καὶ ἡμίσεως μέτρου, τὸν ὁποῖον εἶχε συλλάβῃ ὁ Μπαμποῦ εἰς τὴν ὄχθην μιᾶς λίμνης.

Ἡ Γουΐλελμίνα διηγεῖτο μὲ ζωηρότητα τὰ κυνηγετικὰ ἀνδραγαθήματα τῶν συντρόφων της. Ὁ Μαριμπῆς, ὁ μικρὸς λέων, δὲν ἦτο ἀκόμη πολὺ γυμνασμένος, καί τῳ συνέβαινε κάποτε νὰ καταβροχθίζῃ τὰ θύματά του... λαιμαργία, ἡ ὁποία ἐπέσυρε τὰς ἐπιπλήξεις τῆς νεαρᾶς του κυρίας. Ὅσον διὰ τὴν Κάνυαν, αὐτὴ ἦτο καλὴ καὶ πιστή, καὶ ποτὲ δὲν ἐπείραξε τὸ θήραμα.

Τοῦτο λέγουσα, ἡ Γουΐλελμίνα ἐθώπευσε τὴν μεγάλην κεφαλὴν τῆς Κάνυας, προσποιουμένη ὅτι δὲν βλέπει τὰ κίτρινα μάτια τοῦ λεοντιδέως, καρφωμένα ἐπάνω της. Βεβαίως ὁ Μαριμπῆς δὲν ἦτο ἄξιος θωπειῶν, ἀλλ' ἐφαίνετο τόσον στενοχωρημένος, ὥστε τὸ κοράσιον τὸν ἐλυπήθη.

—Θά το ξανακάμῃς; εἶπεν.

Ὁ λεοντιδεὺς ἔσεισε τὴν οὐράν· οἱ μύστακές του ἐκινήθησαν.

— Ποτέ ;

— Ποτέ! ἀπεκρίθησαν οἱ χρυσίζοντες ὀφθαλμοὶ τοῦ ζῴου, τὸ ὁποῖον ὡμοίαζε μὲ πελώριον γάτον.

« Ἡ Γουΐλελμίνα ἐστάθη προσεκτικὴ νἀκούσῃ τὴν διήγησιν » (Σελ. 8, στήλ. 6'.)

—Ἔλα λοιπόν, σὲ συγχωρῶ.

Ὁ λέων ἐσκίρτησεν, ἐσηκώθη εἰς τὰ πισινὰ πόδια, καὶ στηριχθεὶς εἰς τὸν ὦμον τῆς Γουΐλελμίνας, ἔγλειψε τὸ πρόσωπόν της μὲ τὴν πλατεῖαν γλῶσσάν του.

—Στάσου! ἀνέκραξεν ἡ μικρὰ, γελῶσα· ἡ γλῶσσά σοῦ ἔγινε πολὺ σκληρά, Μαριμπῆ !.. Κάτω!... Εἶμαι βεβαία, ὅτι τὸ μάγουλό μου κατακοκκίνισε... Ἡσυχία λοιπόν, Μαριμπῆ! κάτω, σοῦ λέγω!..

Ἀλλ' ὁ λέων ἦτο ὑπερβολικὸς εἰς τὰς ἐκδηλώσεις του, καὶ ἐπέμενε νὰ τρίβῃ μὲ τὴν κεφαλήν του τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας του.

Τότε ἠναγκάσθη νὰ ἐπέμβῃ ἡ Κάνυα. Αὐτὴ εἶχε θηλάσῃ τὸν λεοντιδέα, καὶ ἐξήσκει ἐπ' αὐτοῦ ἐπιρροὴν ἀκαταγώνιστον. Ὁ Μαριμπῆς ἄφησε τὴν Γουΐλελμίναν καὶ ἄρχισε τὰ παιγνίδια μὲ τὴν Κάνυαν.

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν διεσκέδαζε μὲ τὴν φαιδρότητα τῆς ἐγγονῆς του, ἡ ὁποία δὲν διήρκεσε καὶ πολύ, διότι μετ' ὀλίγον τὸ κοράσιον ἔπαυσε νὰ παίζῃ.

Ἐν ᾧ ὁ Μπαμποῦ μετεκόμιζε τὸ κυνῆγι εἰς τὸ μαγειρεῖον, ἐκείνη ἐκάθησε παρὰ τοὺς πόδας τοῦ πάππου της. Ἡ ζωηρότης τῶν ὀφθαλμῶν της μετεβλήθη τώρα εἰς μίαν ἔκφρασιν θωπευτικήν, γεμάτην τρυφερότητα.

—Παππού, εἶπε, μοῦ κάμνετε τὴν χάριν νὰ μοῦ ὁμιλήσετε ὀλίγον διὰ τοὺς γονεῖς μου ;

—Ναί, ἀπεκρίθη ὁ γέρων.

Ἡ Γουΐλελμίνα ἐστάθη προσεκτικὴ νἀκούσῃ τὴν διήγησιν, τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις εἶχεν ἀκούσῃ χιλιάκις ...

Ἡ Κάνυα καὶ ὁ Μαριμπῆς ἐξηλπώθησαν εἰς τὸ πάτωμα, ἕτοιμοι νὰ παραδοθοῦν εἰς ὕπνον. Ἀνάμεσα εἰς τὰ πόδια τῆς τροφοῦ του, ἡ ὁποία τοῦ ἔγλειφε τὸ ρύγχος, ὁ Μαριμπῆς, μὲ ἡμίκλειστα μάτια, ἐξέπεμπεν ἀσθενεῖς γρυλλισμοὺς εὐχαριστήσεως, οἱ ὁποῖοι ὡμοίαζον πολὺ μὲ γουργούρισμα γάτας.

—Ὁ ἐχθρὸς τῆς οἰκονείας μας εἶνε ἡ Ἀγγλία, ἤρχισεν ὁ κ. Μὰκ- Νέβιν...

Ἡ Γουΐλελμίνα συνέσφιγξε μὲ λύσσαν τοὺς μικροὺς της γρόνθους, ἀλλὰ δὲν ἐπρόφερε λέξιν.

—Ἔφυγα... ἐπῆγα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Βάαλ. Καθὼς ὁ πατέρας μου, ἄρχισα κ' ἐγὼ νὰ καλλιεργῶ τὰς χέρσους γαίας. Λίγο-λίγο ἀγόραζα βῴδια... ὁ υἱός μου μ' ἐβοηθοῦσε... ἐπῆρα ἐπάνω μου ...ἄρχισα νὰ εὐπορῶ. Ἀλλοίμονον! Πλούσια μεταλλεῖα χρυσοῦ ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὰ περίχωρα... Οἱ Ἄγγλοι τὰ ἐμυρίσθηκαν κ' ἔτρεξαν σὰν τὰ γεράκια... (*)

Ἐδῶ ἡ Γουΐλελμίνα διέκοψε τὸν πάππον της :

— Ναί, εἶπε μὲ ἀνατριχίλαν ἐνθουσιασμοῦ· ἀλλὰ ὁ γενναῖος στρατηγὸς Ζουμπὲρ τοὺς ἐκτύπησεν εἰς τὸ βουνὸν Ἀμαζούμπα, καὶ οἱ Ἄγγλοι, νικημένοι, ἠναγκάσθησαν νὰ φύγουν...

— Ἔφυγαν πραγματικῶς, εἶπεν ὁ γέρων. Ὁ Ζουμπὲρ εἶνε ἥρως καὶ ὁ Θεὸς νὰ μάς τον φυλάγῃ... Ὁ πατέρας σου ἐπολέμησεν ὡς λέων... μοῦ τον ἔφεραν πληγωμένον, αἱμόφυρτον... εἶχε χάσῃ καὶ τὰ δύο του χέρια...

Δάκρυα κατέβρεξαν τὸ πρόσωπον τοῦ κορασίου. Καὶ ὁ γέρων, πολὺ κατηφής, εἶπε πάλιν :

— Οἱ Ἄγγλοι εἶνε ὁ ἐχθρὸς τῶν Μὰκ-Νέβιν.

— Τοὺς μισῶ ! ἀνέκραξεν ἡ Γουΐλελμίνα, σπογγίζουσα μὲ παραφορὰν τὰ δάκρυά της.

— Ἕνας ἄγγελος ἦλθε τότε νὰ μας παρηγορήσῃ, ἐξηκολούθησεν ὁ Βόερ. Ἦτο κόρη τῆς μεγάλης οἰκογενείας τῶν Οὐύς, ἡ ὁποία ἀριθμεῖ τόσους ἥρωας. Ἀφωσιώθη εἰς τὸν δυστυχῆ υἱόν μου... τὴν ἔκαμα κόρην μου... ἔγινε μητέρα σου.

— Ἡ μαμμὰ... ἐψυθύρισεν ὡς ὀνειρευόμενον τὸ κοράσιον. Ἡ μαμμὰ ἦτον εὔμορφη, παππού ;

— Ναί, εὔμορφη· ἀλλὰ προπάντων καλὴ καὶ γενναία. Πολλὲς φορὲς ἐπολέμησε καὶ αὐτὴ ἐναντίον τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Κάφρων ἐπιδρομέων... Ἤμεθα εὐτυχεῖς καὶ οἱ τρεῖς... καὶ οἱ τέσσαρες, διότι μετ' ὀλίγον ἦλθες εἰς τὸν κόσμον καὶ σύ. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁ πατέρας σου ἀγόρασεν ἕνα μεγάλο κτῆμα ἀκαλλιέργητον. Τὸ ἔδαφος ἔτυχε νὰ εἶνε ἐκτάκτως πλούσιον εἰς χρυσάφι.

Ἦτο ἡ τρίτη φορὰ ποὺ μας συνέβαινεν αὐτὴ ἡ δυστυχία. Μία ἀγγλικὴ ἑταιρεία, ποὺ ἐξεμεταλλεύετο τὰ πλουσιώτερα χρυσωρυχεῖα τοῦ Τράνσβααλ, ἐπρόβαλεν ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ κτήματος. Ὁ πατέρας σου ἐναντιώθη. Ἡ ἑταιρεία ἐπεκαλέσθη τάχα τὸ δίκαιον καὶ τοὺς νόμους... Ἐδοκίμασε νἀποδείξῃ, ὅτι τὸ κτῆμά το εἶχεν ἀγοράσῃ προτήτερα αὐτή... Ὁ πατέρας σου ὅμως ἐξακολουθοῦσε νὰ ἐπιμένῃ... Ἕνα βράδυ τον ηὗρα χάμω, 'στὴ ρίζα μιᾶς ἰτέας. Σφαῖρά τον εἶχεν ἐξαπλώσῃ ἐκεῖ, τὸν δυστυχισμένον, ποὺ δὲν εἶχε πιὰ χέρια διὰ νἀμυνθῇ... Μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας, ἡ ἀγγλικὴ ἑταιρεία κατέλαβε τὸ κτῆμα. Τὴν ἴδια ἡμέρα ἡ δυστυχισμένη σου μητέρα ἐξεψύχησε 'στὴν ἀγκαλιά μου... Μ' ὅλη τὴν ἀγάπη ποὺ σου εἶχε, δὲν ἠμπόρεσε νὰ ὑπομείνῃ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός της.

Τὰ δάκρυα ἔτρεχαν ποταμηδὸν ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Γουΐλελμίνας.

— Τοὺς μισῶ ! ἀνέκραξεν ἐξαφνα. τοὺς μισῶ ! Ἤθελα νὰ τους ἐσκότωνα ὅλους !

Τὸ πρόσωπόν της προσέλαβεν ἔκφρασιν ἀγρίαν, ποὺ σου ἔκαμνε λύπην νὰ την βλέπῃς εἰς τόσῳ νεαρὰν κόρην.

— Ναί, ὅλους ! ἐπανέλαβε παραφερομένη.

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν ἐθώπευσε τὸ μέτωπον τῆς ἐγγονῆς του μὲ τρυφερότητα.

— Νὰ τους σκοτώσῃς ὅλους... θὰ ἦτο πολὺ δύσκολον ! εἶπε μειδιῶν. Ἂν σου δοθῇ ὅμως περίστασις, ἂν ἡ Ἀγγλία πολεμήσῃ πάλι τὴν πατρίδα σου, νὰ εἶσαι ἕτοιμη νὰ την ὑπερασπισθῇς σὰν ἄνδρας.

—Θά το κάμω, παππού ! Ἂς ἔλθουν!

—Ὄχι, διέκοψεν ὁ γέρων, νὰ μὴν ἔλθουν, διότι ἡ προσφιλής μας ἐλευθερία θὰ ἐχάνετο...

—Θά την ὑπερασπιζόμεθα, παππού !

—Ναί, καὶ πολὺ ἀκριβά. Θὰ ἦτο ὁ τελευταῖος μας ἀγών: Θάνατος ἢ ὑποδούλωσις.

—Ὦ, ἂν ἔλθουν, σᾶς ὁρκίζομαι, ὅτι θά τοὺς πολεμήσω! Θὰ μιμηθῶ τὸ παράδειγμα τοῦ πατέρα μου, τῆς μητέρας μου, καὶ τοῦ γενναίου μου ἐκείνου ἐξαδέλφου, ποὺ εἶνε ἡ δόξα τῆς οἰκογενείας μας. Παππού, μοῦ κάμνεις τὴν χάριν νὰ μου διηγηθῇς ἄλλη μιὰ φορὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐξαδέλφου μου Πίετ Οὐύς ;

—Εὐχαρίστως, παιδί μου. Ταῦτιὰ τῶν νέων δὲν κουράζονται νἀκούουν τὰς εὐγενεῖς ἱστορίας ... Στὰ 1838, οἱ Ζουλοὺ κατέσφαξαν κάτι Βόερς ἀποίκους. Ἀγανακτήσαντες, οἱ συμπατριῶται τῶν θυμάτων ὥπλισαν στρατὸν καὶ ἔδωσαν τὴν ἀρχηγίαν εἰς τὸν λοχαγὸν Οὐύς, θεῖον τῆς μητέρας σου. Ὁ υἱός του Πίετ, γενναῖον παιδὶ δεκατεσσάρων ἐτῶν, τὸν ἠκολούθησε καὶ ἐπολέμησεν ἀνδρείως εἰς τὸ πλευρόν του... Ὁ λοχαγὸς Οὐύς, θανασίμως πληγωθείς, παρεκάλεσε τοὺς στρατιώτας του νὰ τὸν ἐγκαταλείψουν... Αὐτοὶ ἀρνοῦνται, ἐκεῖνος θυμόνει καὶ τους διατάσσει... Περίλυποι οἱ στρατιῶται ἀπομακρύνονται, καὶ ὁ Οὐύς μένει μόνος περικυκλωμένος ἀπὸ πλῆθος ἐχθρῶν. Ὁ Πίετ, ὁ ὁποῖος εἶχε φύγῃ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ πατέρας του ἐσώθη, γυρίζει καὶ τὸν βλέπει ἑτοιμοθάνατον ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀγρίων Ζουλού... Δὲν διστάζει ... ὁρμᾷ διὰ νὰ τὸν ἁρπάξῃ ἀπὸ τὰ χέρια των... σκοτώνει τρεῖς, καὶ ἔπειτα πίπτει, τρυπημένος ἀπὸ λόγχες.

—Ὦ, τὶ γενναῖος ποὺ ἦτο! ἀνέκραξεν ἡ Γουΐλελμίνα, δικαίως ὑπερηφανευομένη διὰ τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ παιδίου. Παππού, ἂν ποτὲ οἱ Ζουλοὺ ἢ οἱ Ἄγγλοι εἰσβάλουν εἰς τὸ Τράνσβααλ, ὁρκίζομαι νὰ φανῶ ἀξία ἐξαδέλφη τοῦ Πίετ Οὐύς.

—Οἱ Ζουλού, ὄχι· οἱ Ἄγγλοι π ι θ α ν ό ν, εἶπε μὲ σιγανὴν φωνὴν ὁ παππούς.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰσῆλθεν ὁ Μπαμποῦ, ἀκολουθούμενος ὑπὸ γηραιᾶς μαύρης.

Ἡ τράπεζα ἐστρώθη διὰ τὸ γεῦμα,— τράπεζα ἀπὸ ξύλον δρυός, σκεπασμένη μὲ χονδρὸν ἀλλὰ λευκότατον τραπεζομάνδυλον.

Εἰς τὸ κ ρ ά α λ τοῦ Μὰκ-Νέβιν ὅπως εἰς ὅλας τὰς ἐπαύλεις τοῦ τόπου, ἐβασίλευεν ἁπλότης ὁλωσδιόλου ἀγροτική. Ἡ οἰκία, μ' ἓν μόνον πάτωμα, ἦτο ἀχυροσκεπὴς ὡς καλύβη. Τὰ παράθυρα, στενὰ καὶ χαμηλά, ἄφιναν νὰ εἰσέρχεται πολὺ ὀλίγον φῶς, καὶ οἱ τοῖχοι μέσα δὲν εἶχαν ἄλλα στολίσματα, εἰμὴ κεφαλὰς καὶ δέρματα ἀγρίων ζῴων.

Τὸ κ ρ ά α λ, ἔχον ἔκτασιν δύο χιλιάλιδων ἑκταρίων, εὑρίσκετο εἰς ἀληθινὴν ἔρημον, διότι τριγύρῳ, εἰς ἀκτῖνα πολλῶν λευγῶν, δὲν ἀπαντοῦσε κανεὶς οὔτε μίαν κατοικίαν.

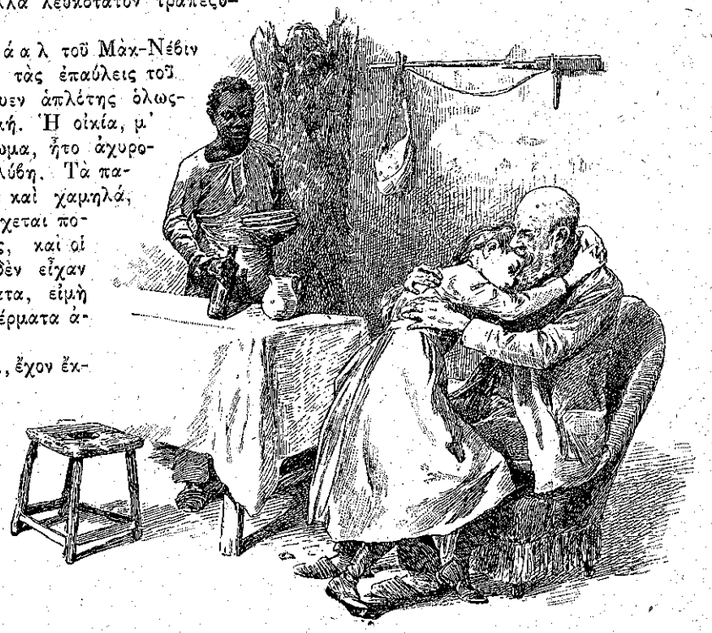

« Ἡ Γουΐλελμίνα ἔκλαιεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γέροντος. » (Σελ. 5, στήλ. 6'.)

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν καὶ ἡ ἐγγονή του ἠμπορροῦσαν νὰ θεωροῦνται ὡς βασιλεῖς μιᾶς μικρᾶς χώρας... βασιλεῖς χωρὶς ὑπηκόους, ἀλλ' ὄχι χωρὶς βασίλειον.

Τὸ γεῦμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ κυνῆγι καὶ ὄσπρια, διεξήχθη σχεδὸν σιωπηλῶς.

Ὁ πάππος, τὸν ὁποῖον ἡ παραλυσία ἐκράτει καρφωμένον εἰς τὴν πολυθρόναν του, ἔτρωγε βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Μπαμποῦ. Κρυφά, προσέχων νὰ μή τον βλέπῃ ἡ Γουΐλελμίνα, ὁ Κάφρος ἀντήλλασσε θλιβερὰ βλέμματα μὲ τὴν μαύρην. Τὰ βλέμματα αὐτά, ἀφορῶντα πάντοτε εἰς τὸν γέροντα, ἔλεγον καθαρά,

«Πῶς καταβάλλεται ὁ καϊμένος ! .. Δὲν θὰ βγάλῃ τὸ καλοκαῖρί του...»

Ἡ Γουΐλελμίνα ἔτρωγε μὲ ὄρεξιν νεαροῦ λύκου. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόσεχεν εἰς τὸ φαγητόν της. Ὁ νοῦς της ἐπλανᾶτο μακράν, ἐκεῖ πέρα εἰς τὸ βουνὸν Ἀμαζούμπα, ὅπου ὁ πατέρας της εἶχε χάσῃ καὶ τὰ δύο του χέρια ἀπὸ σφαίρας ἀγγλικάς...

Καὶ μακρύτερα ἀκόμη, ἕως εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἐκείνης, ὅπου ὁ ἐξάδελφός της Πίετ ἐφονεύθη, προσπαθῶν νὰ σώσῃ τὸν πατέρα του.

Ματαίως ὁ Μαριμπῆς καὶ ἡ Κάνυα ἐζήτουν κανένα μ ε ζ ὲ ν ἀπὸ τὰ χέρια τῆς μικρᾶς των κυρίας· μὲ τὰ μάτια προσηλωμένα εἰς τὸ κενόν, αὐτὴ δὲν τους ἔβλεπε...

Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος, ὁ κ. Μὰκ Νέβιν, ὁ ὁποῖος ἐκύτταζε περίλυπος τὴν ἐγγονήν του, εἶπεν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ Μπαμποῦ : «Ἄμα κοιμηθῇ τὸ παιδί, φέρε μου χαρτὶ καὶ μολύβι. Νομίζω ὅτι θὰ μπορέσω νὰ γράψω· καὶ εἶνε μεγάλη ἀνάγκη.»

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν καὶ ἡ ἐγγονή του ἠμπορροῦσαν νὰ θεωροῦνται ὡς βασιλεῖς μιᾶς μικρᾶς χώρας... βασιλεῖς χωρὶς ὑπηκόους, ἀλλ' ὄχι χωρὶς βασίλειον.

Τὸ γεῦμα, ἀποτελούμενον ἀπὸ κυνῆγι καὶ ὄσπρια, διεξήχθη σχεδὸν σιωπηλῶς.

Ὁ πάππος, τὸν ὁποῖον ἡ παραλυσία ἐκράτει καρφωμένον εἰς τὴν πολυθρόναν του, ἔτρωγε βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Μπαμποῦ. Κρυφά, προσέχων νὰ μή τον βλέπῃ ἡ Γουΐλελμίνα, ὁ Κάφρος ἀντήλλασσε θλιβερὰ βλέμματα μὲ τὴν μαύρην. Τὰ βλέμματα αὐτά, ἀφορῶντα πάντοτε εἰς τὸν γέροντα, ἔλεγον καθαρά,

«Πῶς καταβάλλεται ὁ καϊμένος ! .. Δὲν θὰ βγάλῃ τὸ καλοκαῖρί του...»

Ἡ Γουΐλελμίνα ἔτρωγε μὲ ὄρεξιν νεαροῦ λύκου. Ἀλλὰ δὲν ἐπρόσεχεν εἰς τὸ φαγητόν της. Ὁ νοῦς της ἐπλανᾶτο μακράν, ἐκεῖ πέρα εἰς τὸ βουνὸν Ἀμαζούμπα, ὅπου ὁ πατέρας της εἶχε χάσῃ καὶ τὰ δύο του χέρια ἀπὸ σφαίρας ἀγγλικάς...

Καὶ μακρύτερα ἀκόμη, ἕως εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἐκείνης, ὅπου ὁ ἐξάδελφός της Πίετ ἐφονεύθη, προσπαθῶν νὰ σώσῃ τὸν πατέρα του.

Ματαίως ὁ Μαριμπῆς καὶ ἡ Κάνυα ἐζήτουν κανένα μ ε ζ ὲ ν ἀπὸ τὰ χέρια τῆς μικρᾶς των κυρίας· μὲ τὰ μάτια προσηλωμένα εἰς τὸ κενόν, αὐτὴ δὲν τους ἔβλεπε...

Περὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος, ὁ κ. Μὰκ Νέβιν, ὁ ὁποῖος ἐκύτταζε περίλυπος τὴν ἐγγονήν του, εἶπεν εἰς τὸ αὐτὶ τοῦ Μπαμποῦ : «Ἄμα κοιμηθῇ τὸ παιδί, φέρε μου χαρτὶ καὶ μολύβι. Νομίζω ὅτι θὰ μπορέσω νὰ γράψω· καὶ εἶνε μεγάλη ἀνάγκη.»

Εἰς τὸ κ ρ ά α λ τοῦ Μὰκ-Νέβιν ὅπως εἰς ὅλας τὰς ἐπαύλεις τοῦ τόπου, ἐβασίλευεν ἁπλότης ὁλωσδιόλου ἀγροτική. Ἡ οἰκία, μ' ἓν μόνον πάτωμα, ἦτο ἀχυροσκεπὴς ὡς καλύβη. Τὰ παράθυρα, στενὰ καὶ χαμηλά, ἄφιναν νὰ εἰσέρχεται πολὺ ὀλίγον φῶς, καὶ οἱ τοῖχοι μέσα δὲν εἶχαν ἄλλα στολίσματα, εἰμὴ κεφαλὰς καὶ δέρματα ἀγρίων ζῴων.

Τὸ κ ρ ά α λ, ἔχον ἔκτασιν δύο χιλιάλιδων ἑκταρίων, εὑρίσκετο εἰς ἀληθινὴν ἔρημον, διότι τριγύρῳ, εἰς ἀκτῖνα πολλῶν λευγῶν, δὲν ἀπαντοῦσε κανεὶς οὔτε μίαν κατοικίαν.

— Δὲν ἔχετε σεῖς τουφέκια, εἶπεν ἡ Γουϊλελμίνα, ἀλλὰ κ' ἔτσι θὰ ξεπαστρέψετε μερικούς...

Γενναία ὅσον καὶ ὁ Πίετ Οὐύς ἡ μικρὰ ἐξαδέλφη του Γουϊλελμίνα!.. Τὰ μαῦρά της μάτια ἐξέπεμπον ἀστραπάς, τὰ ρόδινα πτερύγια τῆς μύτης της ἐρούσκωναν καὶ τὸ πρόσωπόν της προσελάμβανεν ἔκφρασιν ἀγρίαν, ἡ ὁποία την ἔκαμνε νὰ ἐμοιάζῃ μὲ τὸν Μαριμπῆν!

Ἐξαφνα τὸ βλέμμα τῆς Γουϊλελμίνας συνήντησε τὸ βλέμμε τοῦ πάππου της. Καὶ τὸ βλέμμα αὐτὸ ἦτο τόσον τρυφερόν, τόσον γλυκύ, ὥστε τὸ τραχὺ προσωπεῖον ἔπεσεν ἀμέσως ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦ κορασίου.

Ὁ κ. Μὰκ-Νέβιν ἤνοιξε τοὺς γηραιοὺς καὶ ἀσθενικούς του βραχίονας, καὶ ἡ Γουϊλελμίνα ἐρρίφθη εἰς αὐτοὺς μ' ἐμπιστοσύνην.

Τότε τὰ χείλη τοῦ πάππου ἔθλιψαν τὸ μέτωπον τοῦ κορασίου.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ πού της ἐχάριζε τὴν τρυφεραν αὐτὴν θωπείαν.

Καὶ ὅμως ἠγάπα πολὺ τὴν ἐγγονήν του. Ἀλλὰ ἡ τρυφερότης του, — ὅπως καὶ ὁ χαρακτήρ του, — δὲν ἦτο τόσον διαχυτική.

Ἡ Γουϊλελμίνα ἔκλαιεν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ γέροντος.

— Ἀγάπη μου!.. ἀγάπη μου!.. τῇ ἔλεγεν ἐκεῖνος.

Καὶ ἡ μικρὰ ἐξαδέλφη τοῦ Πίετ Οὐύς, ἡ ὁποία δὲν ἐγνώριζε πόσον ἐγγὺς ἦτο ὁ θάνατος τοῦ πάππου της, ἐξηκολούθει νὰ κλαίῃ μὲ γλυκὰ δάκρυα ἐπὶ τοῦ στήθους τοῦ γηραιοῦ Βόερ.

(Ἕπεται συνέχεια)

ΚΙΜΩΝ ΛΑΚΙΔΗΣ

Κατὰ τὸ γαλλικὸν τοῦ Paul Roland

Ὁ παρὼν Ὁδηγὸς καταργεῖ πάντα προηγούμενον

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

[Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων», ἐπιθυμῶν νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὴν κίνησιν τοῦ περιοδικοῦ, παρακαλεῖται νὰ ἀναγνώσῃ μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰ δώδεκα κεφάλαια τοῦ παρόντος Ὁδηγοῦ διὰ νὰ συμμορφώνεται ἑκάστοτε μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Ἄρθρον 1. — Πᾶς συνδρομητὴς τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» δικαιοῦται νὰ λάβῃ *δωρεὰν ἓν μόνον ψευδώνυμον* καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς συνδρομῆς του, εἴτε ἓν μόνον ἔτος διαρκέσῃ αὕτη εἴτε περισσότερα.

Ἄρθρον 2. — Ἂν κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο ἀναγκασθῇ ποτε δι' οἱονδήποτε λόγον νὰλλάξῃ ψευδώνυμον, ὀφείλει νὰ στείλῃ συγχρόνως καὶ *ἓν φράγκον*. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τούτου ἓν μέρος ἀφαιρεῖται διὰ τὰ ἔξοδα τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ψευδωνύμων, τὸ δὲ ὑπόλοιπον κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων Μαθητῶν. (Βλέπε κεφάλαιον Θ')

Ἄρθρον 3. — Τὸ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ συνδρομητοῦ ψευδώνυμον πρέπει νὰ ἐγκριθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως. Δύναται ὅμως ὁ συνδρομητὴς νὰ προτείνῃ, δι' ἰδιοχείρου πάντοτε ἐπιστολῆς του, πολλὰ ψευδώνυμα τῆς ἀρεσκείας του, ἀναθέτων εἰς τὴν Διάπλασιν τὴν φροντίδα τῆς ἐκλογῆς τοῦ καταλληλοτέρου.

Ἄρθρον 4. — Οἱ ἀδελφοὶ καὶ αἱ ἀδελφαὶ τῶν συνδρομητῶν, δικαιοῦνται ἐπίσης νὰ λάβουν ψευδώνυμον, εἶνε ὅμως ἀπαραίτητον νὰ ὑποβάλλουν τὴν περὶ τούτου αἴτησιν *δι' ἐπιστολῆς των γεγραμμένης ἰδιοχείρως καὶ συνοδευομένης ὑπὸ ἑνὸς φράγκου.*

Ἄρθρον 5. — Ἀπαράδεκτα κατ' ἀρχὴν εἶνε τὰ ψευδώνυμα· α') τὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλους διατελοῦντας ἔτι συνδρομητάς· β') τὰ ὁμοιάζοντα πρὸς ἄλλα ἐγκριθέντα· γ') τὰ δυνάμενα νὰ παραβλάψωσι τὰ συμφέροντα τοῦ φύλλου, θεωρούμενα ὡς ἐπιλήψιμα ὑπὸ τῆς λογοκρισίας ξένων Κρατῶν· καὶ δ') τὰ ὀνόματα συγχρόνων Ἑλλήνων, ἐπιφανῶν ἢ ὁπωσδήποτε γνωστῶν.

Ἄρθρον 6. — Ὁ συνδρομητής, διὰ τὸν ὁποῖον ἐνεκρίθη ἤδη ἓν ψευδώνυμον, πρέπει νὰ το σημειόνῃ *πάντοτε πλησίον τοῦ ἀληθοῦς αὐτοῦ ὀνόματος*, εἰς πᾶν ὅ,τι στέλλει πρὸς τὴν Διάπλασιν: ἐπιστολάς, λύσεις, ἀπαντήσεις εἰς Διαγωνισμούς, Παιδικὰ Πνεύματα πρὸς δημοσίευσιν, κτλ. κτλ. *Ἡ Παράλειψις τοῦ ψευδωνύμου του σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του.*

Ἄρθρον 7. — Ἀπαγορεύεται νὰ λαμβάνουν δύο ἢ περισσότεροι συνδρομηταὶ ἓν ψευδώνυμον καὶ νὰ το ἔχουν ἀπὸ κοινοῦ. (Τὰ κοινὰ ψευδώνυμα ἐπετρέποντο μέχρι τοῦδε, ἀλλ' ἀπὸ σήμερον καταργοῦνται).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Ἡ σύνταξις τῶν ἐν τῇ «Διαπλάσει» δημοσιευομένων *Παιδικῶν Πνευμάτων*, εἶνε ἀνατεθειμένη ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς συνδρομητάς της. Ἕκαστος δύναται νὰ στέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν Παιδικὰ Πνεύματα, ἐξ ὧν ἡ Διάπλασις ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει τὰ καταλληλότερα

Τὰ Παιδικὰ Πνεύματα πρέπει νὰ γράφωνται εἰς *χωριστὸν φύλλον χάρτου*, ἐκτὸς τῆς ἐπιστολῆς. Ἄνωθεν πρέπει νὰ ἐπιγράφωνται: «Παιδικὰ Πνεύματα στελλόμενα πρὸς δημοσίευσιν ἐν τῇ Διαπλάσει ὑπὸ τοῦ *δεῖνα*» (ὄνομα καὶ ψευδώνυμον, ἂν ἔχῃ, ἢ μόνον ὄνομα, ἂν ἐπιθυμῇ νὰ δημοσιευθοῦν μὲ τὸ ὄνομά του.) Πρέπει δὲ νὰ εἶνε *ἔργα πρωτότυπα* τοῦ στέλλοντος, ἀδημοσίευτα, καὶ ὄχι ἀντιγραφαὶ ἐξ ἄλλων δημοσιευθέντων ἐν τῇ «Διαπλάσει» ἢ ἀλλαχοῦ. Ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ στέλλῃ Παιδικὰ Πνεύματα μεταφρασμένα ἀπὸ ξένα περιοδικά, ἀρκεῖ νὰ προσαρμόζωνται εἰς τὰ ἤθη μας.

Ἡ Διάπλασις οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἀναλαμβάνει νὰ δημοσιεύῃ τὰ στελλόμενα πρὸς αὐτήν, οὔτε ποτὲ δίδει τὸν λόγον, διατί δὲν τα ἐδημοσίευσεν. Ἐκλέγει καὶ δημοσιεύει μὲ τὴν σειράν των τὰ καλλίτερα, — ὅταν δὲ εἶνε πολλά, *διὰ κλήρου*, — ἀπορρίπτει δὲ πάντα τὰ λοιπὰ *ἀδιακρίτως*.

Ὡς πρὸς τὰς *Πνευματικὰς Ἀσκήσεις*, καὶ τούτων ἡ σύνταξις εἶνε ἀποκλειστικῶς ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς συνδρομητάς, ὡς ἑξῆς: Κατ' ἔτος προκηρύσσονται εἰς ἡ περισσότεροι **Διαγωνισμοὶ πρὸς σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων**, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται ἑκάστοτε εἰς τὴν σχετικὴν Προκήρυξιν. Αἱ Πνευματικαὶ Ἀσκήσεις αἱ βραβευόμεναι ἢ ὁπωσδήποτε διαπρέπουσαι εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τούτους, δημοσιεύονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἀπορρίπτονται δὲ πᾶσαι, αἱ μὴ θεωρούμεναι ἄξιαι δημοσιεύσεως, καθὼς καὶ αἱ μὴ στελλόμεναι κατὰ τὸν Διαγωνισμόν. Ἑπομένως οὐδεὶς συνδρομητὴς δύναται νὰ στέλλῃ Ἀσκήσεις πρὸς δημοσίευσιν, *παρὰ μόνον ὁσάκις προκηρύσσεται ὁ σχετικὸς Διαγωνισμός*, καὶ συμμορφούμενος πρὸς τοὺς ὅρους αὐτοῦ.

Δήλωσις. — Ἐκτὸς τοῦ ἐγκρινομένου *Παιδικοῦ Πνεύματος*, τῶν *Πνευματικῶν Ἀσκήσεων* καὶ τῶν εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς βραβευομένων (Διηγημάτων, Ποιημάτων, Μεταφράσεων καὶ Εἰκόνων), *οἱ συνδρομηταὶ τῆς Διαπλάσεως οὐδὲν ἄλλο δύνανται νὰ δημοσιεύσουν εἰς τὸ φύλλον.*

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» συντάσσεται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ εἰδικῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν, τῶν τακτικῶν αὐτῆς συνεργατῶν. Ὥστε οἱ συνδρομηταὶ πρέπει νὰ μάθωσιν, ὅτι εἶνε περιττὸν καὶ νὰ την ἐρωτῶσι κἂν ἂν δέχεται ἔργα των πρὸς δημοσίευσιν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΛΥΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» προτείνει κατ' ἔτος *τρεῖς* Διαγωνισμοὺς πρὸς εὕρεσιν τῶν Λύσεων τῶν ἐν τοῖς φυλλαδίοις αὐτῆς δημοσιευομένων Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ἤτοι ἕνα Διαγωνισμὸν Λύσεων κατὰ τετραμηνίαν.

Ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων, διαιροῦνται εἰς τρεῖς τάξεις, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας των, ἤτοι: εἰς τὴν *Μικρὰν Τάξιν*, τὴν *Μεσαίαν* καὶ τὴν *Ἀνωτέραν*.

Εἰς τὴν *Μικρὰν Τάξιν* ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν μέχρις ἐτῶν 11 συμπεπληρωμένων.

Εἰς τὴν *Μεσαίαν Τάξιν* ὑπάγονται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν 12—15 ἐτῶν συμπεπληρωμένων.

Εἰς τὴν *Ἀνωτέραν Τάξιν* τέλος κατατάσσονται οἱ ἀπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω.

Πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομήτρια τῆς Διαπλάσεως *ἔχει τὸ δικαίωμα* νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων· δύναται δὲ ὁ συνδρομητής, ἂν δὲν θέλῃ νὰ διαγωνισθῇ αὐτός, νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσιν του εἰς ἕνα ἢ μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν του. *Δύο ἀδελφια συγχρόνως δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν Διαγωνισμὸν Λύσεων.*

Αἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων ἑκάστου φυλλαδίου πρέπει νὰ στέλλωνται ἐγκαίρως, ὥστε νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖον μας πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας, ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶνε αὐταὶ δεκταί, καὶ ἤτις *σημειοῦται εἰς ἕκαστον φύλλον πάντοτε ὑπὸ τὴν ἐπικεφαλίδα τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων*. Αἱ μετὰ τὴν τεταγμένην προθεσμίαν στελλόμεναι λύσεις δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

Ὁ ἰδιαίτερος χάρτης τῶν Λύσεων.

Οἱ λαμβάνοντες μέρος εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ὀφείλουσι νὰ γράφουν τὰς λύσεις των ἐπὶ *ἰδιαιτέρου χάρτου, εὐρισκομένου πρὸς τοῦτο εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως.*

Ὁ χάρτης οὗτος πωλεῖται εἰς φακέλλους, ἕκαστος τῶν ὁποίων περιέχει *εἴκοσι* (20) *φύλλα* (ὅσα ἀρκοῦν δι' ἕνα Διαγωνισμόν) Ἕκαστον φύλλον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ γράφωνται αἱ λύσεις *ἑνὸς μόνον φυλλαδίου* τῆς Διαπλάσεως, ἔχει τὰς ἀναγκαίας ὑποδιαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι ὑποδεικνύουν ἀκριβῶς εἰς τὸν Διαγωνιζόμενον ποῦ πρέπει νὰ σημειόνῃ τὸ ὄνομά του, τὸ ψευδώνυμόν του (ἂν ἔχῃ), τὴν ἡλικίαν του, τὴν διαμονήν του, τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης λυομένης Πνευματικῆς Ἀσκήσεως καὶ τὴν λύσιν της.

(Ὅσοι ἐκ τῶν Διαγωνιζομένων δὲν σημειώνουν τυχὸν τὴν ἡλικίαν των, κατατάσσονται εἰς τὴν *Ἀνωτέραν Τάξιν*.)

Λύσεις, γραφόμεναι ἐπὶ ἄλλου χάρτου, ἐκτὸς τοῦ παρεχομένου δι' αὐτὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, *δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει*. Ἐπίσης, ὅταν δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων Λύσεις εὑρίσκωνται ἀτόπως ἐφ' ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ φύλλου χάρτου, μόνον αἱ τοῦ ἑνὸς φυλλαδίου λογίζονται, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀπορρίπτονται.

Ἕκαστος φάκελλος Χάρτου τῶν Λύσεων δὲ εἴκοσι (20) *φύλλων τιμᾶται φρ. ἓν* (1).

Αἱ ἐπὶ τοῦ ἰδιαιτέρου Χάρτου τῶν Λύσεων γεγραμμέναι λύσεις, *ὅταν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ ἐπιστολῆς*, ἐπιτρέπεται νὰ στέλλωνται ἐντὸς *ἀνοικτοῦ* φακέλλου μὲ πεντόλεπτον μόνον γραμματόσημον. (Οἰκονομία σημαντικὴ διὰ τοὺς διαγωνιζομένους.) Ἐπιτρέπεται [ἐπίσης νὰ σταλοῦν αἱ λύσεις δύο ἢ περισσοτέρων φυλλαδίων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ φακέλλου, ἐὰν ὁ λύτης εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ φθάσουν πρὶν παρέλθῃ ἡ προθεσμία τοῦ ἀρχαιοτέρου φυλλαδίου.

Ἀπονομὴ τῶν Βραβείων.

Πρῶτον Βραβεῖον εἰς ἕκαστον Διαγωνισμὸν Λύσεων λαμβάνουν τρεῖς ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἤτοι ἀνὰ εἷς ἐξ ἑκάστης τῶν τριῶν τάξεων, ὁ ἔχων τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μεταξὺ ἄλλων συνομηλίκων του. (Ὀρθαὶ λύσεις θεωροῦνται *μόνον* αἱ συμφωνοῦσαι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰς ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως δημοσιευομένας.) — *Σημείωσις.* Ἐὰν δύο ἢ περισσότεροι ἐκ τῶν διαγωνιζομένων διὰ Α' Βραβεῖον τῆς αὐτῆς τάξεως τύχῃ νὰ ἔχωσι τὸν αὐτὸν ἀκριβῶς ἀριθμὸν Λύσεων, τότε τὸ Βραβεῖον ἀπονέμεται *διὰ κλήρου* εἰς τὸν ἕνα.

Δεύτερον Βραβεῖον λαμβάνουν ἓξ ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἤτοι ἀνὰ δύο ἐξ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ πρῶτον βραβεῖον.

Τρίτον Βραβεῖον λαμβάνουν ἐννέα ἐκ τῶν διαγωνιζομένων, ἤτοι τρεῖς ἐξ ἑκάστης τάξεως, οἱ ἔχοντες τὰς περισσοτέρας ὀρθὰς λύσεις μετὰ τοὺς λαβόντας τὸ δεύτερον βραβεῖον.

Ἐπαίνου τυγχάνουσι πάντες οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν λαβόντων τὸ τρίτον βραβεῖον ἐξ ἑκάστης τάξεως.

Εὐφήμου μνείας τυγχάνουσιν οἱ ἔχοντες ὀρθὰς λύσεις ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῶν λύσεων, τὰς ὁποίας εὗρεν ὁ τελευταῖος τῶν τυχόντων ἐπαίνου ἐξ ἑκάστης τάξεως.

Τῶν λοιπῶν δημοσιεύονται ἁπλῶς τὰ ὀνόματα κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν, μὲ τὸ ποσὸν τῶν λύσεων τὰς ὁποίας εὗρεν ἕκαστος.

Ἐκτὸς Διαγωνισμοῦ.

Οἱ τυχόντες εἰς προηγουμένους Διαγωνισμοὺς τῶν Λύσεων ἑνὸς οἱουδήποτε βραβείου εἰς μίαν ἐκ τῶν τριῶν τάξεων, δὲν δύνανται νὰ διαγωνίζωνται διὰ τὸ ἴδιον ἢ διὰ κατώτερον βραβεῖον εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν, καὶ τίθενται τιμητικῶς *ἐκτὸς διαγωνισμοῦ*, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν λύσεών των τοῖς παρέχῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὸ ἴδιον ἢ εἰς κατώτερον βραβεῖον ἐκείνου οὗ ἔτυχον ἄλλοτε. Δὲν τίθενται δὲ ἐκτὸς διαγωνισμοῦ, μόνον ἐὰν διαγωνίζωνται εἰς τάξιν μεγαλητέραν ἢ πρίν, ἢ εἰς τὴν ἰδίαν μὲν τάξιν, ἀλλὰ δι' ἀνώτερον βραβεῖον ἐκείνου οὗ ἔτυχον ἄλλοτε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΑΙ ΚΥΡΙΑΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Αἱ λεγόμεναι *Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως* εἶνε ἓν εἶδος Διαγωνισμοῦ. Δίδεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως μία Ἐρώτησις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ φίλοι της ἀποντοῦν δι' ἐπιστολῶν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας.

Αἱ ἐπιστολαί, αἱ περιέχουσαι τὴν ἀπάντησιν, πρέπει νὰ μὴ γράφουν *τίποτε ἄλλο* ἐκτὸς αὐτῆς, καὶ νὰ ἐπιγράφωνται ὡς ἑξῆς: *Ἀπάντησις εἰς τὴν* (τάδε) *Κυριακὴν τῆς «Διαπλάσεως.»*

Κατόπιν ἡ Διάπλασις βοηθουμένη συνήθως ἀπὸ τὸ σπιτικόν της, (τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν γηραιὰν οἰκονόμον της *Μάρθαν*, ἀπὸ τὸν νεαρὸν ψυχογιὸν της *Ἀναγίαν*, ἀπὸ τὰς ἑῴδεκα μικρὰς ἀδελφάς του: *Ἀγάπην, Πίστιν, Ἐλπίδα, Καλήν, Κικήν, Φιφήν*, κτλ. καὶ ἀπὸ μίαν μαύρην γάταν ὀνομαζομένην *Πίσσαν*.) ἡ Διάπλασις λοιπὸν ἀναγινώσκει τὰς ἀπαντήσεις αὐτάς, ἐκ τῶν ὁποίων βραβεύει μὲ Α' Βραβεῖον τὴν καλλιτέραν, μὲ Β' Βραβεῖον τὰς δύο μετ' αὐτήν, μὲ Γ' Βραβεῖον τὰς τρεῖς μετ' αὐτάς, ἀπονέμει δὲ Ἔπαινον (Α', Β' καὶ Γ') καὶ Εὔφημον μνείαν εἰς ὅσας κριθῶσιν ἄξιαι.

Ἡ κρίσις τῶν ἀπαντήσεων γράφεται ἢ ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ Ἀνανίᾳ, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀγάπης, ἢ ὑπὸ τῆς Κυρᾶ Μάρθας, (κατὰ τὰς περιστάσεις) δημοσιεύεται δὲ εἰκονογραφημένη πλουσίως.

Διαγωνισμὸς πρὸς σύνθεσιν Διηγήματος. Δίδεται ὡς θέμα μία σειρὰ εἰκόνων, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ζητεῖται νὰ γραφῇ ἓν διήγημα. Οἱ ὅροι τοῦ Διαγωνισμοῦ τούτου δημοσιεύονται ἑκάστοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εἰκόνων, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ γραφῇ τὸ διήγημα.

Γίνονται ἐπίσης καὶ πολλοὶ ἄλλοι **Μικροὶ Διαγωνισμοί**, οἱ κυριώτεροι τῶν ὁποίων εἶνε· **Διαγωνισμὸς Ζωγραφικῆς, — Διαγωνισμὸς Φωτογραφίας, — Διαγωνισμὸς πρὸς Σύνθεσιν ποιήματος. — Διαγωνισμὸς Μεταφράσεως,** (ἐκ τοῦ γαλλικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γερμανικοῦ,) — **Διαγωνισμὸς Ραπτικῆς. — Διαγωνισμὸς Ἐπιστολογραφίας** κτλ.

Τῶν Διαγωνισμῶν τούτων προκηρύσσονται ἑκάστοτε τὰ θέματα καὶ ὁρίζονται λεπτομερῶς ἐν τῷ φύλῳ οἱ ὅροι, οἱ ὁποῖοι εἶνε ἄλλοτε ἄλλοι.

Οὐσιώδης λεπτομέρεια. — Εἰς ὅλους τούτους τοὺς Διαγωνισμούς, ὅπως καὶ εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν Μικρῶν Μυστικῶν, εἰς τὴν ἀποστολὴν πρὸς δημοσίευσιν Παιδικῶν Πνευμάτων κτλ. δύνανται νὰ λαμβάνουν μέρος ὄχι μόνον πᾶς συνδρομητὴς καὶ πᾶσα συνδρομήτρια, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀδέλφιά των, ὅσα θέλουν. ΜΟΝΟΝ εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων, ὡς βλέπετε ἐν οἰκείῳ τόπῳ, ἓν μόνον πρόσωπον δι' ἑκάστην συνδρομὴν δύναται νὰ λαμβάνῃ μέρος, ἢ αὐτὸς οὗτος ὁ συνδρομητὴς ἢ ἓν ἀπὸ τὰδέλφιά του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Οἱ Διαγωνισμοὶ τῆς Διαπλάσεως διαιροῦνται εἰς Μεγάλους καὶ εἰς Μικρούς

Μεγάλοι Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων, ὁ Διαγωνισμὸς τοῦ Διηγήματος καὶ αἱ Κυριακαὶ τῆς Διαπλάσεως.

Μικροὶ Διαγωνισμοὶ εἶνε ὁ τῆς Ζωγραφικῆς, τῆς Φωτογραφίας, τῆς Καλλιγραφίας, τῆς Ραπτικῆς, τῆς Μεταφράσεως.

Α'. Εἰς τοὺς **Μεγάλους Διαγωνισμοὺς**: Ὁ τυχὼν **Α' Βραβείου** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς· α') δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του (ὅταν εἶνε Διήγημα ἢ ἀπάντησις Κυριακῆς·) β' δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, ἂν στείλῃ μίαν του φωτογραφίαν εἴτε μὲ τὸ ψευδώνυμον, ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἐβραβεύθη, εἴτε μὲ τὸ ὄνομά του, ἂν δηλώσῃ ρητῶς ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ὀνόματός του· γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους τῆς Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου, ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς *κατ' ἐκλογήν του.*

Ὁ τυχὼν **Β' Βραβείου**, λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τόμους Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ἐπίσης κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴτησίν του.

Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' Βραβείου**, λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα (1) τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δραχμῆς, ὡς ἄνω.

Β'. — Εἰς τοὺς **Μικροὺς Διαγωνισμοὺς**: Ὁ τυχὼν **Α' Βραβείου** λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται τὸ βραβευθὲν ἔργον του ὅταν δὲ εἶνε Ζωγραφική, Φωτογραφία ἢ Καλλιγραφία, πιστὸν φωτογραφικὸν πανομοιότυπον αὐτοῦ·) β' δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του εἰς τὴν Διάπλασιν, κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Α' Βραβείου τῶν Μεγάλων Διαγωνισμῶν. γ') λαμβάνει ὡς δῶρον τὰ τρία τομίδια τοῦ Παιδικοῦ Πνεύματος (Α', Β' καὶ Γ') τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ὁ τυχὼν **Β' Βραβείου** λαμβάνει ὡς δῶρον δύο (2) τομίδια Παιδικοῦ Πνεύματος (Α' καὶ Β', ἢ Α' καὶ Γ', ἢ Β' καὶ Γ') κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴτησίν του.

Τέλος ὁ τυχὼν **Γ' Βραβείου** λαμβάνει ὡς δῶρον ἓν (1) τομίδιον Παιδικοῦ Πνεύματος.

Σημείωσις: Τὰ Βραβεῖα δὲν ἀνταλλάσσονται. Ὁ δικαιούμενος π. χ. νὰ λάβῃ τρεῖς τόμους Διαπλάσεως Α' Περιόδου, δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ ἄλλο τι ἀντ' αὐτῶν ἴσης ἢ καὶ κατωτέρας ἀξίας.

Τὸ Ἀθρόον Βραβεῖον

Ἀθρόον Βραβεῖον λέγεται ἓν ἐξαιρετικὸν βραβεῖον, ἰσοδυναμοῦν μὲ Α' Βραβεῖον Μεγάλου Διαγωνισμοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Διάπλασις ἀπονέμει εἰς τὸν συνδρομητήν, ὡς ἄθροισμα τῶν κατωτέρων Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε τυχὸν διαγωνιζόμενος ἑκάστοτε εἰς διαφόρους Διαγωνισμούς.

Πρὸς τοῦτο, εἰς τὰ διάφορα βραβεῖα τῶν Διαγωνισμῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων, ἐδόθησαν αἱ ἑπόμεναι ἀριθμητικαὶ ἀξίαι:

Τὸ Α' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν μονάδα (1).

Τὸ Β' βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ τέταρτον τῆς μονάδος (1/4).

Τὸ Γ' Βραβεῖον ἰσοδυναμεῖ με τὸ ὄγδοον τῆς μονάδος. (1/8).

Ὁ δὲ Ἔπαινος ἐν γένει ἰσοδυναμεῖ μὲ τὸ δέκατον ἕκτον τῆς μονάδος (1/16).

Εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Διαπλάσεως τηρεῖται ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1899 ἰδιαίτερον Βιβλίον τῶν Βραβευομένων εἰς τὸ ὁποῖον σημειοῦνται διὰ τῶν ἰσοδυνάμων ἀριθμῶν τὰ Βραβεῖα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει τις ἑκάστοτε. Καὶ ἅμα οἱ ἀριθμοὶ τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβεν εἷς συνδρομητής, δώσουν ἄθροισμα ἴσον μὲ τὴν μονάδα (1), εἰς τὸν συνδρομητὴν τοῦτον ἀπονέμεται τὸ **Ἀθρόον Βραβεῖον**, ἅμα τῇ αἰτήσει του. **Ὥστε ἀπαραίτητον εἶνε**, τοιοῦτον βιβλίον νὰ κρατῇ καὶ ἕκαστος συνδρομητὴς διὰ τὸν ἑαυτόν του, σημειῶν εἰς αὐτὸ τὰ Βραβεῖα τὰ ὁποῖα λαμβάνει ἑκάστοτε μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀριθμητικὴν ἀξίαν. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ γνωρίζῃ πότε θὰ συμπληρώσῃ τὴν μονάδα καὶ νὰ τὸ ἀναγγείλῃ ἀμέσως πρὸς τὴν Διάπλασιν.

Ὁ τυχὼν *Ἀθρόου Βραβείου* λαμβάνει τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς: α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του· β') λαμβάνει ὡς δῶρον τρεῖς (3) τόμους Διαπλάσεως τῆς πρώτης Περιόδου, ἐκ τῶν

τιμωμένων δραχμῆς κατ' ἐκλογὴν καὶ αἴτησίν του.

Ὁ τυχὼν Α' Βραβείου εἰς οἱονδήποτε Διαγωνισμόν, πρὶν ἀκόμη οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατωτέρων βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ καιρούς, δώσουν ἄθροισμα τὴν μονάδα, δὲν δικαιοῦται κατόπιν νὰ λάβῃ καὶ *Ἀθρόον Βραβεῖον*. Ἐπίσης ὁ τυχὼν ἅπαξ *Ἀθρόου*, οὐδέποτε πλέον δικαιοῦται νὰ λάβῃ τοιοῦτον, ὁσαδήποτε εἶνε τὰ βραβεῖα τὰ ὁποῖα θὰ λάβῃ κατόπιν εἰς τοὺς Διαγωνισμούς.

Παρατήρησις : — Ἐννοεῖται, ὅτι τὸ *Ἀθρόον Βραβεῖον* δὲν ἀπονέμεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Βραβείων, τὰ ὁποῖα ἔλαβέ τις εἰς τὸ διάστημα μόνον ἑνὸς ἔτους, ἀλλ' εἰς τὸ διάστημα *ὅλων τῶν ἐτῶν*, ἀπὸ τοῦ 1899 καὶ ἐφεξῆς, κατὰ τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε συνδρομητὴς καὶ θὰ διαγωνίζεται.

Τὸ Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων

Τὸ βραβεῖον τοῦτο εἶνε ἐτήσιον, καὶ ἀπονέμεται ὡς ἑξῆς :

Διὰ πᾶσαν καλὴν ἀπάντησιν εἰς Διαγωνισμόν, διὰ πᾶν καλὸν Παιδικὸν Πνεῦμα, διὰ πᾶσαν καλογραμμένην ἐπιστολήν, διὰ πᾶσαν ἀγαθὴν πρᾶξιν, διὰ πᾶν καλογραμμένον τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν, κτλ. κτλ. ἡ Διάπλασις σημειόνει ἓν ἢ δύο ἢ τρία ἢ πέντε, ἢ δέκα Εὔσημα, ἀναλόγως τῆς ἀξίας ἑκάστου τῶν ἀνωτέρω τῶν δι' Εὐσήμου ἀμειβομένων. Ἡ ἀπονομὴ τῶν Εὐσήμων φαίνεται πάντοτε εἰς τὸ φύλλον, εἴτε εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, ἢ εἰς τὰ Παιδικὰ Πνεύματα, ἢ εἰς τὰς κρίσεις τῶν Διαγωνισμῶν, δι' ἑνὸς **Ε** ἢ περισσοτέρων, ἐντὸς παρενθέσεως, σημειουμένων παρὰ τὸ ὄνομα ἢ τὸ ψευδώνυμον τοῦ λαμβάνοντος αὐτό.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, ὁ ἔχων τὸν μεγαλήτερον ἀριθμὸν Εὐσήμων, λαμβάνει τὸ *Βραβεῖον τῶν Εὐσήμων*, μὲ τὰς ἑξῆς τιμὰς καὶ ἀμοιβάς : α') δημοσιεύεται ἡ ΕΙΚΩΝ του· β') λαμβάνει ὡς δῶρον ἕνα τόμον χρυσόδετον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 10 κατ' ἐκλογήν του.

Δύο Δεύτερα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα, μετὰ τὸν λαβόντα τὸ Πρῶτον. Ἑκάτερος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀνὰ ἕνα χρυσόδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ δρ. 5, κατ' ἐκλογήν του.

Τρία Τρίτα Βραβεῖα ἀπονέμονται εἰς τοὺς ἔχοντας τὰ περισσότερα Εὔσημα μετὰ τοὺς λαβόντας Δεύτερον. Ἕκαστος τούτων λαμβάνει ὡς δῶρον ἀπὸ ἕνα ἄδετον τόμον τῆς «Βιβλιοθήκης τῆς Διαπλάσεως» ἐκ τῶν τιμωμένων ἀντὶ φρ. 3,50 κατ' ἐκλογήν του.

Ἔπαινος ἀπονέμεται εἰς ὅλους ὅσοι ἔχουν ἀριθμὸν Εὐσήμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου βραβευθέντος. Καὶ *Ἔξημος Μνεία* εἰς τοὺς ἔχοντας ἀριθμὸν Εὐσήμων μέχρι τοῦ ἡμίσεως τουλάχιστον τῶν τοῦ τελευταίου ἐπαινεθέντος.

Σημειώσις. — Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἕκαστος συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στείλῃ πρὸς τὴν «Διάπλασιν» λεπτομερῆ σημείωσιν τῶν Εὐσήμων, τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἔτους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Κάθε συνδρομητὴς ἢ συνδρομήτρια τῆς «Διαπλάσεως», καὶ ὄχι μόνον αὐτός, ἀλλὰ καὶ τὰ δέλφιά των, ὅσα ἔχουν ψευδώνυμον - δύνανται νὰ γράφουν ἐπιστολὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν. Εἰς τὰς ἐπιστολὰς ταύτας, ὅταν περιέχουν τι ἄξιον ἀπαντήσεως καὶ ὅταν το ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος, ἡ Διάπλασις ἀπαντᾷ δημοσίᾳ εἰς ἰδιαιτέραν στήλην, ἡ ὁποία ἐπιγράφεται «Ἀλληλογραφία τῆς Διαπλάσεως.»

Ἐκτὸς τῆς ἀλληλογραφίας πρὸς τὴν Διάπλασιν, οἱ φίλοι της συγκοινωνοῦν καὶ πρὸς ἀλλήλους, διὰ τῶν *Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν*, τῶν δημοσιευομένων εἰς ἰδιαίτερον μέρος τῆς «Ἀλληλογραφίας», ὁσάκις τὸ ἐπιτρέπῃ ὁ χῶρος. Ἀλλ' ὑπάρχει καὶ ἰδιαιτέρα στήλη ἐπιγραφομένη **Μικραὶ Ἀγγελίαι**, ὅπου ἕκαστος δύναται νὰ δημοσιεύσῃ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ πρότασιν — τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τῆς Διαπλάσεως — πληρόνων 5 λεπτὰ δι' ἑκάστην λέξιν. (Οἱ μὴ συνδρομηταὶ 10 λεπτά. Ἐλάχιστος ὅρος : δέκα λέξεις.)

Κανὼν ἀπαράβατος — Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὴν Διάπλασιν πρέπει νὰ εἶνε *ὅλως διόλου ξεχωριστὴ* δηλαδὴ νὰ μὴ περιέχῃ εἰπωτε ἄλλο ἐκτὸς τῶν θεμάτων τῆς ἐπιστολῆς, — οὔτε Λύσεις, οὔτε Παιδικὰ Πνεύματα, οὔτε Ἀπαντήσεις εἰς διαγωνισμούς, *διότι καθὲν τούτων πρέπει νὰ γράφεται εἰς χωριστὸν φύλλον χάρτου*, ὅπως βλέπετε εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον.

Ὁσάκις ἡ ἐπιστολὴ σας περιέχῃ *παραγγελίαν* τινὰ πρὸς ἀποστολὴν τόμων, βιβλίων, τετραδίων Μ Μυστικῶν κτλ. μὴ ἀρκήσθε εἰς τὴν ὑπογραφήν σας, ἀλλὰ νὰ προσθέτετε πάντοτε *καὶ μίαν ἔντυπον διεύθυνσίν σας ἐξ ἐκείνων ὑπὸ τὰς ὁποίας σᾶς στέλλεται τὸ φυλλάδιον τῆς Διαπλάσεως* Πρέπει λοιπὸν, ἀπὸ τὸ περικάλυμμα ἑκάστου φυλλαδίου, νὰ ποκόπτετε τὴν ταινίαν τὴν φέρουσαν τὸνομά σας καὶ τὴν διεύθυνσιν, καὶ νὰ την φυλάττετε διὰ τὰς παραγγελίας σας.

Μὴ λησμονῆτε νὰ ὑπογράφετε τὰς ἐπιστολάς σας, ὄχι μόνον μὲ τὸ ψευδώνυμόν σας (ὅσοι ἔχετε) ἀλλὰ καὶ μὲ τὸ ἀληθές σας ὄνομα. *Ὄνομα καὶ ψευδώνυμον πρέπει πάντοτε νὰ εἶνε ΑΧΩΡΙΣΤΑ εἰς τὰς πρὸς τὴν Διάπλασιν ἐπιστολάς σας.*

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

ΚΑΝΝΟΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΜΥΣΤΙΚΩΝ

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ λέγονται τὰ Τετράδια τὰ ὁποῖα ἐξέδωκεν ἡ «Διάπλασις», ὅπως ἀνταλλάσσωνται κυρίως μεταξὺ τῶν συνδρομητῶν της.

Ἕκαστον τετράδιον *Μικρῶν Μυστικῶν* περιέχει 30 ἐρωτήσεις, καὶ ἀπέναντι αὐτῶν, τὸν ἀπαιτούμενον χῶρον διὰ τὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας γράφουν οἱ ἀνταλλάσσοντες δι' αὐτῶν τὰς ἰδέας των. Τὰ τετράδια ταῦτα, οὕτω συμπληρούμενα καὶ δενόμενα, ἀποτελοῦν κατόπιν πρωτοφανὲς καὶ χαριτωμένον Λεύκωμα, δυνάμενον νὰ τέρψῃ πᾶσαν συναναστροφήν.

Τὰ *Μικρὰ Μυστικὰ* πωλοῦνται εἰς τὸ Γραφεῖόν μας. Ἕκαστον τετράδιον τιμᾶται λεπτὰ 15. Ἑπτὰ τετράδια φρ. 1. Δέσμη ἐξ εἰκοσιπέντε τετραδίων, μ' ἐξώφυλλον καὶ μὲ πίνακα Περιεχομένων, φρ. 3. Ἐξώφυλλον καὶ Πίναξ, χωριστά, λεπτὰ 30.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τετραδίων, μεταξὺ συνδρομητῶν μας ἢ ἀδελφῶν των διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως, γίνεται ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους.

Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν Μικρῶν Μυστικῶν δὲν εἶνε ποσῶς ὑποχρεωτική. Δύναταί τις κάλλιστα νὰ εἶνε συνδρομητὴς τῆς Διαπλάσεως καὶ νὰ μὴ κάμνῃ οὔτε νὰ δέχεται προτάσεις περὶ ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν. Τοῦτο ἀφίνεται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ καὶ τῶν γονέων του ἢ τῶν κηδεμόνων του, τῶν ὁποίων ἡ ἄδεια εἶνε ἀπαραίτητος.

Ὁ συνδρομητὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἀνταλλάξῃ *Μ. Μυστικὰ* μὲ συνδρομητήν, ὁηλόνει τοῦτο δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἡ ὁποία δημοσιεύει τὴν πρότασιν εἰς τὴν σχετικὴν στήλην τῆς «Ἀλληλογραφίας». (Μόνον τρεῖς ἕως πέντε προτάσεις ἑκάστου κατ' ἀνώτατον ὅρον δημοσιεύονται εἰς ἕκαστον φύλλον.)

Ὁ ἄλλος ὁ ὁποῖος βλέπει τὴν πρότασιν, εἶνε ἐλεύθερος νὰ την δεχθῇ, ἢ νὰ μή την δεχθῇ. Ἂν δεχθῇ, τότε, ἀντὶ πάσης ἄλλης εἰδοποιήσεως, πρέπει νὰ πέμψῃ πρῶτος ἓν τετράδιόν του πρὸς τὴν Διάπλασιν, ἡ ὁποία τὸ στέλλει πρὸς τὸν προτείναντα· καὶ ἐκεῖνος πάλιν ἅμα λάβῃ τὸ τετράδιον, *ὀφείλει νὰ πέμψῃ τὸ ταχύτερον ἓν* ἰδικόν του διὰ ἀποστολῆς εἰς ἀνταπόδοσιν πρὸς τὸν δεχθέντα τὴν ἀνταλλαγήν. Οὕτω λοιπόν, *ὁ μὲν δεχόμενος τὴν ἀνταλλαγὴν στέλλει τετράδιον πρῶτος, ὁ δὲ προτείνων αὐτήν, στέλλει τετράδιον δεύτερος.*

Ὅ τε δεχόμενος τὴν πρότασιν, καθὼς καὶ ὁ προτείνων, θαυμ θὰ στείλουν τὸ τετράδιόν των, πρέπει πρῶτον *νὰ γράψουν τὰς ἀπαντήσεις*, νὰ το ὑπογράψουν (μὲ τὸ ψευδώνυμόν των ὑπὸ τὸ ὁποῖον ἔγινεν ἡ πρότασις, ἢ καὶ μὲ τὸ ὄνομά τον μαζί, ἂν θέλουν νὰ φανερωθοῦν) νὰ το θέσουν εἰς ἕνα φάκελλον ἄγραφον, ἀνοικτόν, νὰ θέσουν ἐντὸς ἓν γραμματόσημον 10 λεπτῶν, (*πάντοτε δεκάλεπτον, δι' ὁποιονδήποτε εἶνε τὸ τετράδιον*), νὰ γράψουν εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ φακέλλου, ὁ μὲν πρῶτος: «Διὰ τὸν *τάδε*, ὁ ὁποῖος μοι ἐπρότεινε τὴν ἀνταλλαγὴν» ὁ δὲ δεύτερος : «Διὰ τὸν *τάδε*, τοῦ ὁποίου ἔλαβα τετράδιον», νὰ θέσουν τὸ ὅλον ἐντὸς δευτέρου φακέλλου μεγαλητέρου, καὶ νὰ το στείλουν πρὸς τὴν Διάπλασιν.

Ἡ Διάπλασις τότε ἀναγνώσκει τὸ τετράδιον *καὶ ἂν ἐγκρίνῃ τὰς ἀπαντήσεις*, κλείει τὸν ἄνευ ἐπιγραφῆς φάκελλον, γράφει ἐμπρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται, καὶ το στέλλει ταχυδρομικῶς, χρησιμοποιοῦσα τὸ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχον γραμματόσημον.

Τετράδια μὲ ἀκόσμους καὶ ἀπρεπεῖς ἀπαντήσεις, μὲ προσωπικοὺς ὑπαινιγμούς, μὲ πειράγματα κτλ. δὲν διαβιβάζονται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως.

Ἰδιαίτεραι συστάσεις. — Μὴ ἀριθμῆτε τὰ τετράδια, τὰ ὁποῖα στέλλετε, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα λαμβάνετε, (διὰ νὰ τα ἐγγράψετε μὲ τὸν αὔξοντα ἀριθμόν των εἰς τὸν Πίνακα τῶν Περιεχομένων, ὅταν θὰ κάμετε τὸ Λεύκωμα.) — Μὴ *τσακίζετε* τὰ τετράδια, ἀλλὰ ζητεῖτε φακέλλους, οἱ ὁποῖοι νὰ τα χωροῦν ὁλόκληρα. - Τὴν σημείωσιν πρὸς ποῖον ἀπευθύνεται τὸ τετράδιόν σας, γράφετε εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ καλύμματος τοῦ φακέλλου, ὥστε ὅταν κλείεται ὑπὸ τῆς Διαπλάσεως, νὰ μὴ φαίνεται ἡ σημείωσις. Ἂν θέλετε, — διὰ μεγαλητέραν ἀσφάλειαν, — σημειόνετέ το, *μὲ μολυβδοκόνδυλον* ὅμως, καὶ εἰς τὸ ἄνω ἢ εἰς τὸ ἀριστερὸν περιθώριον τοῦ τετραδίου. (Ἡ σημείωσις ἐπὶ τοῦ τετραδίου ἀπαραίτητον νὰ γίνεται μὲ μολυβδοκόνδυλον καὶ ὄχι μὲ μελάνην, διότι ὁ λαμβάνων τὸ τετράδιον πρέπει νὰ εἰμπορῇ νὰ σβύνῃ τὸ ψευδώνυμόν του, ὅταν δὲν θέλῃ νὰ το φανερώσῃ πρὸς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Λευκώματός του.)

Εἴπομεν, ὅτι οὐδεὶς εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ δέχεται ἢ νὰ προτείνῃ ἀνταλλαγήν. Ἀλλ' ἅπαξ ἐπρότεινε, καὶ ὁ ἄλλος ἐδέχθη τὴν πρότασιν καὶ τῳ ἔστειλε τετράδιον, *ὀφείλει νὰ το ἀνταποδώσῃ ἀμέσως.* Ὁ λαμβάνων τετράδιον κατόπιν προτάσεώς του, καὶ μὴ ἀνταποδίδων αὐτὸ ἐντὸς ὀκτὼ τὸ πολὺ ἡμερῶν, ἀποδεικνύει ἄγνοιαν τοῦ εὐγενῶς φέρεσθαι, ὁ δὲ μηδέποτε ἀνταποδίδων αὐτό, *διαπράττει κλοπήν.*

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστης διμηνίας δημοσιεύεται Κατάλογος τῶν ψευδωνύμων τῶν μὴ ἀποδωσάντων τετράδια σταλέντα αὐτοῖς κατὰ τὴν προηγουμένην διμηνίαν. Ἐὰν δὲ καὶ ἐντὸς δύο μηνῶν τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ψευδωνύμου δὲν σπεύσουν εἰς ἀνταπόδοσιν, τότε δημοσιεύεται τὸ ὀνοματεπώνυμόν των καὶ ἡ διεύθυνσίς των, πρὸς γνῶσιν καὶ ὁδηγίαν τῶν ἐνδιαφερομένων

Προτάσεις ἀνταλλαγῆς πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς ὁμοῦ ἢ πρὸς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς μιᾶς πόλεως, χωρὶς νὰ ὁρίζωνται διὰ τοῦ ψευδωνύμου, — δὲν εἶνε δεκταί. Αἱ προτάσεις γίνονται πάντοτε ὑπὸ *ψευδωνύμου πρὸς ψευδώνυμον* (μὲ τὸ ὄνομα δὲν ἐπιτρέπεται)· πρέπει δὲ νὰ εἶνε γραμμέναι καὶ ὑπογεγραμμέναι ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ προτείνοντος.

Χάριν οἰκονομίας, τὰ τετράδια τῶν Μ. Μυστικῶν δύνανται νὰ στέλλωνται πρὸς τὴν Διάπλασιν ὑπὸ ταινίαν ὡς ἔντυπα, ἔτε πληρόνουν ἐλάχιστον ταχυδρομικὸν τέλος. Καὶ ἡ Διάπλασις ὡς ἔντυπα τὸ στέλλει, περικόπτουσα τὰς ἄκρας τῶν φακέλλων. (Ὁ φάκελλος ὅμως, ἐκτὸς τοῦ τετραδίου καὶ τοῦ δεκαλέπτου γραμματοσήμου, *οὐδὲν ἄλλο* πρέπει νὰ περιέχῃ, διότι κατάσχετοι εἰς τὸ ταχυδρομεῖον.) Τὸ περισσεῦον ἐκ τῶν δεκαλέπτων γραμματοσήμων, ἀφκιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας κατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων. (Ἴδε Κεφ. Θ'.)

Οἱ ὅροι οὗτοι πρέπει νὰ γνωρισθοῦν μετὰ μεγάλης προσοχῆς καὶ νὰ τηρῶνται *αὐστηρῶς καὶ κατὰ γράμμα.* («Μικρὰ Μυστικὰ» στελλόμενα παρὰ τοὺς ὅρους, ἄνευ φακέλλου ἀγράφου ἀνοικτοῦ, ἄνευ γραμματοσήμου δεκαλέπτου, ἄνευ μνείας τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνονται, μὲ ἀκόσμους ἀπαντήσεις, κτλ. κτλ.) *ρίπτονται εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων.*

Σημείωσις. — Ἐκτὸς τῆς ἀνταλλαγῆς Μ. Μυτικῶν, γίνεται διὰ τοῦ γραφείου μας καὶ ἀνταλλαγὴ ἐπιστολῶν. Ἀλλ' ἡ Ἀλληλογραφία αὕτη ἐπιτρέπεται μόνον *μεταξὺ ὁμοφύλων.* Ἀγόρια ἀλληλογραφοῦν μὲ ἀγόρια, καὶ κοράσια μὲ κοράσια. Αἱ προτάσεις περὶ Ἀλληλογραφίας δημοσιεύονται εἰς τὴν στήλην τῶν Ἀσπασμῶν καὶ Πληροφοριῶν. Αἱ ἐπιστολαὶ πρέπει νὰ συνοδεύωνται ὑπὸ γραμματοσήμου 30 λεπτῶν καὶ νὰ τίθενται εἰς ἀνοικτὸν φάκελλον, ὅπως τὰ Μ. Μυστικά, διὰ νὰ τας ἀναγνώσκῃ πρῶτον ἡ Διάπλασις καὶ, ἂν τας ἐγκρίνῃ, νὰ τας στέλλῃ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑ

«Ξεσπάθωμα» λέγεται ἡ φροντὶς καὶ ἡ ἐνέργεια τὴν ὁποίαν καταβάλλουν οἱ φίλοι τῆς Διαπλάσεως» πρὸς ἐγγραφὴν νέων συνδρομητῶν. Τοῦτο ἐγίνετο ἀνέκαθεν διότι οἱ ἀναγνώσται τῆς «Διαπλάσεως» ἀγαποῦν πολὺ τὸ περιοδικόν των καὶ πάντοτε τὸ συνιστοῦν καὶ εἰς ἄλλους, καὶ τους προτρέπουν ὅπως ἐγγράφωνται συνδρομηταί. Μίαν φορὰν ἕνας φίλος τῆς «Διαπλάσεως», ὁ *Ὀρφεὺς*, τῇ ἔγραψε : «Διάπλασίς μου, *θὰ ξεσπαθώσω* καὶ θὰ σου ἐγγράψω πλῆθος συνδρομητῶν.» Ἡ φράσις αὕτη ἐγράφη εἰς τὴν «Ἀλληλογραφίαν», καὶ ἤρεσε τόσον πολὺ εἰς ὅλους τοὺς φίλους μας ὥστε ἔκτοτε καθιερώθη.

Ἡ μεγάλη εὐδοκίμησις τοῦ περιοδικοῦ, μάλιστα κατὰ τὰ τελευταία ἔτη, ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ «Ξεσπάθωμα», εἰς τὰς ἐνεργείας τῶν Ἑλληνοπαίδων, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὴν εὐγενῆ φιλοδοξίαν αὐξάνοντες ὁλονὲν τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητῶν νὰ καταστήσουν τὴν ἑλληνίδα «Διάπλασιν» ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἓν τῶν ἀρίστων περιοδικῶν ὅλου τοῦ κόσμου! Ὁποία εὐγενὴς φιλοδοξία!..

Φέτος ἡ Διάπλασις διὰ νὰ κινήσῃ περισσότερον τὴν ἁμιλλαν τῶν φίλων της, προεκήρυξεν Ἔκτακτον Διαγωνισμὸν Ξεσπαθώματος, τοῦ ὁποίου οἱ ὅροι ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ 46ον φυλλάδιον τοῦ 1901. Ἐν τούτοις, καὶ οἱ νέοι φίλοι μας ἔχουν καιρὸν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον, ἂν ἐγγρίψουν συνδρομητὰς μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου. Πρὸς τοῦτο ἀρκεῖ πρὸς τὸ παρὸν νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἡ συνδρομὴ τῆς Διαπλάσεως εἶνε *προπληρωτέα*, καὶ ὅτι μαζὶ μὲ τὰ ὀνόματα καὶ τὰς διευθύνσεις τῶν νέων συνδρομητῶν, πρέπει νὰ στείλουν καὶ τὸ ἀντίτιμον. Ἂν ἐπιτύχῃ ὁ Διαγωνισμὸς αὐτός, πιθανὸν νὰ ἐπαναληφθῇ, καὶ τότε οἱ νέοι φίλοι μας θὰ μάθουν ὅλους του τοὺς ὅρους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

ΤΑΜΕΙΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

Ἡ «Διάπλασις τῶν Παίδων» ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896, τῇ εὐγενεῖ ἀπαιτήσει τῶν φίλων της, ἔχει ἀνιδρύσῃ τὸ καὶ ἄλλοτε λειτουργήσαν *Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων ἐπιμελῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.*

Ὁ σκοπὸς τοῦ Ταμείου τούτου εἶνε ἡ δωρεὰν παροχὴ τῆς «Διαπλάσεως» εἰς παιδία ἐπιμελῆ καὶ φιλόμουσα ἀλλὰ πτωχά, τὰ ὁποῖα δὲν θὰ ἠδύναντο ὁλλως νὰποκτήσουν αὐτήν. Οὕτως, ἀπέναντι τοῦ συναζομένου ποσοῦ, στέλλονται εἰς τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς «Βιβλιοθήκης» της εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ἀλλαχοῦ Σχολεῖα, ὅπως διανέμωνται ὡς βραβεῖα εἰς τοὺς ἀριστεύοντας κατὰ τὰς ἐξετάσεις ἀπόρους μαθητὰς καὶ μαθητρίας.

Μέχρι τοῦδε εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο κατετέθησαν ἄνω τῶν 550 δραχμῶν. Ὑπάρχει δὲ ἐλπὶς ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος σχολικοῦ ἔτους θαὐξηθῇ ἀκόμη, ὥστε νὰ σταλῶσιν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα ἀρκετοὶ τόμοι τῆς «Διαπλάσεως» καὶ νὰ χαροποιηθοῦν δι' αὐτῶν πολλὰ πτωχὰ παιδία

Εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὲρ τῶν Ἀπόρων εἶνε δεκτὰ οἱαδήποτε ποσά, καὶ τὰ *ἐλάχιστα* ἐκ μέρους τῶν συνδρομητῶν μας καὶ παντὸς ἄλλου ἐπιθυμοῦντος νὰ συνεισφέρῃ. Εἰς τὸ Ταμεῖον τῶν Ἀπόρων καταθέτεται ἐπίσης τὸ περίσσευμα τῶν γραμματοσήμων τῶν *Μικρῶν Μυστικῶν*, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῶν *Ψευδωνύμων* εἰσπραττόμενα, ἀφαιρουμένων τῶν ἐξόδων τῆς δι' αὐτὰ ὑπηρεσίας. Τὰ ὀνόματα τῶν εἰσφερόντων μὲ τὸ ποσὸν τῆς εἰσφορᾶς ἑκάστου, δημοσιεύονται ἑκάστοτε εἰς τὴν «Διάπλασιν.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ Η ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Οἱ νέοι συνδρομηταὶ δύνανται νὰποκτήσουν τὴν σειρὰν τῶν τόμων τῆς «Διαπλάσεως» τῶν ἐκδοθέντων πρὸ τοῦ ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐνεγράφησαν.

Μέχρι τοῦδε ἐξεδόθησαν 32 Τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ὁ δεύτερος (1880) δὲν ὑπάρχει, ἐξαντληθεὶς πρὸ πολλοῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1879 μέχρι τοῦ 1793 ἐξεδόθησαν 24 τόμοι, ὀνομαζόμενοι «Τόμοι τῆς Α' Περιόδου». Διότι ἀπὸ τοῦ 1894 ἡ «Διάπλασις» ἔγινεν ἀπὸ δεκαπενθημέρου ἑβδομαδιαία, ἤλλαξε σχῆμα καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Β' Περίοδον.

Ἐκ τῶν 24 τόμων τῆς Α' Περιόδου ὁ 1ος ὁ 3ος, ὁ 8ος, ὁ 9ος, ὁ 12ος, ὁ 13ος, ὁ 14ος, καὶ ὁ 24ος, ἐκ τῶν ὁποίων ὀλίγα ἀντίτυπα μας ὑπολείπονται τιμῶνται εἰς τὴν ἀρχικήν των τιμήν, ἤτοι πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

Οἱ ἑξῆς τόμοι, ἐκ τῶν ὁποίων ἀντίτυπα μᾶς περισσεύουν, ἤτοι ὁ 4ος, 5ος, 6ος, 7ος, 11ος, 15ος, 16ος, 17ος, 18ος, 19ος, 20ος 21ος, 22ος, 23ος, εἶνε ὑποτιμημένοι καὶ τιμῶνται ἕκαστος δραχ. 1 διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, δραχ. 1,10 διὰ τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ φρ. χρ. 1 διὰ τοὺς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐλεύθεροι ταχυδρομικῶν τελῶν

Ὁ 10ος τόμος πλησιάζων νὰ ἐξαντληθῇ ἐντελῶς, εἶνε ὑπερτιμημένος, καὶ τιμᾶται φρ. 10.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδοθέντων 8 τόμων τῆς Β' Περιόδου οἱ μὲν τόμοι τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897 καὶ 1898 εἶνε ὑποτιμημένοι καὶ τιμῶνται ἕκαστος ἄδετος φρ. 3 (ταχυδρομικῶς 3,50) χρυσόδετος φρ. 6 (ταχυδρομικῶς φρ. 6,50). Οἱ δὲ λοιποί, τῶν ἐτῶν 1899, 1900 καὶ 1901 τιμῶνται εἰς τὴν ἀρχικήν των τιμήν, ἤτοι ἕκαστος φρ. 7 ἄδετος, καὶ φρ. 10 χρυσόδετος.

Οἱ τόμοι τῆς Α' Περιόδου πωλοῦνται καὶ χρυσόδετοι ἀνὰ δύο, ἀποτελοῦντες ἓν βιβλίον, (ὁ 3ος μὲ τὸν 4ον, ὁ 5ος μὲ τὸν 6ον, ὁ 7ος μὲ τὸν 8ον καὶ καθ' ἑξῆς) εἰς τὴν τιμὴν δὲ τῶν δύο ὁμοῦ, πρέπει νὰ προστίθενται φρ. 3 διὰ τὸ δέσιμόν. (Π. χ. ὁ 3ος τόμος τιμᾶται φρ. 2,50· ὁ 4ος τιμᾶται φρ. 1· οἱ δύο μαζὶ δεμένοι 6,50. Ὁ 15ος καὶ 16ος φρ. 2· οἱ δύο μαζὶ δεμένοι φρ. 5.)

Οἱ ἀνωτέρω τόμοι πωλοῦνται καὶ ὅλοι μαζί, καὶ χωριστὰ ἕκαστος. Ὥστε ὁ ἔχων ἐλλιπῆ τὴν σειρὰν τῆς «Διαπλάσεως», δύναται νὰ την συμπληρώσῃ, ἀγοράζων μόνον τοὺς τόμους, οἱ ὁποῖοι τοῦ *λείπουν.*

Λεπτομερὴς τιμοκατάλογος τῶν τόμων, μὲ τὰ κυριώτερα τῶν Περιεχομένων των, στέλλεται παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Διαπλάσεως

Ἡ διεύθυνσις τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐκδίδει κατὰ καιροὺς καὶ ἕνα ἢ δύο τόμους, ἀπεξαρτήτους τοῦ περιοδικοῦ. περιέχοντας ἕκαστος ἀπὸ ἓν τερπνὸν καὶ ἠθικὸν ἀνάγνωσμα, — ὡς ἐπιτοπλεῖστον μυθιστόρημα, - εἰκονογραφημένον. Οἱ τόμοι οὗτοι τιτλοφοροῦνται «**Βιβλιοθήκη** τῆς **Διαπλάσεως**» ἀποτελοῦν δέ μετὰ τοῦ τόμου τοῦ περιοδικοῦ, τὴν μόνην διασκεδαστικὴν καὶ μορφωτικὴν βιβλιοθήκην τῶν ἁπανταχοῦ Ἑλληνοπαίδων.

Ἡ ἐπιτυχία τῶν τόμων τούτων ὑπῆρξε καταπληκτική. Πλεῖστοι ὅσοι ἐξεδόθησαν μέχρι σήμερον, καὶ δεκάδες χιλιάδων ἀντιτύπων ἐξ αὐτῶν ἐκυκλοφόρησαν ἀπὸ τὸ πανελλήνιον. Δεῖγμα τῆς ἐπιτυχίας των εἶνε τὸ ὅτι ἀρκετὰ ἐκ τῶν βιβλίων τούτων, — τὸ *Εἰς τὴν Θάλασσαν*, ἡ *Ἀνθοῦλα*, τὸ *Βαϊτὰρ Ζεράη*, οἱ *Μαθηταὶ τοῦ Εὐσεβίου*, τὰ *Διηγήματα τοῦ Ἀνδερσεν* καὶ ἄλλα, — ἐξηντλήθησαν ἤδη πρὸ πολλοῦ, ἐκ τῶν λοιπῶν δὲ ὀλίγιστα ἀντίτυπα ὑπολείπονται, τὰ ὁποῖα πωλοῦνται ἐν τῷ Γραφείῳ μας, εἰς τὰς ἀκολούθους τιμάς :

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (μὲ 60 εἰκόνας) ἄδετος φρ. 6, χρυσόδετος φρ

Κατ' έτος ή Διάπλασις προκηρύσσει Λαχεῖον Δώρων. Φέτος τὰ Δῶρα ταῦτα εἶνε ἀξίας ἄνω τῶν 2,500 δραχμῶν, καὶ θὰ διανεμηθοῦν *διὰ κλήρου* εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητάς, παλαιοὺς ἢ νέους, ὅσοι ἔχουν ἐγγραφῆ ἢ ἀνανεώσει τὴν συνδρομήν των μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου.

Πᾶσα ἀποστολὴ χρημάτων καὶ παραγγελία, καὶ ἐν γένει πᾶσα ἐπιστολὴ ἀπευθύνεται: πρὸς τὸν κ. **Νικόλαον Π. Παπαδόπουλον, διευθυντὴν καὶ ἐκδότην τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ὁδὸς Πατησίων 11 6. Εἰς Ἀθήνας.** Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ἄλλων παραγγελιῶν στέλλεται διὰ τραπεζιτικῶν ἢ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἐλλείψει δὲ τοιούτων, διὰ χρυσονομισμάτων παντὸς Κράτους, χρυσῶν νομισμάτων ἐσφηνωμένων ἐντὸς λιπτοῦ χαρτονίου, τοκομεριδίων τῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, κτλ. Ποσὰ μικρότερα τοῦ ἑνὸς φράγκου ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ εἶνε δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημα παντὸς Κράτους, (προτιμωμένων τῶν γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν).

Ἐπιστολὴ περιέχουσα χρήματα ἀνάγκη νὰ στέλλεται *συστημένη* καὶ *καλῶς ἐσφραγισμένη*, πρὸς ἀποφυγὴν παραδιάσεως.

Ὁ πληρώων ἐτησίαν συνδρομήν, ἀποκτᾷ τὸ δικαίωμα μιᾶς *ταινίας τυπωμένης*, ὑπὸ τὴν ὁποίαν τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ταχυδρομικῶς. Διὰ πᾶσαν ἀλλαγὴν διευθύνσεως, *ἐντὸς τοῦ ἔτους τῆς συνδρομῆς* γινομένην, ὁ συνδρομητὴς ὀφείλει νὰ στείλῃ καὶ 50 λεπτὰ διὰ τὴν ἀπαιτουμένην δαπάνην πρὸς ἐκτύπωσιν τῆς νέας του ταινίας. Ἄλλως ἡ παραγγελία του δὲν ἐκτελεῖται καὶ τὸ φύλλον του μένει εἰς τὸ Γραφεῖον.

Ὁ συνδρομητὴς ὁ ἀλλάσων κατοικίαν ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ Γραφεῖον μας. Ἄλλως δὲν εὐθυνόμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν φυλλαδίων.

Ἐπίσης, ἂν δὲν λάβῃ κανεὶς τὸ φύλλον μιᾶς ἑβδομάδος, *ὀφείλει νὰ μας εἰδοποιήσῃ ἀμέσως* μὲ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ ταχυδρομείου νὰ ζητήσῃ τὸ ἀπωλεσθὲν φύλλον, τὸ ὁποῖον τότε στέλλομεν ἐκ νέου δωρεάν. Αἰτήσεις ὅμως περὶ ἀναπληρώσεως φύλλων μὴ γινόμεναι ἀμέσως, δὲν εἶνε δεκταί, ἂν δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου (λεπτὰ 15 δι' ἕκαστον φυλλάδιον.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Ο «ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ»

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1899, οἱ συνδρομηταὶ καὶ αἱ συνδρομήτριαι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἔχουν ἀναλάβῃ τὴν πρωτοβουλίαν πανελληνίου Ἐθνικοῦ Ἐράνου, ἵνα διὰ τοῦ συναχθησομένου ποσοῦ, ναυπηγηθῇ πολεμικὸν πλοῖον καὶ δωρηθῇ εἰς τὸ Ἔθνος. Τὸ πλοῖον τοῦτο θὰ ὀνομασθῇ «Ἑλληνόπαις» πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλληνοπαίδων, διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν χρημάτων τῶν ὁποίων θὰ ναυπηγηθῇ.

Ἀφορμὴν εἰς τὸ ἀληθῶς μέγα καὶ πατριωτικώτατον τοῦτο ἔργον, ἔδωσεν ἀρθρίδιον δημοσιευθὲν εἰς τὴν «Διάπλασιν» ὑπὸ τὸ τίτλον «*Θωρηκτὸν δ' Ἐράνου παιδίων*» καὶ πραγματευόμενον περὶ τῶν Ἀμερικανοπαίδων, οἱ ὁποῖοι διενήργησαν ἔραγον καὶ προσέφεραν εἰς τὴν πατρίδα των ἓν θωρηκτόν. Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἄρθρου τούτου ἐπροκάλεσε τόσον ἐνθουσιασμόν, ὥστε ἡ Διάπλασις δὲν ἐδίστασε νὰναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἐράνου καὶ νὰ δηλώσῃ ὅτι δέχεται χρήματα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον. Μέχρι τοῦδε ἔχουν συναχθῇ ἄνω τῶν 4,000 δραχμῶν, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν καταλόγων τῶν δημοσιευομένων εἰς τὴν Διάπλασιν. Ὅσοι ἐκ τῶν νέων συνδρομητῶν θὰ θελήσουν νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸν Ἔρανον καὶ νὰ συντελέσουν οὕτω εἰς τὴν πραγματοποίησιν ἔργου τόσον ὡραίου, δύνανται νὰ στείλουν ὅ,τι ποσὸν ἐπιθυμοῦν, ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων».

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΔΗΓΟΥ

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Ο ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ;

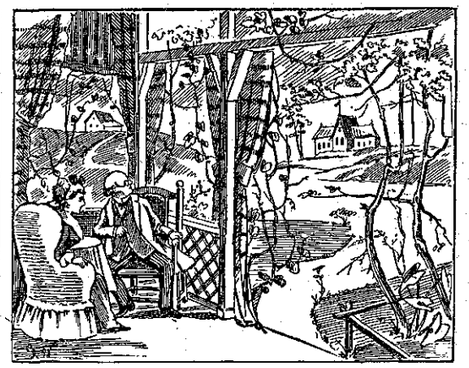

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Φαίνεται ὅτι ὁ μικρὸς Γεωργάκης δὲν ἀγαπᾷ καὶ τόσον πολὺ τὰ μαθήματα, διότι μόλις ἤκουσεν ὅτι ἦλθεν ὁ διδάσκαλός του, ἄχι μόναν δὲν ἔτρεξε νὰ τον προϋπαντήσῃ, — ὅπως κάμνουν ὅλα τὰ καλὰ παιδιά, — ἀλλ' ἀπεναντίας ὑπῆγε νὰ κρυφθῇ.

— Γεωργάκη! Γεωργάκη! τὸν φωνάζει ἡ μητέρα του· ἔλα λοιπόν! ὁ κύριος καθηγητὴς περιμένει.

Ἀλλ' ὁ Γεωργάκης κάμνει τὸν κουφὸν καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ κρυμμένος. Ἄ, βέβαιον ὅτι κάτι, δὲν ἔχει μελετήσῃ καθόλου καὶ φοβεῖται. Ἀλλά, ποῦ θὰ πάγῃ!.. Σεῖς θὰ τον εὕρετε, καὶ τότε ἀλοίμονόν του...

ΔΗΛΩΣΙΣ. Αἱ Μαγικαὶ Εἰκόνες ὑπάγονται εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἡ προθεσμία τῆς ἐγγραφῆς καὶ τῆς ἀνανεώσεως μὲ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὸ Λαχεῖον τῶν Δώρων, ἡ ὁποία ἔληγε τὴν 5 τρέχοντος, ΠΑΡΑΤΕΙΝΕΤΑΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ 31 Ἰανουαρίου 1902.

Τοῦτο κατὰ παράκλησιν πολλῶν φίφων μας, οἱ ὁποῖοι τώρα ἔσπαθώνουν καὶ θέλουν νὰ ἔχουν ἀκόμη ἓν μέσον πρὸς ἔλξιν νέων συνδρομητῶν: τὸ Λαχεῖον.

Οὕτως ἡ προθεσμία τῆς ἐγγραφῆς ἢ ἀνανεώσεως μὲ δικαίωμα Λαχείου, λήγει μαζὶ μὲ τὴν προθεσμίαν τοῦ Διαγωνισμοῦ τοῦ Ξεσπαθώματος, καὶ ὅλοι οἱ νέοι συνδρομηταί, καθὼς καὶ οἱ παλαιοί, οἱ ὁποῖοι θὰ ἐγγραφοῦν διὰ τὸ 1902 μέχρι τῆς 31 Ἰανουαρίου, θὰ λάβουν μέρος καὶ αὐτοὶ εἰς τὴν διανομὴν τῶν ὡραίων καὶ πολυπλήθων Δώρων τῆς Διαπλάσεως.

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς τὸ *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας* φέρει ἡ ὑπηρέτρια μῆλον καὶ μαχαίριον διὰ νὰ το καθαρίσῃ· Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἀφ οὗ ἔφαγε τὸ μῆλον ἀκαθάριστον, λέγει πρὸς τὴν ὑπηρέτριαν:

— Μάχαιραν ἔδωκες, μάχαιραν θὰ λάβῃς.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Λευκοῦ Κρίνου

* * *

Ἡ Ἑλενίτσα, ἐξερχομένη μετὰ τῆς μητρός της εἰς περίπατον, λέγει πρὸς τὸν μικρόν της ἀδελφὸν μὲ σοβαρότατα:

— Τοτό, νὰ κάμῃς ἕνα σωρὸ τρέλλες νὰ μὴν καθήσῃς οὔτε στιγμὴν ἥσυχος.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ μητέρα τῆς την ἐπιπλήττει:

— Μὰ ξεύρεις, μαμμά, ἀποκρίνεται· ἀπ' ὅ,τι καὶ ἂν του 'πῶ, αὐτὸς τὸ ἐναντίον θὰ κάμῃ.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Μεσοποταμίτισσας

* * *

Ἐν τῷ Ταχυδρομείῳ πρὸ τῆς θυρίδος τοῦ πωλητοῦ γραμματοσήμων:

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης.— Δότε μου ἕνα γραμματόσημον τῶν 25, παρακαλῶ.

Ὁ Ὑπάλληλος.— Ὁρίστε!

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης.— Μὰ νά σας 'πῶ, στέλνω γράμμα μὲ πέντε, δὲν ἔχετε γραμματόσημον μὲ μαύρη γραμμὴ γύρω;

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Δαφνοστεφοῦς Νανάρχου.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Μετὰ χαρᾶς ἐξαναβλέπω τοὺς παλαιούς μου φίλους καὶ μετὰ χαρᾶς ὑποδέχομαι τοὺς νέους, καὶ εὔχομαι εἰς ὅλους, παλαιοὺς καὶ νέους, αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος. Τί πολλοὶ ποῦ εἶνε φέτος καὶ πόσοι θὰ γίνουν ἀκόμη χάρις εἰς τὸ Ξεσπάθωμα! Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς νὰ βλέπω τριγύρω μου τόσῳ πολυμελῆ οἰκογένειαν. Καὶ ποία ἄλλη μητέρα ἔχει τὴν χάριν μου;... Τώρα ἐλπίζω, ὅτι τὰ καλά μου τὰ παιδιὰ δὲν θὰ μου δώσουν, καμμίαν ἀφορμὴν παραπόνου, ὅτι θὰ εἶνε πάντοτε ἐυπειθῆ καὶ τακτικά, ὅτι θὰ κοιμοῦν τὰς συμβουλάς μου, ὅτι θὰ προσέχουν νὰ συμμορφόνωνται μὲ τὰς ὁδηγίας μου καὶ ὅτι θὰ με διευκολύνουν ὅσον εἰμποροῦν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου μου τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε βέβαια ἀπὸ τὰ εὐκολώτερα, ὅταν ἔχῃ κανεὶς νὰ διευθύνῃ μίαν τόσῳ μεγάλην οἰκογένειαν!.. Δι' αὐτό, βλέπετε, δημοσιεύω τὸν Ὁδηγὸν τοῦ Συνδρομητοῦ. Ὅποιος τὸν μελετήσῃ καλά, ἐκεῖνος θὰ ἠξεύρῃ εἰς κάθε περίστασιν τί νὰ κάμνῃ, καὶ τότε ἡ συμμετοχή του εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν, εἰς τὰ Μικρὰ Μυστικὰ καὶ ἐν γένει εἰς ὅλα, ὄχι μόνον δὲν θὰ μου δίδῃ ἐνόχλησιν, ἀλλὰ θὰ μου προξενῇ καὶ τὴν μεγαλυτέραν εὐχαρίστησιν.

Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας τοὺς ἀγαπητούς μου φίλους, ὅσοι μοῦ ηὐχήθησαν τὴν καλὴν Πρωτοχρονιὰν μ' ἐπιστολάς, μὲ ξεσπαθώματα μ' ἐπισκεπτήρια καὶ μὲ ὡραίας κάρτας. Πρῶτα-πρῶτα θὰ εὐχαριστήσω τὴν φίλην μου *Ἀνδρομάχην Βρετοῦ*, ἡ ὁποία συνώδευσε τὰς εὐχάς της μ' ἓν κομψὸν καὶ καλλιτεχνικώτατον ἐργόχειρον. Ὡραίας κάρτας μοῦ ἔστειλαν οἱ ἑξῆς: *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης, Μαίρη Σάνδερς, Ἀνὶς Δεσύλλα, Ὀρέστης καὶ Ματθίλδη Δινδερμάϊερ, Παπαρούνα τῆς Πεντέλης, Μαργαρίτης τῶν Ἰνδιῶν* (μὲ ὡραίους στίχους) *Ἀδριανὴ καὶ Ἐλένη Γ. Στεφάνου, Γεράσιμος Λασκαράτος, Κελαϊδίστρα, Κυματίζουσα Θάλασσα, Λευκὴ Μαργαρίτα, Λευκοθέα Κλωσσίδου, Κρητικὸν Κάσταυρον, Γ. Μ. Μιχαληταῖος, Μαρία Π. Καντόρου, Χρυσόπτερος Ἀλκυών, Ναυτοπούλα τῆς Κραγάης, Τσούχτρα, Ἑλληνικὴ Φουσταγέλλα, Αἰγιεύς, Χαλκιδαϊκὸν Κουκλάκι* (μὲ τὴν φωτογραφίαν του) *Παραγ. Ν. Προεστόπουλος, Ἐλένη Περιβολαροπούλου. Διονυσία Κυριακοπούλου, Ἄνθος τοῦ Μαΐου, Γεώργιος Σ. Πολυλᾶς, Πέτρα Σκαρδάλου καὶ Μικρὸς Ἀθηναῖος.* Ἂν λάθω καὶ ἄλλας ἐν τῷ μεταξύ — διότι καμμίαν φορὰν καθυστεροῦν εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, θὰ τας ἀναφέρω εἰς τὸ προσεχές.

Τώρα ἔρχομαι εἰς τὰς ἐπιστολάς. Τί μεγάλος σωρός! Φανταισθῆτε μόνον ὅτι εἶνε ἀλληλογραφία τριῶν ἑβδομάδων. Φυσικὰ εἶνε ἀδύνατον ν' ἀπαντήσω ἐν ἐκτάσει, διότι μόνον τὰς πληροφορίας ποῦ περιέχουν αἱ ἐπιστολαὶ αὐταὶ ἂν ἤθελα νὰ δημοσιεύσω, θὰ ἐχρειάζοντο στῆλαι ὁλόκληροι. Καὶ ἂν ἤθελα νὰ ἀντέπτω εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις, ἢ ν' ἀποσπάσω ὅλας τὰς ὥρας; περικοπὰς ἀλλοίμονον! δὲν θὰ μου ἔφαινεν ὁλόκληρον τὸ διπλοῦν αὐτὸ φυλλάδιον, ὥστε ὑπομονὴ καὶ ἔχομεν καιρὸν νὰ τα ξαναποῦμεν...

Ἔλαβα καὶ τὸ «Ἡμερολόγιον τῆς Σύρου» τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ὁ παλαιός μου συνδρομητὴς Ἀντώνιος Π. Φουσσάνος. Ὡραιότατον!

Μαγικὴ Εἰκών, πόσον χαίρω ποῦ ἔγινες καλά. Γράφει μου. Θερμοτάτας εὐχαριστίας διὰ τὸ ξεσπάθωμα. Μὰ ἤτο δυνατὸν νὰ μὴ ξεσπαθώσῃς σύ, ποῦ με ἀγαπᾷς τόσον;

Ἀπὸ τὴν Λάρισσαν ἕνας πτωχὸς μαθητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Σχολείου, μὲ παρακαλεῖ νὰ τον ἐγγράψω συνδρομητὴν δωρεάν. Μὰ γίνεται αὐτό; Καὶ ἂν το κάμω, μήπως θὰ εἶνε ὁ μόνος; Πόσοι ἄλλοι θά μοῦ το ζητήσουν! Ἂν θέλῃ δρῶς κανένας ἀπὸ τοὺς πλουσίους συνδρομητάς μου νὰ μου στείλῃ ἑπτὰ δραχμὲς διὰ νὰ τον ἐγγράψω, τότε μάλιστα.

Πλὴν ἔλαβα βραχείας ἐπιστολὰς καὶ δελτάρια ψιλογραμμένα... Μὰ ὅταν ἔχετε νὰ γράψετε τόσα πολλά, διατί δὲν γράφετε σωστὴν ἐπιστολήν; Διὰ νὰ χαλῶ τὰ μάτια μου; Ἀλλὰ τὰ μάτια μου ἀξίζουν περισσότερον ἀπὸ τὴν δεκάραν ποῦ οἰκονομεῖτε, — τί λέτε;

Μαργαρίτα τῆς Ἀκροπόλεως, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Φίλησέ μου καὶ τὸν ἀδελφόν σου καὶ εἰπέ τῳ νὰ μου γράψῃ πῶς του φαίνωνται τὰ νέα μας μυθιστορήματα... Διὰ τὸν Ἀναναίαν... μὴν ἐρωτᾶς, ἀκόμη εἰς τὸ Φάληρον, — ἐξορία!

«Ἔχω ἀναγνώσῃ πολλὰ ἐκ τῶν μυθιστορημάτων τοῦ Ἰουλίου Βέρν, — μοῦ γράφει τὸ *Γυμνάσιον Χίου*, — καὶ εἶμαι εἰς ἐκ τῶν θαυμαστῶν του. Φανταζέσαι λοιπὸν τὴν χαράν μου ὅταν εἶδα ὅτι καὶ φέτος θὰ ἔχωμεν ἔργον του, τὸ «Μέγα Δάσος» Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα πόσον ὡραῖα θὰ εἶνε!»

— Αὐτὸ σᾶς το ἐγγυῶμαι.

Ἔλαβα γράμμα καὶ ἀπὸ τὴν *Ἑλληνοπούλαν*, καὶ μάλιστα μὲ ξεσπάθωμα. Ἐλπίζω ὅτι αὐτὸ τὸ ἔτος θὰ φαίνεται τακτικά, ὅπως ἄλλοτε. Δὲν εἶνε ἀλήθεια;

Ζωηρὰ Φλὸξ [Ε] πολὺ καλογραμμένη ἡ ἐπιστολή σου. Διὰ τὸν Σύλλογον δὲν γνωρίζω περισσότερα. Τόσα μου ἔγραψαν καὶ τόσα εἶπα.

Κακῶς σου εἶπεν ὁ ὑπάλληλος τοῦ Ταχυδρομείου, *Κόρη τοῦ Δουνάβεως*, ὅτι δὲν εἰμπορεῖ νὰ ἐκδώσῃ ἐπιτυχῆν 8 φράγκων. Καὶ ἑνὸς φράγκου ἂν ἐζήτεις, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ἐκδώσῃ. Ὥστε ὁ κύριος αὐτὸς ἢ ἀγνοεῖ τοὺς ταχυδρομικοὺς κανονισμοὺς ἢ ἐννοεῖ νὰ κάμνῃ τὴν ὑπηρεσίαν κατὰ τὸ κέφι του. Νὰ τον ἀναφέρῃς εἰς τὸν προϊστάμενόν του

Εὖγε, *Τσιγγαρέλλα*, [ΕΕ] ὡραιότατα ἔγραψες αὐτὴν τὴν φορά. Μὲ λίγα λόγια καὶ δι' ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ κύκλου μας. Χαίρω ποὺ σου ἤρεσαν τόσον τὰ Νέα τοῦ 1902.

Παναγοῦ Παρών, ὑπάρχουν μυθιστορήματα πολὺ βλαβερά, καὶ ἄλλα πολὺ ὠφέλιμα. Παραδείγματος χάριν, αὐτὰ ποὺ δημοσιεύω ἐγὼ εἶνε ὄχι μόνον τερπνὰ ἀλλὰ καὶ ἠθικώτατα. Ὁ ἀναγνώστης διασκεδάζει, ἀλλὰ συγχρόνως διδάσκεται.

Ἐρυθρὲ Σταυρέ, δεκτὸν τὸ νέον σου ψευδώνυμον. Ἔστειλα ὅ,τι ἐζήτησες καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεσπάθωμα

Ὁ καλὸς «Συνεταιρισμὸς Σμύρνης» θὰ ἐγγράψῃ ἄρα γε καὶ φέτος τὸν φίλον μας *Μουσηγέτην Ἀπόλωνα*! Ἐλπίζω.

Μία φίλη μου ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ — δὲν λέγω τὸ ὄνομά της οὔτε τὸ ψευδώνυμόν της — μοῦ γράφει ὅτι φέτος ἔνεκα πολλῶν ἀτυχημάτων, ὁ πατήρ της δὲν εἶνε εἰς θέσιν ν' ἀνανεώσῃ τὴν συνδρομήν της. Λοιπόν, ὅποιος ἐκ τῶν πλουσίων συνδρομητῶν μου θέλῃ, ἂς την ἐγράψῃ, καὶ εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης ἡ φίλη μου θὰ του στείλῃ μίαν εἰκόνα, ἔργον τῶν χειρῶν της. — Τὰ ἴδια μου γράφει καὶ μία ἄλλη, ἀλλ' αὐτὴ χωρὶς δῶρον, ἀλλὰ τί πειράζει! διότι ποῖος θ' ἀποβλέψῃ εἰς τὸ δῶρον!

Κόλπε τῆς Ἀττάλειας, (Δ Σ) αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον σοῦ ἐνέκρινα, καὶ το ἐσημείωσα εἰς τὰς Πνευμ. τικὰς Ἀσκήσεις. [Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμά των, δέχομαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους; μου φίλους: *Ἐπιμελὴ Μαθήτριαν* (Α. Γ. σοῦ ἐκλέγω αὐτό, δ.δι ἐλέπω ὅτι σοῦ ταιριάζει.) *Γκραβαρίτην* (Ν. Σ.) *Ἐλπιδοφόρον* (Α. Τ. πολὺ μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἐπιστολή σου.) *Μαρταρινοφάγον* (Ε. Χ. εὖγε διὰ τὸ ἄριστα.) *Γλυκεῖαν Πατρίδα* (Χ. Μ). *Καρδιογνώστην* (Α. Σ.) *Ἀρχιστράτηγόν Δέβετ* (Π. Α. περιμένω τωρα νὰ μοῦ γράψῃς καὶ μὲ τὸ χεράκι σου) *Χρυσὸ Καταρινάκι* (Κ. Κ. σοῦ ἀρέσει;) *Μικρὸν Ἀρσακειάδα* (Ε.Σ.) *Χιακὴν Πανσέληνον* (Ο. Σ. ἰδοὺ αὐτὸ που προτιμᾷς·) καὶ *Νοσταλγὸν τῆς Θαλάσσης* (Κ. Σ. αὐτὸ ἦτο τὸ ὡραιότερον·)

Ἀσπασμοὶ Πληροφορίαι: *Ὁ Χωλὸς Διάβολος* συγχαίρει τὸ *Ἀταβύριον Ρόδον* διὰ τὸ βραβεῖον καὶ τὸ πληροφορεῖ ὅτι δὲν ἐθύμωσε καβόλου που ὁ κλῆρος ἠνύησεν αὐτό.— ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* χαιρετᾷ τὸν *Κάλυκα Ρόδου*· — ἡ *Ἀνδρία Σουλιώτις* ἀσπάζεται τὴν μικροτέραν ἐκ τῶν συνδρομητριῶν μου (ποῖα νὰ εἶνε;...)— ἡ *Χρυσόπτερος Ἀλκυὼν* χαιρετᾷ τὴν *Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου*, τὴν ὁποίαν κάλλιστα γνωρίζει· — ἡ *Μαργαρίτα τῆς Ἀκροπόλεως* ἀσπάζεται τὴν *Κυματίζουσαν Θάλασσαν*, τὴν ὁποίαν γνωρίζει, καὶ τὴν *Χρυσανθέμιδα*, τῆς ὁποίας ζητεῖ τὰ ἀρχικά· — ἡ *Μαργαριτοφόρος* ἀσπάζεται τὴν *Ἐσμεράλδαν* καὶ εἶνε πολὺ εὐχαριστημένη ποὺ τὴν ἐγράφισε· — ἡ *Μόνωσις* πληροφορεῖ τὴν *Ἀλλοπρόσαλλον*, ὅ,τι, ἂν καὶ θὰ εἶνε πάντοτε «μόνωσις» δέχεται τὴν προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν της. — ἡ *Συριανὴ Ξανθοῦλα* ζητεῖ τ' ἀρχικὰ τῆς *Ἀγροτικῆς Ζωῆς*· — ἡ *Κόρη τοῦ Λάλα* ἀσπάζεται τὴν *Κόρην τῶν Ἄλπεων* καὶ την πληροφορεῖ ὅτι ἦτο ἀσθενής· — τὸ *Κρητικὸν Κάσταυρον* χαιρετᾷ τὴν *Ἐσμεράλδαν* καὶ τὸ *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας*· — τὸ *Ζιζάνιον τοῦ Σχολείου* ἀσπάζεται τὸν *Αἰγιέα*, καὶ πληροφορεῖ τὸν *Ψευτοδικηγόρον* ὅτι τὸ προσωπεῖον δὲν τον χρησιμεύει, διότι ἀνεκαλύφθη· — ὁ *Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης* δέχεται τὴν ὑπὸ τοῦ *Δίσκου τοῦ Ἡλίου* προταθεῖσαν ἀλληλογραφίαν καὶ ἀναμένει ἐπιστολήν του· — ὁ *Ἄγγελος τῆς Εὐτυχίας* χαιρετᾷ τὴν *Ἐσμεράλδαν*, καὶ ἂν μάθῃ ποῖος εἶνε, θὰ του στείλῃ μερικὰ εἰκονογραφημένα δελτάρια τῆς πατρίδος του· — ἡ *Ἰσαβέλλα Δεσνάρδου*, ἀπαντᾷ εἰς τὴν *Πενθοῦσαν Καρδίαν* ὅτι δὲν ἐννόησε τὴν ἐρώτησιν της· — ὁ *Ἄνθος Ἀνθέων* ἀσπάζεται τὴν *Ἀνοιξιάτικην Βραδυὰν* καὶ τὴν ἐρωτᾷ ἂν ἔλαβε τὴν ἐπιστολήν του· — ἡ *Ἀμαρυλλὶς* ἀσπάζεται τὸ *Ἀϊ-λιὰφ-τῶν Πατησίων* καὶ ζητεῖ τὸ ὀνομά του δι' ἀνταλλαγῆς Μ. Μυστικῶν· — πολλαὶ παραλείπονται ἐλλείψει χώρου.

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: — τὸ *Λευκὸν Κρῖνον* μὲ τὴν *Ἐλπίδα Κόσμου*, *Μέλλουσαν Καλόγραιαν* καὶ *Λευκὸν Γάκινθον* (μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ὁ *Παρήγορος Ἄγγελος* μὲ τὴν *Αὔραν τῆς Κερκύρας*, *Χιακὴν Μαργαρίταν* καὶ *Ἀσποροταμίτην* (ἂν θέλουν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — τὸ *Ἑλληνικὸ Ἀεράκι* μὲ τὸν *Ἱππότην τῆς Ὀμίχλης*, *Χιακὴν Μαργαρίταν*, *Μόνωσιν*, *Τηλέμαχον* καὶ *Ὑψιπέτην Ἀετὸν* (τὸν ὁποῖον ἀσπάζεται·) ἡ *Κόρη τοῦ Στρυμῶνος* μὲ τὴν *Νοσταλγοῦσαν Ἐλληνίδα*, *Εὐέλπιδας*, *Χιονισμένον Μάϊον*, *Ἐσμεράλδαν* καὶ *Πικραμένην Καρδούλαν*· ἡ *Κωπηλάτις Κύθνου* μὲ τὸν *Τριανταφυλλένιον Κάμπον*, *Ἀλβιῶνα*, *Ἀγνὸ Μενεξεδάκι*, *Λόρδον Βύρωνα* καὶ *Ἀμαρυλλίδα*· — ἡ *Ἀμβρακιῶτις Αὖρα* μὲ τὸν *Σιροκολεβάντεν*, *Τσιγαρέλλαν*, *Ζιζάνιον τοῦ Γυμνασίου*, *Ἀνοιξιάτικην Βραδιὰν* καὶ *Ἰνώ*· — ἡ *Ποιμενὶς τοῦ Παναχαϊκοῦ* μὲ τὴν *Βίγλαν*, *Δρόσον τῆς Ἐρήμου*, *Γλυκὸ Φιλάκι*, *Πτερωτὴν Ταξειδιώτιδα* καὶ *Ἀντιγόνην*· — τὸ *Κρητικὸν Κάσταυρον* μὲ τὴν *Λευκὴν Ἀμαζόνα*, *Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου*, *Ἀγνὸ Μενεξεδάκι*, *Ἐαρινὸν Ἄρωμα* καὶ *Μικρὰν Κατεργάραν* (ἂν θέλουν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ἡ *Τσιγγαρέλλα* μὲ τὴν *Τραγιάσκαν*, *Ἀργυρᾶν Συρίκτραν* (εἰ δυνατὸν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — τὸ *Ἄνθος τοῦ Μαΐου* μὲ τὴν *Χιονοσκεπῆ Δίφρην*, *Γλυκεῖαν Καρδίαν*, *Βροντὴν τοῦ Διός*, *Ψευτοδικηγόρον* καὶ *Σμυρνοπούλαν*· — ὁ *Νυκτοκόραξ* μὲ τὴν *Σιωπηλὴν Νύκτα*, *Ἐφεσιακὴν Μαργαρίτην*, *Ζιζάνιον Ἀρσακείου*, *Ἀλβιῶνα* καὶ *Σιναγωμέν Ποντικόν*. — *Βίκτωρ ὁ Μαῦρος* μὲ τὸν *Ἥρωα Θησέα*, *Κωπηλάτιδα Κύθνου*, *Κρητικὴν Σημαίαν* (μὲ τὰρχικά της) καὶ *Ζωηρὰν Φλόγα*. — τὸ *Λευκὸν Κρῖνον* μὲ τὸν *Λευκὸν Γάκινθον*, *Ὁμίχλην*, *Ἀμαρυλλίδα*, *Ρουμανικὴν Σημαίαν*, *Παριστρίαν* καὶ *Ἄστρον τοῦ Δίγαίου*· — τὸ *Κύκνειον Ἆσμα* μὲ τὸ *Φουγάρο τῆς Εὐγενίας*, *Τάνταλον*, *Πολύχρωμον Χρυσαλλίδα* καὶ *Μέλλουσαν Καλόγραιαν* (εἰ δυνατὸν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ὁ *Ὑπεράφανος Ἱππεὺς* μὲ τὸν *Ἄβελ*, *Χιωτοπούλαν* καὶ *Μαῦρον τῆς Βενετίας*· — ἡ *Κόρη τοῦ Στρυμῶνος* μὲ τὸ *Νέμον*, *Μελαγχολικὴν Σελληνολάτριδα*, *Ὀνειροπόλον Ψυχήν*, *Εὐθυμον Κόρην* καὶ *Μόνωσιν* — ἡ *Σπαρτιᾶτις Χειλωνὶς* μὲ τὸ *Ζιζάνιον Γυμνασίου* καὶ *Ζιζάνιον Ἀρσακείου*· — τὸ *Μολὼν Λαβὲ* μὲ τὸ *Κρητικὸν Κάσταυρον*, *Νεράϊδαν τῶν Σπετσῶν*, *Χωλὸν Διάβολον*, *Ἀνθοῦσαν Νεότητα* καὶ *Ἐσμεράλδαν* (ἂν θέλουν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ἡ *Ὀνειροπόλος Ψυχὴ* μὲ τὴν *Μαγικὴν Εἰκόνα*, *Πικραμένην Καρδούλαν*, *Ἀμαρυλλίδα*, *Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου* καὶ *Μαργαριτοφόρον*· — τὸ *Ζιζάνιον Γυμνασίου* μὲ τὸν *Ἀγνὸ Μενεξεδάκι*, *Ἐαρινὸν Ἄρωμα* καὶ *Μικρὰν Κατεργάραν* (ἂν θέλουν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — ἡ *Τσιγγαρέλλα* μὲ τὴν *Τραγιάσκαν*, *Ἀργυρᾶν Συρίκτραν* (εἰ δυνατὸν μὲ τὰ ὀνόματά των·) — τὸ *Ἄνθος τοῦ Μαΐου* μὲ τὴν *Χιονοσκεπῆ Δίφρην*, *Γλυκεῖαν Καρδίαν*, *Βροντὴν τοῦ Διός*, *Ψευτοδικηγόρον* καὶ *Σμυρνοπούλαν*· — ὁ *Νυκτοκόραξ* μὲ τὴν *Σιωπηλὴν Νύκτα*, *Ἐφεσιακὴν Μαργαρίτην*, *Ζιζάνιον Ἀρσακείου*, *Ἀλβιῶνα* καὶ *Σιναγωμέν Ποντικόν*. — *Βίκτωρ ὁ Μαῦρος* μὲ τὸν *Ἥρωα Θησέα*, *Κωπηλάτιδα Κύθνου*, *Κρητικὴν Σημαίαν* (μὲ τὰρχικά της) καὶ *Ζωηρὰν Φλόγα*. — τὸ *Λευκὸν Κρῖνον* μὲ τὸν *Λευκὸν Γάκινθον*, *Ὁμίχλην*, *Ἀμαρυλλίδα*, *Ρου

Γλυκεῖαν Καρδίαν (σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπητοῦ σου ἐξαδέλφου·) *Κόντε Ραπανάκην* (ἔστειλα· βλέπω ὅτι τὸ ξεσπάθωμα προσδένει· εὖγε·) *Σοφὸν Πιττακόν, Εὔχαριν, Καλικρατίδαν Ι. Λάσκαριν* (ἐλήφθησαν.) *Ἀφροστεφανωμένην Θάλασσαν* (ἡ ὁποία ἔχει τόσας ἀσχολίας, ἀλλὰ μολοντοῦτο δὲν με λησμονεῖ·) *Κρητικὸν Κάστανον* (ἔλαβα ὅλας σου τὰς ἐπιστολάς·) *Ἀλλοπρόσαλλον* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) τὸ ἐπίθετόν που δίδεις τοῦ Ἀναπλῆ «γραμματοσχίστης» πολὺ ἐπιτυχημένον· ἄ, μὰ τοῦ ὄξιζε!) *Ἄνθος τοῦ Ζαππείου* (λοιπὸν τί λές; θὰ τους καταφέρῃς;) *Τηλέμαχον* (αἱ λύσεις δεκταί·) *Ἄγγελον τῆς Εὐτυχίας, Ἐλένην Γρυπάρη, Διαψευσθεῖσαν Ἐλπίδα* ([ΕΕ] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Ὑπερήφανον Λέοντα* (τὰς ἐδέχθην·) *Κύκνειον Ἆσμα* (εἶνε ἀκανθόχοιρος βεβαίως· φαίνεται δὲ ὅτι εἶνε ἀπὸ τὸ εἶδος ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἐκσφενδονίζουν τὰς ἀκάνθας των ὡς βέλη·) *Ζάμπαν* (ἐννοεῖται ὅτι ἡ μετάφρασις ἔχει νὰ κάμῃ πολὺ ἀδέξιος μεταφραστὴς εἰμπορεῖ νὰ κάμῃ ἓν ὡραῖον ἔργον ὅλω διόλου ἀγνώριστον·) *Βίκτωρα τὸν Μαῦρον* (αἱ προτάσεις σου ἐπῆραν σειρὰν διὰ τὸ προσεχές·) *Κυματίζουσαν Θάλασσαν* (καὶ αἱ δύο ἀπαντήσεις διὰ τὴν ΙΒ' Κυριακὴν πρέπει νὰ γραφοῦν εἰς τὸ ἴδιον χαρτί· χαριτωμένον τὸ γραμματάκι σου, καὶ ἐλπίζω νὰ μου γράψῃς συχνότερα·) *Ἄνθος τῆς Ἀρετῆς* (ἄλλο τόσον εἶμαι κ' ἐγὼ εὐχαριστημένη μαζί σου·) *Ἀλκηστιν* (ἐλήφθη·) *Γαλλικὴν Ναυαρχίδα* (ἔστειλα·) *Μικρὸν Ἄνδριον, Ἐβοϊκὸν Ὀρίζοντα, Ναυτοπούλαν τῆς Ἄνδρου,* (ἡ Κικὴ σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ ἑκατὸν γραμματόσημα.) *Μόνωσιν* (μὰ διατί αὐτὴ ἡ μελαγχολία; δὲν ἔννοῶ πῶς εἰμπορεῖ νὰ μελαγχολῇ κανεὶς εἰς τὴν ἡλικίαν σου.) *Ἰωάννην Χ. Βαφειάδην. Ζωὴν Η. Δελμούζου* (εὐχαριστῶ πολὺ) *Μενῶτον Νέγκαν* (ἔστειλα.) *Κόρην τοῦ Λάλα* (χαίρω που ἔγινες καλὰ καὶ θὰ μου γράφῃς συχνά.) *Ἀμαρυλλίδα* (τὰ ἔλαβες;) *Ἀρχικαλαμπουριστὴν* ([Ε] διὰ τὴν προτοχρωνιάτικην ἐπιστολήν.) *Χιονοσκεπῆ Δίρφην* (ἔλαβον) *Δήμητραν Ν. Φαρμακίδου* (δεκταί.) *Λεσβιακὸν Ἄνθος* (πολὺ περίεργον· τὰ ἑξανάστειλα.) *Ὀνειροπόλον Ψυχὴν* (ἅμα μοῦ γράψῃς συχνά, πάντοτε θὰ βλέπῃς τὸ ψευδώνυμόν σου.) *Ἀντιγόνην* (εὐχαριστῶ διὰ τὰς εὐκολίας.) *Ζιζάνιον Σχολείου* (ποῖα φυλλάδια δὲν ἔλαβες;) *Εὐγενῆ Καρδίαν* ([Ε] διὰ τὴν ὡραίαν ἐπιστολήν·) *Ρουμελιώτικο Σταφύλι* ([Ε] τὶ εὔμορφα ποῦ τὰ λέγεις· γράφε μου λοιπὸν συχνότερα.) *Ποντικόν, Τσούγγραν* (τῶρα ποῦ ἐπέρασαν τὰ θάσανα, γράφε λοιπὸν τακτικώτερα.) *Ἰωάννην Θ. Διαμαντῆν, Ἠλίαν Χαρμαντᾶν* (σὲ δέχομαι μετὰ πάσης χαρᾶς·) *Στήριγμα τῆς Μητρὸς* (εὐχαριστῶ· φίλησέ μου καὶ τὴν ἀδελφήν σου·) *Δημ. Γ. Κόντην* (ποῦ εἶνε τόσον μικρὸς καὶ λύει τόσον ὡραῖα τὰ αἰνίγματα·) *Μέλλουσαν Καλόγρηαν, Λεκκὸν Κρῖνον* (θὰ τας δημοσιεύσω·) *Ἰτέαν* (καὶ εἰς τὰς δύο ἐρωτήσεις σου ἀπαντῶ ναί·) *Φιλοπάτριδα Ἰάδα* ([Ε] ὁ περὶ οὗ μ' ἐρωτᾷς ἐμεγάλωσε καὶ γράφει τόσον καλὰ, ὥστε εἰμπορεῖ πλέον νὰ εἶνε καὶ συνεργάτης μου·) *Νέμον* ([ΕΕ] δι' ὅσα ὡραῖα μοῦ γράφεις) *Ἑσπεράντην, Ἄγνωστον Μέλλον, Κρόταλον* (εὖγε) *Τζὼ Μπούλλ, Ναυτόπαιδα* (πραγματικῶς, οἱ φίλοι μου τοῦ 1897 ἦσαν πολὺ ἐνθουσιώδες διὰ τὸ ξεσπάθωμα. ἀλλὰ μήπως δὲν εἶνε καὶ οἱ σημερινοί; ἀπόδειξις σὺ ὁ ἴδιος·) *Ναυτοπούλαν τῆς Κρανάης* (εὖγε) *Μαρίδαν τοῦ Εὐρίπου* (μὴν ἀνησυχῇς διόλου, διότι ἔχεις πλήρη τὴν συγγνώμην μου·) *Κόρην τοῦ Στρυμωνος, Φαληρικὴν Αὔραν, Λαμένην Εὐτυχίαν* (τί καλὰ που ἔκαμες νὰ μή τους ἀκούσῃς!..) *Ἀδελαΐδα — Μαρίαν Παπαμέρκου* (σοῦ ἔδωσα τὴν εὐχήν... τώρα νὰ ἰδοῦμε!) *Δέσποιναν Ἀθ. Ἴσκου, Ἑλληνικὸ Ἀεράκι ἔστειλα·) Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα* (Δελτίον «Ἑλληνόπαιδος» θὰ δημοσιευθῇ πολὺ γρήγορα· τὸ εἶχα διὰ σήμερον, ἀλλὰ δὲν ἔμεινε τόπος.) *Αὔραν τῆς Κερκύρας* (ἄργησα νὰ λάβω τὴν ἐπιστολήν σου, καὶ νομίζω ὅτι αἱ πληροφορίαι τώρα θὰ εἶνε περιτταί.) *Λευκὸν Τάκινθον* (χαίρω ποῦ ἔγινες καλά.) *Ἄγγελον Αὐγερινόν, Ἀθῶαν Καρδίαν* (τὸ ἔλαβα,) *Λευκὴν τῆς Καστίλλης. Πενθοῦσαν Καρδίαν* (ἔλαβα τὴν συλλογήν σου, ἀλλὰ τὴν ἐπιστολὴν δὲν ἔπρεπε νὰ κάνῃ γράψῃς μαζὶ μὲ τας Ἀσκήσεις.) *Μύτιλον τὸν Μαργαριτοφόρον, Δρόσον τῆς Ἐρήμου, Αἰκατερίνην Ἀλμεΐδα, Πρίγκιπα τῆς Μαγνησίας* (ἐλεύθερον τὸ ψευδώνυμόν που θέλεις· ἀλλὰ πρέπει νὰ στείλῃς 1 δρ.) *Λοξίαν* (δὲν ἐκλέγεις μόνος σου τίποτε διὰ νὰ ἰδῶ πῶς θὰ το κάμῃς; ἔτσι εἶνε ἁπλούστερον· ἀλλὰ νὰ μου στείλῃς μαζὶ καὶ τὸ πρωτότυπον.) *Θαλάσσιον Κῦμα* (νὰ σε ἰδῶ!) *Ψευτοδιηγήτορα* (βραβεῖον ἔστειλα,) *Ξενιτευμένην Σιωπίδα, Ἰ. Θ. Τούμπαν* (καὶ ὅμως εἶνε δύσκολο... .) *Ἀμβρακιώτιδα Αὔραν, Πτηνὸν τῆς Ἐρήμου* (στεῖλε μου λοιπὸν!) *Μαστιχαν τῆς Χίου, Λευκὴν Ἀκακίαν* (εὐχαριστῶ· σήμερον ἐκλέγω ψευδώνυμον τῆς νέας μας φίλης.) *Ἰωάννην Γ. Μαραγιάννην* (χαίρω πολύ, ἀλλὰ νὰ ἐκλέξῃς ἄλλο ψευδώνυμον, διότι αὐτὸ δὲν εἶνε κατάλληλον.) *Τυδέα κ.λ. κ.λ.*

Εἰς ὅσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν 2 *Ἰανουαρίου* θὰ παντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΟΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως ὧν Παίδων,» ὅσοι δὲν δύνανται νὰ στέλλουν τὴν συνδρομήν των ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γραφεῖον μας, παρακαλοῦνται νὰ καταβάλλωσιν αὐτὴν πρὸς τὸν *ἐν Ὀδησσῷ* καθηγητὴν κ. **Ἀναστάσιον Ν. Μάλτον,** (Alexandrowski Prospect, No 3) εὐγενῶς ἀναδεχθέντα τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ καθ' ὅπασαν τὴν Ρωσσίαν. Παρὰ τῷ αὐτῷ κ. Ἀντιπροσώπῳ ἐγγράφονται καὶ νέοι συνδρομηταί, ἐξ οἱασδήποτε πόλεως τῆς Ρωσσίας, καὶ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι περὶ ἀποστολῆς τόμων τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς Βιβλιοθήκης της.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Δύ λύσεις δεκταὶ μέχρι τῆς 2 Μαρτίου.

Ο κάτοχος τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου δίον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ μας εἰς φακέλλους, ὧν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

Νέος Διαγωνισμὸς Λύσεων

[Κατὰ τὰ νωτέρω προκηρυχθέντα, ἀπὸ τοῦ παρόντος φυλλαδίου ἄρχεται ὁ νέος 73ος Διαγωνισμὸς τῶν Λύσεων· — Τ' ἀποτελέσματα τοῦ πρὸς Σύνθεσιν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων 71ου Διαγωνισμοῦ θὰ δημοσιευθοῦν ἀργότερα· οὐχ' ἧττον ἡ δημοσίευσις τῶν ἐγκριθεισῶν Ἀσκήσεων ἄρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θὰ ἐξακολουθήσῃ μέχρι τέλους τοῦ ἔτους.]

1 Λεξιγρίφος.

Πέρνω πρῶτα ἕνα γράμμα καὶ μιὰ νότα μουσική,
Πόλιν ἔπειτα ἀρχαίαν, μὲ ναόν, ὀνομαστή·
Τέλος ἄλλο ἕνα γράμμα· καὶ χωρὶς νὰ το νοήσῃς,
Πόλι νέα σοῦ σκαρώνω, ὁποῦ εἶνε ναπορήσῃς.

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἀγγέλου Αὐγερινοῦ

2. Στοιχειόγριφος.

Ἂν τὸ πρῶτό μου μοῦ βγάλῃς
Καὶ δυὸ γράμματα μοῦ βάλῃς,
Θὰ ἰδῆς ἀπὸ ποτὸν
Νὰ πετάξῃ ἓν πτηνόν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικῆς Ψυχῆς

3. Μεταγραμματισμὸς.

Βγάλε Α καὶ βάλε Υ
Καὶ θὰ ἰδῆς εἰς τὴ στιγμή,
Ἀπὸ μέγα ἑρπετόν,
Ἓν τετράποδον γνωστόν.

Ἐστάλη ἀπὸ τῆς Σιωπηλῆς Νυκτός.

4 Δημῶδες Αἴνιγμα.

Μακρὺ-μακρὺ σὰν ἄντερο
Καὶ στρογγυλὸ σὰν τάλλαρο

Βατάλη ὑπὸ Ἠλία Κ. Παπαδήμα.

5. Ρόμβος

Τὸ πρῶτον καὶ τὸ ἕβδομον ἐτὸ μνῆμα θὰ εὑρῆς,
Τὸ δεύτερον μία πρόθεσις τὸ σχηματίζει εὐθύς.
Τὸ τρίτον εἶνε ὄνομα ἀθάνατον, γλυκύ...
Μία πόλις εἰς τὸ τέταρτον, καὶ δὴ Ἰταλική.
Ξύλου τεμάχιον ἁπλοῦν τὸ πέμπτον φανερόνει,
Καὶ ἂν τωνυμίαν κ ητικὴ τὸν ρόμβον συμπληρόνει

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐξωρίστου Ναπολέοντος

6. Ἀστήρ.

★ ★ ★ Ναντίκατασ-αθοῦν οἱ ἀστερί-
★ ★ ★ σκοι διὰ γραμμάτων οὕτως
★ ★ Μ ★ ★ ὥστε νὰ σχηματίζωνται· ὁρι-
★ ★ ★ ζοντίως θεός, καθέτως ὄρος·
★ ★ ★ πλαγίως δὲ σημεῖον καὶ νῆσος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Κομνηδιακοῦ Κύματος

7—9 Ἀστεῖα Παρεράματα.

1.— Τὸ ψωμὶ ὦς τὰ χόρτα φθάνει.
2.— Ὅποιος μαγειρεύει τὸ πουλί, χάνει καὶ τὸ [λαγό.
3.— Τὰ ἀρώματα εἶνε ἑπτά.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἡρωΐδος τοῦ Ζαλόγγου

10 Μαγικὴ Συλλαβὴ μετ' Ἀκροστιχίδος ἐξ ἀντιθέτων.

Ἀνταλλάσσοντες δύο γράμματα ἑκάστης τῶν κήτωθι λέξεων διὰ μιᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, εὑρίσκετε ἄλλας τόσας λέξεις, ὧν τὰ ἀντίθετα, διὰ τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν, σχηματίζουν ἓν ἀκροστιχίδι τὸ ὄνομα ζῴου:

ρυιά, Μίλητος, ρῆσις, Δαΐς, προσέχω

Ἐστάλη ἀπὸ τοῦ Ἐρυθροῦ Νέφους

11. Φωνηεντόλιπον.

σν- θν- κ- χρ- κν

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀσιέρος τῆς Ἀνατολῆς.

12. Γρῖφος

Σ' ΗΗ ντᾶ α λο λο λο

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πῶς-μι λένε.

13. Μαγικὴ Εἰκών.

Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 13 δημοσιευομένης Μαγικῆς Εἰκόνος. Τὸ κεκρυμμένον πρόσωπον θὰ ζωγραφισθῇ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν λύσεων, ἄνευ ἄλλης περιγραφῆς.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φυλλου 43.

461. Τέϊον (τε, ἴον).— **462.** Κύρνος, Κύδνος.

464.

Α
ΕΗΙ
ΙΛΙΟΝ
ΣΤΑΔΙΟΝ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ
ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ

463. ΒΑ—ΝΑ—ΝΑ.
ΝΑ—ΘΑΝ
ΝΑ

465—467. 1, Καιτίγνη (*καίτοι γνήσιος*).—2, Πάτραι (*ἀγαπᾷ τρελά*). — 3, Λάρισσα (*μουλάρι σαν*). — **468.** ΣΟΥΗΔΙΑ (ὁδοὶς, υἱός, Ἡσίοδος, δύσις, Ἴσις, Αἴας).

—**469** Δανία, Ἰταλία, Ἀγγλία, Περσία, Ἑλλάς, Αὐστρία, Σερβία, Ἱσπανία, Σουηδία

470—474 Τῇ ἀνταλλαγῇ διὰ τοῦ γράμματος Ξ, σχηματίζονται αἱ λέξεις: ἔλιξ, δύυξ ἕξω, ῥάξ ἄξιος. — **475** ΗΡΙΔΑΝΟΣ (ΜυκΗναι, μωΡέα, Ἰκτῖνος, ΛυΔία, μάχΑιρα, ΖήΝων, Ἴος, νῆΣσα. — **476.** Ὡς αὐτοῦ καὶ μὴ παρέκει.— **477.** Μὴ ἔσο ἐπίορκος.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Ἡ λέξις λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μας λεπτὰ 5 μόνον. Ἐλάχιστος ὅρος 10 λέξεις, δηλαδὴ καὶ αἱ ὀλιγώτεραι τῶν 10 πληρόνονται ὡς 10 λέξεις.—Τὰ πρὸς δημοσίευσιν χειρόγραφα πρέπει νὰ εἶνε πολὺ εὐανάγνωστα καὶ νὰ φθάνουν εἰς τὸ Γραφεῖον μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς Δευτέρας τὸ βραδύτερον διὰ τὸ φύλλον τοῦ ἐχομένου Σαββάτου, ἄλλως μένουν διὰ τὸ μεθεπόμενον.]

Georges J. Lechonitès, Alexandrie (Egypte), ἀνταλλάσσει εἰκονογραφημένα δελτάρια, μόνον τῆς Ἑλλάδος. (Β—1)

Δέχομαι ἀνταλλαγὴν εἰκονογραφημένων δελταρίων τῆς Ἑλλάδος. — Nicolas Courcouvellis, Fagous (Egypte) (Β—2)

Εὔχομαι εἰς τοὺς ἐν Λευκάδι συνδρομητὰς τῆς «Διαπλάσεως» πᾶν τὸ ποθητὸν ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει.—*Ἀμβρακιώτις Αὔρα.* (Β—3)

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου τῶν Κατστηματων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου 1902

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχὸν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΑΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἐσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8
Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.· Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 9ος — Ἐν Ἀθήναις, 19 Ἰανουαρίου 1902 — Ἔτος 24ον.—Ἀριθ. 3

Η ΒΟΕΡΟΠΟΥΛΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΕΥΠΡΟΣΔΕΚΤΟΝ

— Πῶς, Εἰρήνη; μοῦ ἔβαλες τὸν Λίμποπον εἰς τὴν Ἰταλίαν;

— Δὲν εἶνε δυνατόν, Μίς!

— Μπᾶ! κύτταξε...

Ἡ Εἰρήνη ἔσκυψεν ἐπάνω εἰς τὸ φρικῶδες ὀρνιθοσκάλισμα, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγου εἶχε φιλοτεχνήσῃ καὶ ἐπιγράψῃ: Χάρτης τῆς Ἰταλίας.

Εἰς μάτην θὰ νεζήτει κανεὶς εἰς αὐτὸ τὴν ὁμοιότητα, ἡ ὁποία ὑπάρχει μεταξὺ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου καὶ ἑνὸς μεγάλου ὑποδήματος. Ἡ Ἰταλία τῆς Εἰρήνης ὡμοίαζε μᾶλλον μὲ μακρουλὴν φιάλην, φουσκωμένην εἰς τὸν λαιμὸν καὶ αὐλακωμένην ἀπὸ ἀκανονίστους γραμμάς, αἱ ὁποῖαι παρίστανον τοὺς ποταμούς.

Ἡ μὶς Φλῶρυ, ἡ ἀγγλὶς παιδαγωγός, σημαδεύουσα μὲ τὸ δάκτυλον ἕνα τῶν ποταμῶν τούτων, δὲν φαίνεται διόλου εὐχαριστημένη. Μία λέξις ἐκτείνεται ἀπὸ τὰς πηγὰς μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ: Λίμποπος.

— Ὁ Λίμποπος εἰς τὴν Ἰταλίαν! πολὺ πρᾶγμα!.. ἐπαναλαμβάνει ἡ μίς.

Ἡ δεσποινὶς Εἰρήνη, κοράσιον ἑνδεκα περίπου χρόνων, μὲ ὕφος πολὺ τολμηρόν, δὲν αἰσθάνεται καμμίαν ἀμηχανίαν καὶ ἀπαντᾷ ἡσύχως:

— Περίεργον... θὰ ἔκαμα λάθος... Μὰ ἐπιτέλους, ποῦ θὰ τον βάλω ἄλλη φορὰ αὐτὸν τὸν δυστυχῆ Λίμποπον, ἀφ' οὗ μού τον ἐξορίζετε ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν;.. Ἄ! τώρα το θυμήθηκα! εἰς τὴν Ἀφρικήν!..

— Ἀκριβῶς. Δὲν εἶσαι ὅμως καθόλου δικαιολογημένη ποῦ δὲν τα ἐνθυμήθης ἐνωρίτερα... Πόσες φορὲς ὁ μπαμπᾶς σου δὲν σου ὡμίλησε περὶ αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος τόσον συχνὰ ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐπιστολὰς τῆς θείας σου Ρίσσικ...

Ἡ Εἰρηνούλα ἀνεσκίρτησεν.

— Ἄ, ἀλήθεια!.. Ἀκόμη καὶ χθές...

Ἡ εἴσοδος τοῦ πατρός της διέκοψε τὴν Εἰρηνούλαν.

— Ἔχω νέα! ἀνέκραξε φαιδρῶς ὁ κύριος Λακώς. κινῶν ἕνα φάκελλον.

— Ἀπὸ ποιὸν εἶνε τὸ γράμμα; ἀπὸ ποιόν, μπαμπᾶ;...

— Ἀπὸ τὴν θείαν Ρίσσικ.

Ἡ Εἰρήνη ἔστρεψε τὸ γελαστόν της πρόσωπον πρὸς τὴν Ἀγγλίδα.

— Καὶ ὅτι ἐλέγαμεν διὰ τὸν Λίμποπον! εἶπε.

— Ἄν τὸ ἀποφασίζομεν χωρὶς τὴν γνώμην τῆς Μίς;

Ἡ Ἀγγλὶς ἠκολούθησεν.

Ἤξευραν καλὰ ὅτι τὰ σχέδια τοῦ κ. Λακὼς ἦσαν πάντοτε εὐχάριστα σχέδια.

Ἀλλὰ τί περιεῖχεν ἄρα γε ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, πρὸς ἀνάγνωσιν τῆς ὁποίας ὁ κ. Λακὼς προσεκάλεσε τὴν Εἰρήνην καὶ τὴν παιδαγωγόν της;.. Τοῦτο ἐσυλλογίζοντο καὶ αἱ δύο.

Ὅπως εἶπεν ὁ οἰκογενειάρχης, τίποτε δὲν ἀπεφασίζετο εἰς τὴν οἰκογένειαν χωρὶς τὴν γνώμην τῆς Μίς Φλῶρυ. Ἐπὶ ἑπτὰ ἤδη ἔτη, ἀφότου ἡ μητέρα των εἶχεν ἀποθάνῃ, ὁ Γκὺ καὶ ἡ Εἰρήνη Λακὼς τὴν ἀνεπλήρωσαν σχεδὸν διὰ τῆς ἀγαθῆς Ἀγγλίδος, τῆς ὁποίας ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἀφοσίωσις ἦτο παραδειγματική. Καὶ ὅμως ἡ πονηρὰ Εἰρηνούλα δὲν ἦτο πάντοτε εὐπειθὴς καὶ συχνὰ ἐπροξενοῦσε λύπας εἰς τὴν παιδαγωγόν της, ἡ ὁποία

«Ἔ, πῶς θά σας φαίνετο ἕνα ταξείδι ὡς τὸ Τράνσβααλ...» (Σελ. 18, στήλ. 6'.)

— Ἔλα λοιπόν, Εἰρηνούλα... ὑπέλαβεν ὁ κ. Λακώς· ἔχω νὰ σου ὁμιλήσω σοβαρά.

Ἐν ᾧ τὸ κοράσιον τὸν ἠκολούθει μ' ἔκπληξιν, ἐκεῖνος ἐστράφη πρὸς τὴν Ἀγγλίδα, ἡ ὁποία ἔμενεν ἀκίνητη εἰς τὴν καρέκλαν της.

— Ἐλᾶτε καὶ σεῖς, Μὶς Φλῶρυ! Πρόκειται περὶ ἑνὸς σχεδίου. Καὶ ἀπὸ